

อิทธิพลของภาพลวงตาทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก

นางสาวสิรินรัตน์ ศรีสรवल

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม

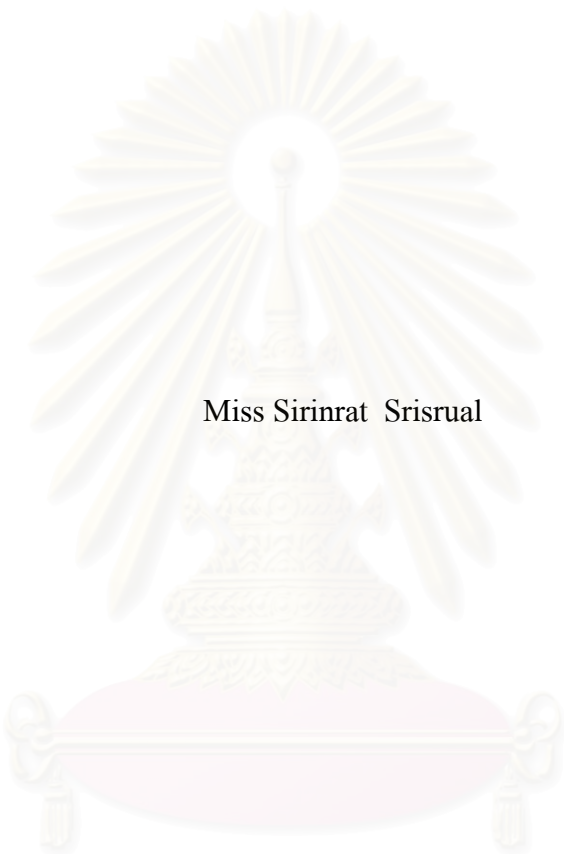
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN: 974-53-1659-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE INFLUENCE OF POSITIVE ILLUSIONS ON RELATIONSHIP
SATISFACTION OF DATING COUPLES

Miss Sirinrat Srisrual

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Arts in Social Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN: 974-53-1659-8

สิรินรัตน์ ศรีสรพล: อิทธิพลของภาพลวงตาทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก (THE INFLUENCE OF POSITIVE ILLUSIONS ON RELATIONSHIP SATISFACTION OF DATING COUPLES) อ. ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.คัคณางค์ มณีศรี, 104 หน้า. ISBN: 974-53-1659-8

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาพลวงตาทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก ที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม จำนวน 300 คู่ และยังไม่ได้สมรส ผู้ร่วมการวิจัยตอบ มาตรการรับรู้ตนเอง การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้เกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป มาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง และมาตรการความพึงพอใจในความสัมพันธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ และค่าสถิติทีแบบจับคู่ และใช้โปรแกรมลิสเรล ในการวิเคราะห์อิทธิพล

ผลการวิจัย พบว่า

1. การรับรู้ของผู้ชายและผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้ชายและผู้หญิงรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวกมากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม

ปีการศึกษา 2547

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4678134038: MAJOR SOCIAL PSYCHOLOGY

KEY WORD: IDEALIZATION/ POSITIVE ILLUSIONS/ RELATIONSHIP SATISFACTION

SIRINRAT SRISRUAL: THE INFLUENCE OF POSITIVE ILLUSIONS
ON RELATIONSHIP SATISFACTION OF DATING COUPLES.

THESIS ADVISOR: ASST. PROF. KAKANANG MANEESRI, Ph.D., 104 pp.

ISBN: 974-53-1659-8

The purpose of this study was to examine the influence of positive illusions on relationship satisfaction of dating couples. Three hundred dating couples completed a series of questionnaires: perceptions of themselves, perceptions of their ideal partners, perceptions of their partner, and perceptions of the typical partner, a measure of self-esteem, and a measure of relationship satisfaction. Pearson correlation, paired-sample t test, and LISREL were used to analyze data.

Results are as follows:

1. Perception of partner positively correlates with partner's self perceptions.
2. Male and female perceive their partners in a more positive light than their partners perceive themselves.
3. Female's perception of partner, male's perception of partner, and male's self perception have direct effects on female's relationship satisfaction ($p < .05$), whereas female's self perception, female's idealization, and male's idealization have indirect effects ($p < .05$).
4. Male's perception of partner, female's perception of partner, and male's idealization have direct effects on male's relationship satisfaction ($p < .05$), whereas male's self perception, male's idealization, and female's idealization have indirect effect ($p < .05$).

Field of study Social Psychology

Academic year 2004

Student's signature.....

Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัทฉานงค์ มณีศรี ที่ให้คำปรึกษา
แนะนำด้วยความใส่ใจตลอดการทำวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระพร อุวรรณโณ ประธานกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณา
ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย และอาจารย์ ดร.วรรณิ
เจตจำนงนุช ที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมลิสเรล และขอบคุณ คุณชยุตม์
ภิรมย์สมบัติ ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการใช้โปรแกรมลิสเรล

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่าน
ที่ให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยตลอดเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาอยู่ที่นี้

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกคน รวมถึงผู้ที่ช่วยดำเนินการเก็บข้อมูลทุกท่าน ที่ให้ความ
ร่วมมืออย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอน

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือ และคอยเป็นกำลังใจ

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา คุณกรกริช ศิริคุปต์ และครอบครัว ที่ทำให้
ผู้วิจัยมีกำลังใจและกำลังใจในการศึกษามาจนถึงบัดนี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
กระบวนการสร้างอุดมคติ.....	4
บทบาทของ “ความจริง” ที่มีผลต่ออุดมคติที่สร้างขึ้น.....	8
การสร้างภาพลวงตา.....	13
การสร้างภาพลวงตาบนพื้นฐานความจริงทำให้เกิดความพึงพอใจ ในความสัมพันธ์.....	15
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	21
สมมติฐานการวิจัย.....	21
ขอบเขตของการวิจัย.....	22
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	22
ตัวแปรในการวิจัย.....	24
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	24
กรอบแนวคิด.....	25

บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
กลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	29
มาตรวัดการรับรู้.....	29
มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	32
มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย.....	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	64
รายการอ้างอิง.....	68
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก.....	73
ภาคผนวก ข.....	85
ภาคผนวก ค.....	87
ภาคผนวก ง.....	89
ภาคผนวก จ.....	93
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	104

สารบัญญัตินี้

ตารางที่		หน้า
1.	ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ($N = 600$).....	27
2.	การเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ.....	34
3.	คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด พิสัยคะแนน ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ของตัวแปรที่ศึกษา จำแนกตามเพศ ($n = 300$).....	41
4.	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง และระหว่างการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย ($n = 300$).....	42
5.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยใช้ค่าสถิติทีแบบจับคู่ (Paired-Sample t -Test).....	43
6.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยใช้ค่าสถิติทีแบบจับคู่ (Paired-Sample t -Test).....	43
7.	ผลการวิเคราะห์หัตถิผลของโมเดลความพึงพอใจในความสัมพันธ์.....	45
8.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคน ๆ หนึ่งของผู้หญิง และระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคน ๆ หนึ่งของผู้ชาย โดยใช้ค่าสถิติทีแบบจับคู่ (Paired-Sample t -Test).....	54
9.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และระหว่าง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยใช้ค่าสถิติทีแบบจับคู่ (Paired-Sample t -Test).....	55
10.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง ระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยใช้ค่าสถิติทีแบบจับคู่ (Paired-Sample t -Test).....	55
11.	จำนวนการอยู่ร่วมกันของคู่รัก จำแนกตามเพศ.....	56

ตารางที่

หน้า

ก1	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อ กระทงมาตรวัดการรับรู้ตนเอง ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ.....	73
ก2	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อ กระทงมาตรวัดการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ.....	76
ก3	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตร วัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ.....	79
ก4	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตร วัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ.....	82

ตารางที่

หน้า

ข1	<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการ วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตร วัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 32 ข้อ.....</p>	85
ค1	<p>แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการ วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทง มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก ของการเก็บข้อมูล ครั้งที่ 1 จำนวน 26 ข้อ.....</p>	87

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. โมเดลทั่วไปของความสัมพันธ์.....	6
2. สมการการรับรู้ของบุคคลที่มีองค์ประกอบจากความจริงของคนรัก และอุดมคติของบุคคล.....	8
3. แสดงความสอดคล้องกับความจริงและการรับรู้ที่สอดคล้องกัน.....	9
4. อุดมคติกับความจริง.....	12
5. สมการการรับรู้ของบุคคลที่มีองค์ประกอบจากความจริงของคนรัก และการสร้างภาพลวงตาของบุคคล.....	13
6. โมเดลความพึงพอใจในความสัมพันธ์.....	17
7. โมเดลความพึงพอใจในความสัมพันธ์.....	25
8. โมเดลแสดงอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจ ในความสัมพันธ์ที่วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรล.....	47

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรักเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองคน เหมือนดังคำกล่าวของ Mauriac (1984) ที่ว่า “การรักใคร่สักคน คือ การมองเห็นความมหัศจรรย์ที่คนอื่นมองไม่เห็น” นั่นคือ ความรักอาจเริ่มต้นมาจากครั้งแรกที่พบกัน แม้เพียงเห็นในครั้งแรกก็รู้สึกอยากใกล้ชิด เป็น “ความประทับใจแรกพบ (first impression)” แต่สำหรับบางคู่อาจต้องใช้เวลาศึกษากันและกันนานมากกว่าจะรักกัน (Pines, 2000)

คนส่วนใหญ่ที่เริ่มมีความรักในระยะแรกมักจะมองคนรักของตนว่าเป็นคนดีที่สุด จนมีคำพูดที่ว่าความรักทำให้โลกสดใส มองอะไรก็เป็นสีชมพู นี่คือความรักโดยทั่วไป แต่ในความเป็นจริงแล้วความรักกลับมีความซับซ้อนในรายละเอียดอย่างมาก ดัง Rubin (1973) ได้กล่าวไว้ว่า “ความรักเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก ดังนั้นเมื่อต้องใช้ความคิดเพื่อหาเหตุผลมาตอบคำถามว่าความรักคืออะไร จึงไม่สามารถตอบได้ในทันที และคำตอบของแต่ละบุคคลก็จะแตกต่างกันไป ไม่เหมือนกับความสุขที่เราสามารถหาเหตุผลมาอ้างอิงได้”

การพยายามหาคำตอบว่าเรารักคนรักของเราที่ตรงไหน หรือรักส่วนไหนของคนรัก บางครั้งก็เป็นเรื่องที่ดี เพราะอาจทำให้เรารู้จักใจตัวเองมากขึ้น เนื่องจากคนที่เรารักนั้นต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สามารถสนองตอบความต้องการของเราได้หรือจะพูดง่าย ๆ ก็คือเขาอยู่ในอุดมคติหรืออยู่ในฝันของเรานั้นเอง

โดยทั่วไปในระยะแรกบุคคลได้มีการสร้างภาพอุดมคติเกี่ยวกับคนรักของตนเองไว้ว่า คนรักของตนจะต้องมีรูปร่างหน้าตา มีนิสัยหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นอย่างไร อุดมคตินี้เกิดขึ้นจากความประทับใจในส่วนลึกของจิตใจที่สะสมมานานตั้งแต่เกิดมา ฝังแน่นอยู่ในจิตใต้สำนึก และกลั่นกรองออกมาทำให้บุคคลชอบคนลักษณะแตกต่างกันออกไป ตามประสบการณ์และความประทับใจที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอุดมคติที่บุคคลสร้างขึ้นมานี้จะถูกนำมาเป็นรูปแบบความคิด (Schemas) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกคนรักของตนต่อไป

ความรักมีมาทุกยุคทุกสมัย ทำให้เกิดทั้งความทุกข์ ความสุข ผิดหวังและสมหวังคลุกเคล้ากันไปในสมัยก่อนความสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องความรักอาจไม่จบลงด้วยการได้เลือกคนรักที่ตนพอใจ อุดมคติของบุคคลที่ได้คิดไว้ไม่สามารถนำมาเป็นหลักในการเลือกคนรักหรือคนที่ตนพอใจได้ เนื่องจากมีกรอบของประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มหรือสังคมมากำหนด เช่น การคลุมถุงชนคือการที่บุคคลถูกบังคับให้แต่งงานกับคนที่ไม่เคยรู้จัก หรือไม่ตรงกับอุดมคติของตน โดยที่ผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายเป็นผู้เห็นชอบกัน และมักจะบอกกับลูกหลานของตนที่ถูกคลุมถุงชนเชิงปลอมใจให้คล้อยตามหรือให้บุคคลนั้นปรับอุดมคติที่เคยมีของตน ด้วยประโยคที่ว่า “อยู่ ๆ ไปก็รักกันเอง” แต่ในทางปฏิบัติอาจไม่เป็นเช่นนั้น กล่าวคือ มักจะเกิดปัญหาในความสัมพันธ์อยู่เสมอ และส่วนใหญ่ไม่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ นอกจากนั้นบุคคลที่มีอุดมคติในเรื่องความรักของตนเองจะถูกผู้ใหญ่สมัยนั้นตำหนิว่าเป็นเรื่องเพื่อเจ้อ และมักจะเน้นให้มองความจริง อย่าสร้างภาพลวงตาในเรื่องของความรัก ด้วยเหตุนี้อุดมคติในเรื่องของความรักของคนสมัยก่อน จึงไม่มีบทบาทต่อการเลือกคู่มากนัก เนื่องจากถูกกีดกันด้วยความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรมนั่นเอง

เมื่อมาถึงยุคปัจจุบัน สังคมไทยโดยภาพรวมยกเลิกการคลุมถุงชน และยินยอมให้ผู้ที่อยู่ในปกครองเลือกคู่ครองของตนเองได้ตามอุดมคติที่สร้างไว้ ดังนั้นความสัมพันธ์ของคู่รักน่าจะมี ความพึงพอใจ และมีความสัมพันธ์ที่ยืนยาว แต่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นถึงแม้จะเป็นไปตามอุดมคติที่สร้างเอาไว้ ก็อาจเกิดปัญหาขึ้นได้ เพราะในช่วงแรกของความสัมพันธ์ เมื่อบุคคลพบกับคนที่มีลักษณะหรือบุคลิกภายนอกตรงตามอุดมคติที่ตั้งไว้ ก็ทำให้เกิดความประทับใจ และอยากที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ของตนกับคนที่ตนประทับใจให้มากขึ้นจนถึงขั้นเป็นคนรัก แต่เมื่อเวลาผ่านไปบุคคลได้พบความจริงของคนรัก มองว่าคนรักของตนไม่เป็นไปตามอุดมคติที่สร้างไว้ จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น ส่งผลต่อความสัมพันธ์ถึงขั้นต้องยุติความสัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ามีตัวแปรใดที่มีส่วนทำให้ความสัมพันธ์ของคู่รักคงอยู่ต่อไป และทำให้เกิดความพึงพอใจในคนรักและความสัมพันธ์

จากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรการรับรู้ของบุคคล พบว่า การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรัก จะเป็นตัวสะท้อนให้เกิดการรับรู้ตนเอง คือ การรับรู้ตนเองกับการรับรู้เกี่ยวกับคนรักของบุคคลมีสหสัมพันธ์ทางบวก นอกจากนี้ยังพบว่า การสร้างภาพลวงตาทางบวกตามอุดมคติจะสามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้คนรักทางบวก เน้นการมองไปที่ข้อดีของคนรักมากกว่าการมองข้อผิดพลาดของคนรัก (Murray, Holmes, & Griffin, 1996a)

การสร้างภาพลวงตา คือ การสร้างภาพของคนรักตามอุดมคติทางบวกที่มาจากความประทับใจต่อคู่รักโดยมีพื้นฐานมาจากสิ่งที่คุณรักเป็นจริง ๆ โดยการสร้างภาพลวงตาทางบวกนั้นจะ

เน้นไปที่ข้อดีของคนรัก และมองข้ามข้อเสียของคนรักไป ซึ่ง Murray, Holmes, และ Griffin (1996b) อธิบายเกี่ยวกับการสร้างภาพลวงตาไว้ว่า การสร้างภาพลวงตา เป็นภาพลวงตาที่มาจากความจริงของคนรักทางบวก ทำให้เกิดสมการการรับรู้ของบุคคล ที่เป็นผลรวมระหว่าง “ความจริงของคนรัก” และ “การสร้างภาพลวงตาของบุคคล” กระบวนการนี้จะทำให้ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับคนรักเป็นไปในทางที่ดี และยังส่งผลต่อการเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ทำให้ความสัมพันธ์มั่นคงและมีความสุข

เนื่องจากการสร้างภาพลวงตาทางบวกเป็นการรับรู้ของบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก และความพึงพอใจในความสัมพันธ์นี้มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิต (Hendrick & Hendrick, 1986) ดังนั้นความพึงพอใจในความสัมพันธ์จึงสามารถเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่า ความสัมพันธ์จะอยู่ต่อไปหรือจะสิ้นสุดลง การศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการทำนายถึงความยืนยาวในการดำรงความสัมพันธ์ของคู่รัก

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาว่าคู่รัก เกิดการรับรู้เกี่ยวกับคนรักของตนเองอย่างไร และคนรักมีการสะท้อนการรับรู้ได้อย่างไร นอกจากนี้การสร้างภาพลวงตาทางบวกตามอุดมคติ ซึ่งเป็นแนวคิดของคนตะวันตก จะสามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ในกลุ่มคู่รักคนไทยได้หรือไม่ จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ช่วงเวลาของความรัก

Bradley (2005) ได้แบ่งช่วงเวลาของความรักร่วมออกเป็น 8 ช่วง ซึ่งผู้วิจัยนำมาแบ่งช่วงเวลาใหม่ให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยเป็น 4 ช่วง คือ ระยะเวลาเริ่ม ระยะเวลาคงตัว ระยะเวลาแห่งหน้าหรือระยะลึกซึ้ง และระยะแนบแน่น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะเวลาเริ่ม

ระยะเวลาเริ่มแรกของการรัก ทั้ง 2 ฝ่ายเริ่มรู้จักชอบพอกันใหม่ ๆ แต่ยังไม่รู้จักตัวตนที่แท้จริงของกันมากนัก ในระยะนี้เป็นช่วงเวลาที่สวยงาม ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวดูดี และโลกเป็นสีชมพู

ระยะคงตัว

เป็นระยะที่ลดความหือหาวลง และรู้จักกันมากขึ้น เห็นตัวจริงของกลุ่มมากขึ้น ยอมรับความเป็นตัวของตัวเองบ้างปรับตัวให้ยอมรับกันและกัน เป็นระยะที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นขึ้นกว่าเดิม เริ่มมองที่ความเป็นจริง และมีความรักที่เป็นจริง ความจริงในระบะนี้สำคัญมากเพราะเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของความสัมพันธ์ว่าจะมั่นคงเพียงใด อาจจะหนักแน่นมากขึ้น หรืออาจเป็นระยะที่ทำให้ความสัมพันธ์หยุดชะงัก ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อเห็นความจริงแล้วยอมรับได้แค่ไหน

ระยะแห่งหน่ยหรือระยะลึกซึ้ง

เป็นระยะที่พัฒนาจากระยะคงตัว ถ้าระยะคงตัวไม่ค่อยดีนัก คือ ยอมรับตัวตนที่แท้จริงไม่ได้ ก็จะกลายเป็นระยะแห่งหน่ย คู่ที่เข้ามาสู่ระยะนี้เนืองมาจากในช่วงแรกก่อนที่ตกลงจะแต่งงานหรือเป็นแฟนกันนั้นมองไม่เห็นความจริงหรือไม่พยายามจะหาความจริงจากคนรักเลยและในที่สุดก็แยกทางกันไป ถ้าระยะคงตัวดี คือ เริ่มยอมรับความจริงของกันและกันได้ ระยะนี้จะได้ชื่อว่าระยะลึกซึ้ง และจะนำไปสู่ระยะต่อไป

ระยะแนบแน่น

ระยะแนบแน่นนั้นความสัมพันธ์จะลึกซึ้งยิ่งขึ้น มีความผูกพันกันมากเหมือนจะเป็นคนเดียวกันเลย ความรักแบบหือหาวน้อยลงมาก มีแต่ความจริงใจที่มาจากเบื้องลึก มีความรักที่เชื่อมโยงถึงกันโดยไม่ต้องพูด การแสดงออกทางกายจะน้อยลง คุยภายนอกอาจเหมือนคู่รักคู่นี้เป็นเพื่อนกันมากกว่า แต่จริง ๆ แล้วลึกซึ้งเกินกว่าคู่รักธรรมดา

ช่วงเวลาของความรักระเบนี้ Bradley (2005) กล่าวว่า ไม่ใช่ทุกคู่จะต้องผ่านแบบนี้เสมอไป บางคู่ก็อาจจะมีระยะใดระยะหนึ่งยาวนานกว่าปกติ บางคู่ก็อาจสั้นกว่าปกติ และระยะเวลาแต่ละขั้นนั้นจะไม่ได้แยกกันเด็ดขาด ในชีวิตจริงแล้วมักจะรวม ๆ ผสมผสานกันไป อาจจะมีทั้ง 4 ระยะอยู่ในเวลาเดียวกัน หรือมีการเหลื่อมระยะกันบ้าง บางคู่ผ่านระยะแรกเริ่มและระยะคงตัวแล้ว อาจกลับมาเหมือนระยะแรกเริ่มอีกก็ได้ สรุปได้ว่าแต่ละคู่มิช่วงเวลาความรักไม่แน่นอน

กระบวนการสร้างอุดมคติ

เมื่อบุคคลสองคนมีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกันทำให้เกิดองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกัน คือ อุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์ กับการรับรู้คนรักและความสัมพันธ์ในขณะนั้น (Campbell, Simpson, Kashy, & Fletcher, 2001)

Fletcher, Simpson, Thomas, และ Giles (1999) ได้ให้ความหมายของอุดมคติว่า คือ รูปแบบความคิดที่ได้ตัดสินใจและพิจารณาค้นรัก และความสัมพันธ์ไว้ล่วงหน้า และใช้รูปแบบนี้เป็นเกณฑ์ในการค้นหาคนรักที่สอดคล้องกับอุดมคติ และใช้ประเมินคนรักและความสัมพันธ์ว่าดีเพียงใด โดยทั่วไปแต่ละบุคคลจะมีการสร้างอุดมคติของตนขึ้นมา ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมีอุดมคติในแต่ละเรื่องที่แตกต่างกันไป

จากงานวิจัยของ Simpson, Fletcher, และ Campbell (2001) ได้อธิบาย อุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์ รวมทั้งกระบวนการที่อาจจะมามีอิทธิพลต่อความสุข และความสัมพันธ์ที่ยืนยาว เป็นโมเดลของอุดมคติในความสัมพันธ์อันใกล้ชิด กับบทบาทหน้าที่และความยืดหยุ่นของอุดมคติ ดังนี้

1. โมเดลของอุดมคติในความสัมพันธ์อันใกล้ชิด

โครงสร้างและเนื้อหาของคนรัก และความสัมพันธ์ในอุดมคติ จากโมเดล ภาพที่ 1 ของ Simpson และคณะ (2001) แสดงว่าคนรักและความสัมพันธ์ในอุดมคติมีอิทธิพลต่อการเลือกและการตัดสินใจ ที่มีพื้นฐานมาจาก 3 องค์ประกอบสัมพันธ์กัน คือ ตนเอง (self) ความสัมพันธ์ (relationship) และคนรัก (partner) เมื่อแสดงความสัมพันธ์ดังภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของวงกลมทั้ง 3 รูปซ้อนทับกัน ทำให้เกิดพื้นที่ g, e, และ f ตามลำดับ ซึ่งเป็นส่วนของอุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์ของบุคคลคาบเกี่ยวกัน ส่งผลให้บุคคลที่มีอุดมคติเกี่ยวกับคนรักก็จะสามารถช่วยให้เกิดอุดมคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไปด้วย เช่น คนที่มีอุดมคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ว่าจะต้องมีแต่เรื่องสนุกสนานและมีแต่เสียงหัวเราะ ดังนั้นเขาจึงเลือกคนรักของเขาที่มีลักษณะสนุกสนาน เฮฮา และตลก เพราะคนลักษณะนี้กลายเป็นคนรักในอุดมคติไปด้วย เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า อุดมคติของบุคคลในเรื่องของความรักนั้นอาจแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก สามารถสร้างขึ้นได้จาก ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

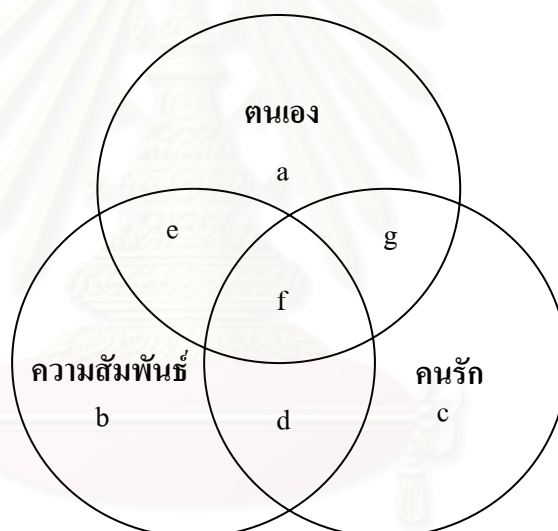
- 1.1 ลักษณะภายนอก ได้แก่ สวย หล่อ ผิวขาว ผิวสีแทน หุ่นดี หุ่นนักกีฬา มีกล้ามเนื้อ แต่งตัวดี ตัวสูง เป็นต้น
- 1.2 ลักษณะภายใน ได้แก่ ใจเย็น ใจดี ซื่อสัตย์ อดทน เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น อบอุ่น ไว้ใจได้ มีเหตุผล สุขภาพ เป็นต้น
- 1.3 ต้นแบบที่เคยเห็น เช่น จากบุคลิกลักษณะของพ่อหรือแม่ คารานักแสดง ครู อาจารย์ เป็นต้น

Simpson และคณะ (2001) เสนอว่าอุดมคติเกี่ยวกับคนรักที่สร้างขึ้นนี้อาจส่งผลต่อ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก ส่งผลต่อความคิด คือบุคคลนั้นจะคิดว่าคนรักของตนในปัจจุบันใช่บุคคลในอุดมคติของตนหรือไม่

ส่วนที่สอง ส่งผลต่อความรู้สึก คือ บุคคลจะรู้สึกชอบคนที่มีลักษณะคล้ายกับบุคคลในอุดมคติของตนเองและรู้สึกไม่ชอบคนที่ไม่มีความคล้ายกับบุคคลในอุดมคติของตนเอง

ส่วนสุดท้าย ส่งผลต่อการกระทำ คือ บุคคลจะทำดีกับคนที่มีบุคลิกเหมือนหรือใกล้เคียงกับอุดมคติของบุคคลนั้น

ตัวอย่างความคิดในแต่ละส่วน

- (a) ฉันเป็นคนฉลาด
- (b) ความสัมพันธ์ของฉันล้มเหลวถ้าปราศจากการสื่อสารที่ดี
- (c) ผู้ชายเป็นคนก้าวร้าว
- (d) ความสัมพันธ์จะเป็นไปด้วยดีเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนควบคุม
- (e) ฉันต้องการความสัมพันธ์ที่น่าตื่นเต้น
- (f) ฉันต้องการความสัมพันธ์ที่ไว้ใจได้กับคนรักที่ไว้ใจได้
- (g) ฉันเหมาะกับคนรักที่เป็นนักกีฬา

ภาพที่ 1 โมเดลทั่วไปของความสัมพันธ์

(ที่มา: Fletcher et al., 1999)

2. **อุดมคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์** เป็นความคาดหวังของบุคคลต่อความสัมพันธ์ของตนและคนรักว่า ความสัมพันธ์ในคู่รักของตนจะมีความสุข ราบรื่น เหมือนที่ Murray และคณะ (1996b) กล่าวว่าคู่รักอยากมีความสัมพันธ์เหมือนในเทพนิยายปรัมปรา ที่มีเจ้าชายและเจ้าหญิงครองรักกันอย่างมีความสุขตราบชั่วกาลปาวสาน หรือที่เราเรียกว่าจบอย่างแฮปปี้ เอนดิง (Happy Ending)

สอดคล้องกับ Clark และ Collins (1993 อ้างถึงใน Baron & Byrne, 1996) ที่กล่าวว่าคู่รักทุกคนมักมีความต้องการให้ความสัมพันธ์ของตนกับคนรัก รักกันมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และกล่าวว่าความสัมพันธ์ของตนกับคนรักจะต้องสิ้นสุดลง

2. บทบาทหน้าที่ และความยืดหยุ่นของอุดมคติ

2.1 บทบาทและหน้าที่ของอุดมคติ

Simpson และคณะ (2001) ได้เสนอว่า อุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์มีหน้าที่หลัก ๆ 3 ประการ คือ

2.1.1 **การประเมิน** คือ อุดมคติเป็นเกณฑ์ที่ใช้ประเมินคุณภาพคนรักและความสัมพันธ์ เช่น จะกำหนดขอบข่ายของคนรักและความสัมพันธ์ และประเมินว่าเหมาะสมหรือไม่

2.1.2 **การอธิบาย** คืออุดมคติเป็นตัวอธิบายและทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ โดยให้เหตุผลกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ ได้แก่ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ หรือปัญหา หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้น

2.1.3 **การกำกับ** คือ อุดมคติจะเป็นตัวกำกับและจัดระบบความสัมพันธ์ เช่น ทำนายและควบคุมคนรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบัน

2.2 ความยืดหยุ่นของอุดมคติ

ความยืดหยุ่นของอุดมคติ Simpson และคณะ (2001) ให้ความหมายว่าเป็นความยืดหยุ่นระหว่างการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และความจริงในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งเป็นผลมาจากบทบาทหน้าที่ของอุดมคติต่อคนรักและความสัมพันธ์ที่ถูกประเมิน อธิบาย และกำกับแล้ว

การตั้งอุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์กับความยืดหยุ่นนั้นจะมีผลอย่างมากต่อการประเมินตนเองในมิติที่เหมือนกัน ยกตัวอย่าง บุคคลที่รับรู้ว่ามีเสน่ห์ดึงดูดทางด้าน

ร่างกายสูง เช่น หล่อ สวย หุ่นดี เป็นต้น จะมีอุดมคติเกี่ยวกับด้านนี้สูง และคาดหวังว่าคนรักของเขา จะใกล้เคียงกับอุดมคติของตน อย่างไรก็ตามคนรักและความสัมพันธ์นี้อาจไม่คงที่และมีการเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ความยึดหยุ่นจึงเข้ามามีบทบาททำให้อุดมคติเป็นไปตามสภาพแวดล้อมปัจจุบัน มากกว่าอุดมคติที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามในกรณีที่บุคคลผิดหวังจากความรัก ความยึดหยุ่นของอุดมคติยิ่งส่งผล ต่อเขามากขึ้น คือเขาจะขยายช่วงของการยอมรับความจริงของคนรักมากขึ้น

บทบาทของ “ความจริง” ที่มีผลต่ออุดมคติที่สร้างขึ้น

Murray และคณะ (1996a) กล่าวว่าในช่วงแรกของความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของคู่รักนั้น จะเป็นช่วงที่ต่างฝ่ายต่างได้รับรู้ข้อมูลที่เป็นข้อดีของกันและกัน จนทำให้เกิดความคาดหวังที่จะให้ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นประสบความสำเร็จ ไม่ต้องการรับรู้ข้อมูลที่เป็นทางลบ แต่มักจะรับรู้ ว่า บุคคลนั้นคือคนที่ “ใช่” สำหรับเรา

แต่ในช่วงเวลาต่อมา เมื่อเริ่มรู้ “ความจริง” ของแต่ละฝ่ายมากขึ้นความสัมพันธ์จึงเริ่มเกิด ความขัดแย้ง ทำให้ต่างฝ่ายต่างเริ่มแสดงปฏิกิริยาทางลบต่อกันมากขึ้น จนทำให้ต่างฝ่ายคิดว่าคนรัก ไม่ได้เป็นบุคคลที่ใช่อีกต่อไป อาจทำให้ต้องเลิกกรากัน หรือยังคงความสัมพันธ์ต่อไป

ในการดำเนินความสัมพันธ์ต่อนั้นเองที่มีความสำคัญมากต่อการรับรู้ ซึ่งนักวิชาการที่ ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม (Murray et al., 1996a) ศึกษามุมมองที่มีความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ว่า การรับรู้ของบุคคลเกิดขึ้นมาจาก 2 ส่วนที่รวมกัน คือ “ความจริง” และ “อุดมคติ” ดังภาพที่ 2

$$\text{การรับรู้ของบุคคล} = \text{ความจริงของคนรัก} + \text{อุดมคติของบุคคล}$$

ภาพที่ 2 สมการการรับรู้ของบุคคลที่มีองค์ประกอบจากความจริงของคนรักและอุดมคติของบุคคล (ที่มา: Murray et al., 1996a)

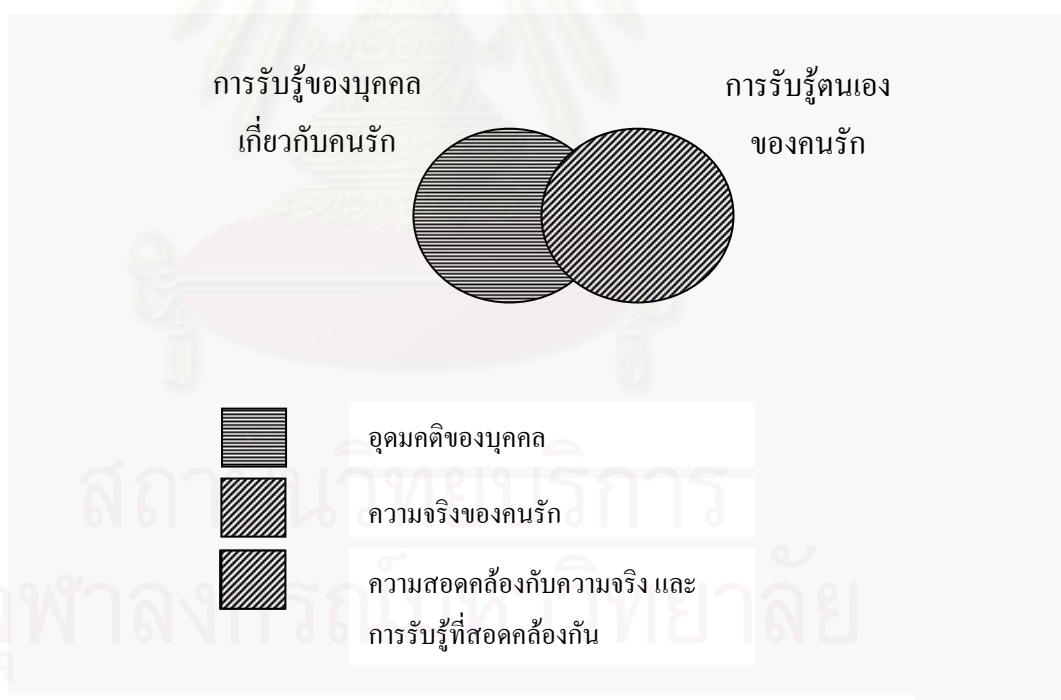
ยกตัวอย่างสมการให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น เช่น กรณีของสามีภรรยา

$$\text{การรับรู้ของภรรยา} = \text{ความจริงของสามี} + \text{อุดมคติของภรรยา}$$

การรับรู้ของภรรยาที่มีต่อสามีส่วนหนึ่งเป็นผลที่มาจากความจริงของสามี และอีกส่วนหนึ่ง เป็นผลมาจากอุดมคติของภรรยา ทำให้เกิดการรับรู้ของภรรยาในมุมมองที่แตกต่างจากที่สามีเห็น

ตนเอง นอกจากนั้น Murray และคณะ (1996a) เสริมว่าภรรยาเองก็ต้องการที่จะเห็นสามีทางบวก เหมือนกับอุดมคติเกี่ยวกับคนรักที่ตนสร้างขึ้น

นักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม กล่าวเพิ่มเติมว่า การรับรู้ของบุคคลจะทำให้เกิดภาพสะท้อนของการรับรู้ไปยังอีกฝ่ายหนึ่งคือคนรัก และส่งผลต่อการแสดงออกของคนรัก ให้สอดคล้องกับความต้องการของตน เกิดปรากฏการณ์ความคาดหวังสร้างความจริง (Self-fulfilling) ดังภาพที่ 3 อุดมคติของบุคคลซ้อนทับกับความจริงของคนรักทำให้เกิดส่วนที่เรเงาเส้นทึบ เรียกว่า “ความสอดคล้องกับความจริง (Social Reality)” (Murray et al., 1996a) ทำให้เกิดการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักของบุคคลสอดคล้องกับความเป็นจริงของคนรัก จากนั้นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักเกิดการสะท้อนภาพไปสู่การรับรู้ตนเองของคนรัก ที่เรียกว่า “การรับรู้ที่สอดคล้องกัน (Convergence)” (Murray et al., 1996a) นั่นคือ เมื่อบุคคลรับรู้คนรักอย่างไรก็จะมีการแสดงพฤติกรรมออกมาเช่นนั้น ทำให้เกิดการสะท้อนภาพไปสู่การรับรู้ตนเองของคนรัก และทำให้คนรักเกิดการรับรู้ว่าคุณเองมีลักษณะเช่นนั้นตามไปด้วย

ภาพที่ 3 แสดงความสอดคล้องกับความจริงและการรับรู้ที่สอดคล้องกัน
(ที่มา: Murray et al., 1996a)

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น และจากผลการวิจัยของ Campbell และคณะ (2001) Fletcher และคณะ (1999) Knee, Nanayakkara, Vietor, Neighbors, และ Patrick (2001) และ Murray และ

คณะ (1996a; 1996b) พบว่า การรับรู้คนรักของตนเองนั้นต้องมาจากการรับรู้ความจริงของคนรักที่เป็นทางบวกเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานข้อที่หนึ่งว่า การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของคนรัก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของความจริงที่มีผลต่ออุดมคติที่สร้างขึ้น

จากผลการวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) ที่ศึกษาผลของการสร้างภาพลวงตาทางบวกตามอุดมคติ ต่อความพึงพอใจ พบผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวแปรการรับรู้ของบุคคลว่า การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรัก จะเป็นตัวสะท้อนให้เกิดการรับรู้ตนเองของคนรัก เกิดการรับรู้ที่สอดคล้องกัน โดยพบว่า การรับรู้ตนเองของผู้หญิงกับการรับรู้คนรักของผู้ชายมีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $r(73) = .31, p < .01$. และการรับรู้ตนเองของผู้ชายกับการรับรู้คนรักของผู้หญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $r(73) = .35, p < .01$.

Murray และคณะ (1996b) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้คนรักตามอุดมคติที่ส่งผลต่อสุขภาวะในความสัมพันธ์ระยะยาว พบว่า การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักของผู้ชายส่งผลต่อการรับรู้ตนเองของผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักของผู้หญิงส่งผลต่อการรับรู้ตนเองของผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Simpson และคณะ (2001) กล่าวว่า ความไม่สอดคล้องที่ใหญ่ที่สุด คือ การรับรู้ที่ต่างกันระหว่างอุดมคติ กับการรับรู้คนรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบัน หรือที่เราเรียกว่าความจริงของคนรักและความสัมพันธ์นั่นเอง

การเปลี่ยนอุดมคติในเวลาต่อมา

จากการศึกษาระยะยาวของ Fletcher, Simpson, และ Thomas (1998) เกี่ยวกับการเปลี่ยนอุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์ในเวลาต่อมา โดยศึกษาจากคู่รักที่เพิ่งคบกันและยังมิได้สมรส ตอบแบบสอบถามจากมาตรวัดต่าง ๆ ได้แก่ มาตรวัดการรับรู้คนรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบัน คุณภาพของความสัมพันธ์ และอุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์ จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมการทดลองตอบแบบสอบถามอีก 2 ครั้ง คือ 3 และ 9 เดือน ถัดมาในมาตรเดียวกัน ส่วนกรณีที่คู่รักเลิกกันในระหว่างการทดลองก็ทำแบบสอบถามอีก 2 ครั้งด้วย พบว่าการรับรู้อุดมคติกับ

การรับรู้ความรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบัน มีอิทธิพลต่อการประเมินอุดมคติหรือความรักและความสัมพันธ์ในเวลาต่อมา

ดังนั้น บุคคลที่รับรู้ความรักหรือความสัมพันธ์ทางบวกมากในช่วงแรก ทำนายได้ว่าจะเกิดการรับรู้ความรักและความสัมพันธ์ที่ใกล้เคียงกับอุดมคติยิ่งขึ้นในเวลาต่อมา แต่การรับรู้ความรักหรือความสัมพันธ์ทางลบทำนายไม่ได้ นั่นคือ อาจจะใกล้เคียงหรือแตกต่างมากขึ้นก็ได้ และยังพบว่า อุดมคติมีแนวโน้มที่จะค่อย ๆ เปลี่ยนให้ใกล้เคียงกับความรักหรือความสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่า สิ่งที่สามารถยับยั้งการสร้างอุดมคติได้ คือความจริงที่เกิดขึ้น เช่น บุคคลที่ต้องการจะเชื่อว่าคนรักของตนซื่อสัตย์ไว้ใจได้ และมั่นคงต่อความสัมพันธ์ แต่ความเชื่อนี้ก็ต้องถูกเปลี่ยนไปเมื่อเจอความจริงว่า คนรักกำลังสนใจคนอื่น เป็นต้น

ส่วนงานวิจัยของ Fletcher และคณะ (1999) ที่ศึกษาเกี่ยวกับอุดมคติ การรับรู้ความรัก และการประเมินความสัมพันธ์ในระยะเวลาคืบหน้า ใช้ระยะเวลาการศึกษา 12 เดือน พบว่า บุคคลที่มี อุดมคติสูงจะประเมินว่ามีคุณภาพคนรักและความสัมพันธ์สูง นอกจากนี้ Fletcher และคณะ ยังพบว่า บุคคลที่ประเมินแบบนี้ในช่วงแรกของการศึกษา จะให้ความสำคัญกับอุดมคติมากขึ้นในเวลาต่อมา และมีแนวโน้มต่อการทำนายความสัมพันธ์ว่าจะมีคุณภาพน้อยลง

อุดมคติกับความจริง

จากข้อมูลที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า อุดมคติ คือ จินตนาการที่บุคคลสร้างขึ้นมา โดยที่ยังไม่เป็นที่จริง เราอาจสร้างอุดมคติถึงความรักแบบที่ชอบกับคนรักที่สมบูรณ์แบบ มีความสุขและความพึงพอใจเมื่ออยู่ในความรัก อุดมคตินี้อาจสร้างขึ้นมตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เมื่อมีความรักจริง ๆ อุดมคตินี้ก็อาจจะมีเพิ่มขึ้น อยากให้คนรักเป็นอย่างที่เราฝัน อยากให้อุดมคติที่เราสร้างเอาไว้เป็นจริง

Murray และ Holmes (2000) กล่าวว่า การจินตนาการไปตามอุดมคติก็เป็นเรื่องดี เนื่องจากทำให้มีความสุขไม่ใช่สิ่งเพื่อฝันแต่มีประโยชน์มาก เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ความรักสดชื่น และมีความสัมพันธ์ที่ยืนยาวได้ แต่อย่างไรก็ตาม อย่ายึดติดกับภาพลวงตาที่มากเกินไป เพราะจะบั่นทอนความจริง ซึ่ง Taylor และ Brown (1994) กล่าวว่า การจะแยกความจริงออกจากภาพลวงตาเป็นเรื่องยากต้องอาศัยเวลา และค่อย ๆ แยกว่าสิ่งนี้คือความจริง และสิ่งนี้คือเรื่องที่เกิดขึ้นเอง

ภาพที่ 4 เป็นภาพของผู้ชายในอุดมคติ ด้านอุดมคติคือสิ่งที่บุคคลต้องการอยากให้คนรักเป็น ส่วนอีกด้านคือด้านความจริงที่มักจะแตกต่างจากอุดมคติที่ต้องการ เนื่องจาก อุดมคติที่สร้างขึ้นกับความจริงนั้นต่างกัน บุคคลสามารถสร้างอุดมคติได้ด้วยตัวเองทางเดียวแต่ไม่สามารถ

สร้างความจริงด้วยคนเพียงคนเดียวได้ ฉะนั้นความจริงอาจจะไม่ตรงกับสิ่งที่เราฝันไว้และอาจทำให้เกิดความผิดหวังและเศร้าซึมตามมา

อุดมคติ	ความจริง
ฉลาด	อ่าน “บทความที่น่าสนใจ” ของหนังสือเพ็ลล์บอย
มีศิลปะ	บ่อยครั้งที่ใส่ถุงเท้าที่เข้าคู่กัน
กล้าตัดสินใจ	ขับรถชนสุนัข จึงตัดสินใจขับรถหนีก่อนที่เจ้าของมา
ไว้วางใจได้	คุยกับผู้หญิงคนอื่น ๆ ได้ ถ้าคุณไม่อยู่
โรแมนติค	สามารถบอกได้ว่าอะไรคือต้นตะบองเพชรหรือดอกกุหลาบ
ไวต่อความรู้สึก	จะสังเกตเห็นว่าคุณเสียใจ เมื่อคุณร้องไห้
มนุษยสัมพันธ์ดี	รับโทรศัพท์บางครั้ง
ปรับตัวเข้ากับทุกวัฒนธรรม	สวมเสื้อที่ผลิตจากประเทศสเปน
สะอาด	เป็นโรคผิวหนังในส่วนที่มองไม่เห็น
นักกีฬา	ชอบเล่นเกมช้อนดาด้า
รักเด็กและสัตว์	เลี้ยงงูบนหัว
มีศิลปะในการฟังดนตรี	มีเพลงตลับเดียวที่เพื่อนให้มา

ภาพที่ 4 อุดมคติกับความจริง

(ที่มา: Berman, 1987 อ้างถึงใน Hatfield & Rapson, 1997)

วิธีที่จะทำให้เกิดความผิดหวังไม่มากนักคือ การสร้างอุดมคติที่สามารถเป็นจริงได้ง่าย ที่สำคัญควรทำความเข้าใจอยู่เสมอว่าอุดมคติก็คือความฝัน ไม่ใช่ความจริง และเมื่อความจริงเกิดขึ้นไม่เป็นตามอุดมคติ ก็อาจต้องสร้างอุดมคติใหม่ขึ้นมา อย่าไปยึดติดกับอุดมคติที่สร้างจนเกินไป เพราะอุดมคตินั้นเปลี่ยนแปลงได้เสมอทุกเวลา นอกจากนี้ Simpson และคณะ (2001) ได้คิดวิธีลดความไม่สอดคล้องระหว่างอุดมคติและการรับรู้เอาไว้ ดังนี้

วิธีลดความไม่สอดคล้องระหว่างอุดมคติและการรับรู้

Simpson และคณะ (2001) คิดวิธีลดความไม่สอดคล้องระหว่างอุดมคติและการรับรู้ ซึ่งวิธีลดความไม่สอดคล้องนี้จะเกิดขึ้นอัตโนมัติและไม่รู้ตัวมี 3 วิธี อันได้แก่

- 1) เปลี่ยนการรับรู้คนรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบันให้ใกล้เคียงกับคนรักและความสัมพันธ์ในอุดมคติที่ตั้งเอาไว้

- 2) เปลี่ยนอุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์ที่ดูไว้ให้ใกล้เคียงกับการรับรู้คนรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบัน
- 3) ลดความสำคัญของอุดมคติในส่วนที่คนรักไม่มีทางเป็นไปได้เลย

การสร้างภาพลวงตา

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้ของบุคคลที่เป็นผลรวมจากความจริงและอุดมคติ ยังมีข้อค้นพบจาก Murray และคณะ (1996a) เพิ่มเติมว่า เมื่อความสัมพันธ์เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างอุดมคติกับความจริง บุคคลก็จะยิ่งเกิดการมองตามอุดมคติมากขึ้น ส่งผลให้บุคคลมองคนรักตามอุดมคติไปในทางบวก ซึ่งเรียกว่า “การสร้างภาพลวงตา” (Illusion)

การสร้างภาพลวงตา คือ การสร้างภาพในจินตนาการตามอุดมคติทางบวกและมีอุดมคติที่มาจากความประทับใจต่อคู่รักที่มีพื้นฐานมาจากความเป็นจริง โดยการสร้างภาพลวงตาทางบวกนั้นจะเน้นไปที่ข้อดีของคนรัก และมองข้ามข้อเสียของคนรัก ซึ่ง Murray และคณะ (1996b) อธิบายเกี่ยวกับการสร้างภาพลวงตาไว้ว่า การสร้างภาพลวงตา เป็นภาพลวงตาที่มาจากความจริงของคนรักทางบวก ทำให้เกิดสมการการรับรู้ของบุคคล (ภาพที่ 5) คือการรับรู้ของบุคคลเป็นผลรวมมาจาก “ความจริงของคนรัก” และ “การสร้างภาพลวงตาของบุคคล”

$$\text{การรับรู้ของบุคคล} = \text{ความจริงของคนรัก} + \text{การสร้างภาพลวงตาของบุคคล}$$

ภาพที่ 5 สมการการรับรู้ของบุคคลที่มีองค์ประกอบจากความจริงของคนรักและการสร้างภาพลวงตาของบุคคล

(ที่มา: Murray et al., 1996b)

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างให้เข้าใจมากขึ้น เช่น กรณีของสามีและภรรยา

$$\text{การรับรู้ของภรรยา} = \text{ความจริงของสามี} + \text{การสร้างภาพลวงตาของภรรยา}$$

ความจริงของสามี คือ สามีเป็นคนเจ้าชู้ ชอบนอกใจภรรยา แต่สามีมีข้อดีคือหาเงินเก่ง เลี้ยงดูครอบครัวได้ ดังนั้นภรรยาจึงมองข้ามข้อเสียเกี่ยวกับความเจ้าชู้ของสามีนั้นไป แต่เกิดการสร้าง

ภาพลวงตาโดยเน้นไปที่ข้อดีคือ ความสามารถในการดูแลครอบครัวของสามีแทน โดยภาพลวงตาที่ภรรยาสร้างขึ้นนี้ Murray และคณะ (1996a) ได้กล่าวไว้ว่า จะทำให้ภรรยาเกิดการรับรู้ว่ามีดูแลครอบครัวได้ดีมากกว่าที่สามีมองเห็นเสียอีก นั่นคือ บุคคลมักจะมองข้ามข้อผิดพลาดของคนรัก แต่จะเน้นไปยังข้อดีของคนรักแทน จึงทำให้การรับรู้ของบุคคลต่อคนรักนั้นเป็นไปในทางบวกมากยิ่งขึ้นและมากกว่าที่คนรักรับรู้ตัวเอง (Murray & Holmes, 1993)

จากแนวคิดนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานข้อที่สองว่า บุคคลจะมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวกมากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง

จากที่เสนอในข้างต้น Murray และคณะ (1996a) ได้เสนอแนะว่า บุคคลไม่ได้ถูกรอบงำในการมองและการรับรู้คนรักของตน แต่เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบความคิด (Schemas) ความเชื่อที่คิดว่าเป็นเหตุเป็นผลกันของแต่ละบุคคล ซึ่งบุคคลโดยทั่วไปมักจะมองตนเองทางบวก และมีอคติต่อตนเองมากกว่าความจริงจะสามารถเป็นไปได้ จนทำให้ขยายผลไปถึงการมองคนรักของตน แต่อย่างไรก็ตาม ความจริงเป็นสิ่งหนุ่ให้เกิดภาพขึ้นมาทำให้บุคคลเห็นคนรักของตนในทางบวกตามอคติมากกว่าที่คนรักเห็นตนเอง นอกจากนี้บุคคลยังเห็นคนรักของตนดีมากกว่าคนรักของคนทั่ว ๆ ไปด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพลวงตา

ผลการวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) พบว่า คู่แต่งงานประเมินการรับรู้คนรักของตนดีมากกว่าที่คนรักประเมินการรับรู้ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F(1,74) = 12.46, p < .001$) และยังประเมินการรับรู้ว่าคุณรักของตนดีมากกว่าการประเมินการรับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F(1,75) = 65.85, p < .001$) ส่วนคู่รักที่ยังไม่แต่งงานพบผลการวิจัยไปในทางเดียวกันกับคู่แต่งงาน คือ ประเมินการรับรู้คนรักของตนดีมากกว่าที่คนรักประเมินการรับรู้ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F(1,97) = 6.67, p < .01$) และยังประเมินการรับรู้ว่าคุณรักของตนดีมากกว่าการประเมินการรับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F(1,97) = 140.54, p < .001$)

นอกจากนี้ Murray และคณะ (1996b) กล่าวเสริมอีกว่า รูปแบบความคิด (Schemas) และภาพลักษณ์ของตน (Self-images) ของแต่ละบุคคลที่มีต่ออคติเกี่ยวกับคนรักจะเกิดเป็นการสร้างภาพลวงตาทางบวกตามอคติ และมาจากอคติที่มีความประทับใจในคนรัก

ส่วนงานวิจัยของ Knee และคณะ (2001) พบว่า การสร้างภาพลวงตาทางบวก จะทำให้บุคคลมองเห็นข้อดีของคนรัก ซึ่งคนรักอาจมองไม่เห็นในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อดีของการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองจากการสร้างภาพลวงตาทางบวก

การเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง คือพลังที่ช่วยให้บุคคลเห็น โลกเป็นสีชมพู เห็นสิ่งต่าง ๆ ทางบวก เกินความจริง และทำให้เกิดการมองโลกในแง่ดี ทำให้ได้ผลลัพธ์ทางบวก และมีความสุข (Taylor, 1989)

ส่วนบุคคลที่มองแต่ความจริงมากเกินไป ไม่มีการสร้างภาพลวงตาทางบวกเลย Taylor, Lerner, Sherman, Sage, และ McDowell (2003) กล่าวว่าบุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะมีแต่ความทุกข์ จิตระบบตนเองไม่ดี และไม่มีสุขภาวะ แต่คนที่มีการสร้างภาพลวงตาทางบวกด้วยจะช่วยเพิ่มความมั่นใจ และช่วยให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือปรับปรุงสิ่งที่ยาก และเหตุการณ์ที่เครียดในชีวิตได้

นักทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ (Simpson et al., 2001) กล่าวว่าโดยพื้นฐานของทุกคนมักมีความต้องการสร้างอุดมคติ และเพิ่มคุณค่าให้กับคนรักและความสัมพันธ์ของเขา ยิ่งกว่านั้นบ่อยครั้งที่บุคคลรับรู้ว่าคุณรัก และความสัมพันธ์ของเขาเป็นไปในทางบวก และมีแนวโน้มที่จะสร้างอุดมคติเกี่ยวกับคนรักให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์ที่ตนพึงพอใจ

การสร้างภาพลวงตาบนพื้นฐานความจริงทำให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์

จากคำถามที่ว่า “บุคคลสามารถประเมินความสัมพันธ์อันใกล้ชิดได้อย่างไร และใช้อะไรเป็นตัวตัดสิน” Campbell และคณะ (2001) ตอบคำถามนี้ว่า บุคคลจะประเมินคนรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบันจากอุดมคติที่สร้างไว้ ถ้าคนรักและความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับอุดมคติในหลายมิติก็จะมี ความพึงพอใจมาก

ส่วน Fletcher และคณะ (1999) ตอบคำถามว่า ตัดสินจากความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันระหว่างมาตรฐานความสัมพันธ์หรือความคาดหวังของตน และการรับรู้คนรักในปัจจุบัน ถ้าการรับรู้คนรักในปัจจุบันเหมาะสมกับอุดมคติของตน การประเมินความสัมพันธ์จะเป็นไปในทางบวก แต่ถ้าการรับรู้คนรักในปัจจุบันต่างจากอุดมคติที่ตั้งไว้มาก การประเมินความสัมพันธ์จะเป็นไปในทางลบ

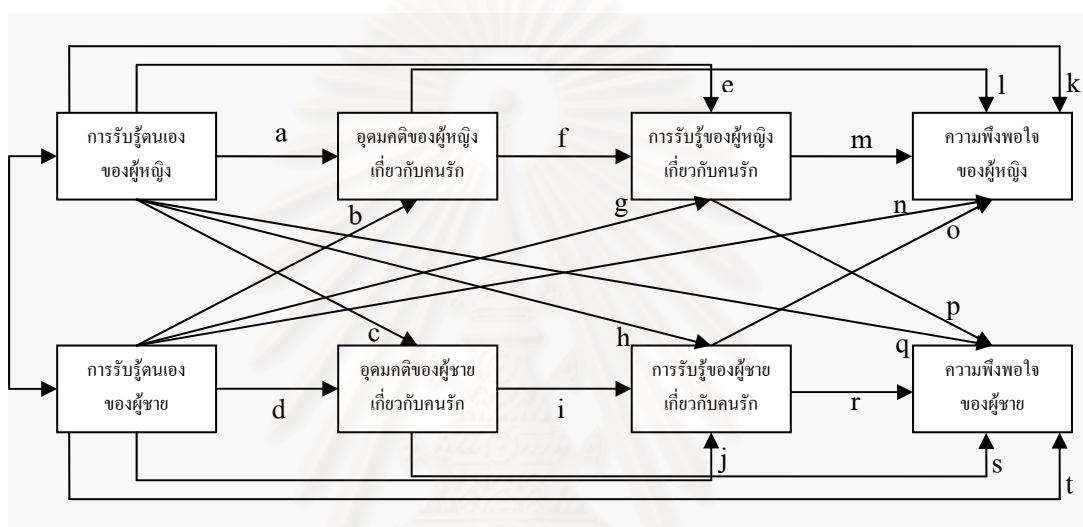
จากที่ Murray และคณะ (1996a) เสนอแนวคิดที่ว่า รูปแบบความใกล้ชิดจะเป็นภาพสะท้อนความต้องการของบุคคลไปสู่คนรัก และมองคนรักผ่านการสร้างภาพลวงตา ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้บุคคลมีความสุข และพึงพอใจทั้งในคนรักและในความสัมพันธ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Murray และคณะ (1996b) ที่เสนอว่า แต่ละบุคคลจะมีความพึงพอใจในคนรักมากขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นความดีในคนรักของตน ซึ่งคนรักของตนอาจไม่เห็นสิ่งนี้เลย ยิ่งกว่านั้นการสร้างภาพลวงตา และมีอุดมคติในคนรักและความสัมพันธ์ทำให้เกิดสุขภาวะ (well-being) ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพลวงตาบนพื้นฐานความจริงทำให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตามแนวของ Murray และคณะ (1996a) ซึ่งสร้างโมเดลดังปรากฏในภาพที่ 6 เป็น โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายของการรับรู้ตนเอง อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก ที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยได้อธิบายตามเส้นอิทธิพลทางตรงดังนี้

- a และ d คือ อุดมคติเกี่ยวกับคนรักที่สะท้อนมาจากการรับรู้ตนเอง
- b และ c คือ การปรับอุดมคติให้สอดคล้องกับความจริงของคนรักหรือการรับรู้ตนเองของคนรัก
- e และ j คือ บุคคลรับรู้คนรักจากการรับรู้ตนเองโดยไม่มีการเอนเอียงไปตามอุดมคติ
- f และ i คือ เกิดการเอนเอียงไปตามอุดมคติ ที่เห็นคนรักที่มาจากอุดมคติ ไม่ใช่สิ่งที่คนรักเป็น แต่เป็นสิ่งที่บุคคลปรารถนาให้คนรักเป็น
- g และ h คือ ความสอดคล้องกับความจริง (social reality) หรือ การรับรู้ที่สอดคล้องกัน (convergence)
- k และ t คือ การรับรู้ตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของตนเอง
- l และ s คือ อุดมคติเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของตนเอง
- m และ r คือ ภาพลวงตาของบุคคลสามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ การรับรู้คนรักในส่วนนี้จะควบคุมความจริงของคนรักไว้ และมีความสุขเมื่อเห็นความดีของคนรัก โดยที่คนรักอาจมองไม่เห็นในตนเอง

- n และ q คือ อนุমানว่าความพึงพอใจในความสัมพันธ์สามารถทำนายได้จากการรับรู้ตนเองของคนรัก
- o และ p คือ ผลจากการรับรู้เกี่ยวกับคนรักของบุคคลมีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคนรักเกิดปรากฏการณ์ความคาดหวังสร้างความจริง (self-fulfilling)

ภาพที่ 6 โมเดลความพึงพอใจในความสัมพันธ์

(ที่มา: Murray et al., 1996a)

การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมลิสเรล พบว่า การประเมินการรับรู้ของบุคคลผ่านการสร้างภาพลวงตาทางบวกบนพื้นฐานความจริงตามอุดมคติในการรับรู้คนรัก ทำให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ผลปรากฏว่า อิทธิพลทางตรงเส้น a, d, f, h, i, m, o, p, q, และ r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอิทธิพลทางตรงเส้น b, c, e, j, k, t, n, g, l, และ s ไม่มีนัยสำคัญสถิติ Murray และคณะ (1996a) ได้อภิปรายผลของเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญ ดังนี้

- b และ c บุคคลไม่สามารถปรับอุดมคติที่ตนสร้างขึ้นตามความจริงของคนรักได้ และบุคคลยังยึดอุดมคติเดิมที่สอดคล้องกับการรับรู้ตนเอง
- e และ j การรับรู้คนรักของบุคคลนั้นย่อมนเอนเอียงไปตามอุดมคติ สอดคล้องกับ Murray และคณะ (1996a) ที่ตั้งสมมติฐานไว้ว่า การรับรู้ของบุคคลประกอบไปด้วย อุดมคติของบุคคลกับการรับรู้คนรัก ซึ่งยากที่จะแยกออกจากกันได้

k และ t	บุคคลจะพึงพอใจในความสัมพันธ์ต่อเมื่อเกิดการสร้างภาพลวงตาต่อคนรัก และมองคนรักไปในทางบวก
n และ q	ความจริงหรือการรับรู้ตนเองของคนรักไม่สามารถบอกถึงความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ เนื่องจากความจริงนี้ยังไม่ผ่านการสร้างภาพลวงตาและการมองคนรักในทางบวก
l และ s	เมื่อมองอุดมคติเพียงอย่างเดียวโดยที่ไม่ผ่านการรับรู้เกี่ยวกับคนรักซึ่งเป็นตัวเชื่อมแทรก (mediator) และไม่มีการสร้างภาพลวงตาทางบวก อุดมคติเกี่ยวกับคนรักจะสูงมาก เมื่อส่งอิทธิพลไปที่ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ค่าที่ได้จึงต่ำลง

Murray และคณะ (1996b) พบว่า อุดมคติสามารถทำนายความพึงพอใจได้ และพบว่ามีความสุขมากขึ้นเมื่อคนรักเห็นสิ่งที่เป็นข้อดีของตน นอกจากนั้นอุดมคติสามารถทำนายสุขภาวะในความสัมพันธ์ได้เมื่อทำการศึกษาในระยะยาว ยิ่งกว่านั้นบุคคลจะมีความสุขเมื่อเขาได้เห็นขอบเขตของความจริง และการรับรู้ของตนทั้งข้อดีและข้อเสีย

งานวิจัยจำนวนหนึ่ง พบว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเห็นคนรักดีเหมือนที่ตนเองคิดไว้ (Murray & Holmes, 1993; Murray, Holmes, Dolderman, & Griffin, 2000; Murray, Holmes, MacDonald, & Ellsworth, 1998) ซึ่ง Murray และ Holmes ใช้คำว่าเห็นข้อดีในข้อผิดพลาด ยิ่งไปกว่านั้น Murray และคณะ (2000) พบว่า บุคคลที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูงจะบรรยายว่าคนรักของตนดีกว่าที่คนรักบรรยายตนเอง และดีกว่าคนรักของเพื่อน แต่ในทางตรงข้ามบุคคลที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ต่ำ จะรับรู้ว่าคุณรักมีข้อดีน้อย และน้อยกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง นอกจากนั้นยังคิดว่าคนรักของตนดีน้อยกว่าคนรักของเพื่อนด้วย

Murray, Holmes, Griffin, Bellavia, และ Rose (2001) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสงสัยในตนเอง (self-doubt) และ ความเชื่อในความสัมพันธ์ พบว่า บุคคลที่มีความสงสัยในตนเอง จะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ต่ำ เนื่องจาก บุคคลเหล่านี้ไม่เชื่อว่าพวกเขาจะสามารถมีคนรักที่ดีได้ นอกจากนี้ยังพบว่าบุคคลที่มีการสงสัยในตนเองสูงจะเป็นคนที่มองโลกในแง่ดีน้อย ต่างจากคนที่มีความรู้สึกดีเกี่ยวกับความรัก จะรู้สึกว่าความรักมั่นคง

การศึกษาของ Campbell และคณะ (2001) ในเรื่องของอุดมคติเกี่ยวกับคนรัก ความไม่สอดคล้องกัน (discrepancy) ความยืดหยุ่นในความสัมพันธ์ (flexibility) และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ พบว่า บุคคลที่รับรู้ตนเองทางบวก มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

สูง จะมีอคติเกี่ยวกับคนรักทางบวก มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูง แต่มีความยึดหยุ่นน้อย และรับรู้ว่าคู่ไม่สอดคล้องกันต่ำ ส่วนบุคคลที่รับรู้ตนเองทางลบ มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ มีผลแตกต่างจากบุคคลที่รับรู้ตนเองทางบวก คือ มีอคติเกี่ยวกับคนรักทางลบ แต่มีความยึดหยุ่นมาก

Knee และคณะ (2001) พบว่า ผู้ที่มีการรับรู้อคติเกี่ยวกับคนรัก และความเป็นจริงของคนรักในปัจจุบันไม่สอดคล้องกัน มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ต่ำ และผู้ที่มีการรับรู้คนรักทางบวกจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูง

Martin (2004) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพการมองโลกในแง่ดี (Optimism) กับการสร้างภาพลวงตาทางบวก (Positive Illusion) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพการมองโลกในแง่ดีกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างภาพลวงตาทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ พบว่าบุคลิกภาพการมองโลกในแง่ดีไม่มีสหสัมพันธ์กับการสร้างภาพลวงตาทางบวก และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีบุคลิกภาพการมองโลกแง่ดีไม่มีสหสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ แต่พบว่า การสร้างภาพลวงตาทางบวกมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากแนวคิดและผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในคนรักและความสัมพันธ์เกิดมาจากการที่บุคคลสร้างอคติเกี่ยวกับคนรักของตนขึ้นมา เมื่อมีคนรัก บุคคลมักจะมองคนรักไปตามอคติของตนที่สร้างไว้ ซึ่งเรียกว่า การสร้างภาพลวงตาทางบวกนี้มีพื้นฐานความจริงจึงเกิดการถ่ายโอนการกระทำทางบวกไปสู่คนรัก คนรักจึงมีพฤติกรรมทางบวก เช่นนั้นตามไปด้วย (Self-fulfilling) ดังนั้นการรับรู้ตนเอง การรับรู้คนรักตามอคติ และการรับรู้คนรักตามความเป็นจริง จึงมีผลต่อความพึงพอใจทั้งในคนรักและความสัมพันธ์

ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานข้อที่สามว่า ความพึงพอใจของผู้หญิงได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ตนเองของผู้หญิง การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักโดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก (ดูแผนผังในหน้า 24)

และผู้วิจัยขอตั้งสมมติฐานข้อที่สี่ว่า ความพึงพอใจของผู้ชายได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ตนเองของผู้ชาย การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของ

ผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักโดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักโดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก (ดูแผนผังในหน้า 25)

ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) กับตัวแปรที่ศึกษา

Baumeister (1993 อ้างถึงใน Feldman, 1997) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นองค์ประกอบทางอารมณ์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วบุคคลมักจะมีการประเมินตนเองทั้งในทางบวกและทางลบ ต่างกับอัตมโนทัศน์ (self-concept) ที่เป็นผลมาจากความเชื่อส่วนบุคคลและเป็นองค์ประกอบทางปัญญา

การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการตัดสินคุณค่าของตน ประเมินว่าเราเป็นใคร กระบวนการตัดสินการเห็นคุณค่าในตนเองมาจาก การตรวจสอบผลงาน ความสามารถของเรากับบุคคลรอบข้าง ซึ่งอาจจะรู้ตัวและไม่รู้ตัว การเห็นคุณค่าในตนเองเกิดขึ้นจากการประสบความสำเร็จ และการทำสิ่งต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมาย ถ้าทำสำเร็จจะเกิดความพึงพอใจตนเอง และเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองในที่สุด

Coopersmith (1981) เสนอว่าลักษณะของผู้ที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ค่อยเครียดหรือวิตกกังวล มีความรู้สึกมั่นคง มองตนเองว่าเป็นคนมีค่า มีความสำคัญ ไม่ถูกกระทบกระเทือนจากการตัดสิน การวิจารณ์หรือการตำหนิของบุคคลอื่นได้ง่าย ใช้กลไกในการป้องกันตัวน้อย โดยรวมแล้วมีความสุขและใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

จากงานวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ การรับรู้ตนเอง อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้เกี่ยวกับคนรัก และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ คนที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงจะรับรู้ว่าคุณค่าตนมีข้อดีมาก คาดหวังกับคนรักและความสัมพันธ์สูง มีอุดมคติเกี่ยวกับคนรักสูง รับรู้ว่าคุณค่าตนมีข้อดีมาก และมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์สูง

Murray และ Holmes (2000) ได้ศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเอง การประเมินคนรัก และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรมลิสเรลในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ พบว่า บุคคลมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์มากขึ้น เมื่อรับรู้คนรักทางบวก และมีความสุขมากขึ้นเมื่อ

คิดว่าคนรักมองตนทางบวก ดังนั้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในความสัมพันธ์อาจเป็นผลมาจากความรู้สึกปลอดภัยที่ได้รับรู้คนรักทางบวก และรู้ว่าคนรักก็คิดกับตนทางบวกด้วย ในทางกลับกัน สำหรับบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จะมีความสุขน้อย เนื่องจากเขาไม่มั่นใจ และรู้สึกไม่ปลอดภัยว่าคนรักจะรับรู้ตนในทางบวกด้วยหรือไม่

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาพลวงตาทางบวกที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักกับการรับรู้ตนเองของคนรัก
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสร้างภาพลวงตาที่มีต่อการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักกับการรับรู้ตนเองของคนรัก
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางตรงและทางอ้อม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ จากการรับรู้ตนเอง การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรัก

สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานข้อที่ 1* การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของคนรัก
- สมมติฐานข้อที่ 2* บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวก มากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง
- สมมติฐานข้อที่ 3* ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง ได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

สมมติฐานข้อที่ 4

ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้ชาย เกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิง เกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิง เกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก

ขอบเขตของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาบทบาทของความจริงที่มีต่อการรับรู้คนรักในอุดมคติของบุคคล ที่สามารถทำนายระดับความพึงพอใจได้
2. การศึกษาในเรื่องบทบาทของความจริงที่มีต่อการรับรู้ของบุคคลนี้ ศึกษาเฉพาะคู่รักที่ยังไม่แต่งงานเท่านั้น และมีช่วงอายุระหว่าง 18 – 30 ปี

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การรับรู้ตนเอง หมายถึง การรับรู้ที่มีต่อตนเองว่าตนเองมีลักษณะอย่างไร ในงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น การรับรู้ตนเองของผู้หญิง และการรับรู้ตนเองของผู้ชาย

คะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากการตอบมาตราความคิดที่มีต่อตนเอง มีลักษณะช่วงคำตอบ 1 ถึง 7 โดยที่ 1 หมายถึง ไม่ตรงที่สุด และ 7 หมายถึง ตรงที่สุด

การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก หมายถึง การจินตนาการถึงคนรักของตนเอาไว้ว่า คนรักของตนจะต้องมีรูปร่างหน้าตา มีนิสัยหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นอย่างไร อุดมคตินี้เกิดขึ้นจากความประทับใจในส่วนลึกของจิตใจที่สะสมมานานตั้งแต่เกิดมา ฝังแน่นอยู่ในจิตใต้สำนึก และกลั่นกรองออกมาทำให้บุคคลชอบคนลักษณะแตกต่างกันออกไป ตามประสบการณ์และความประทับใจที่ไม่เหมือนกัน ในงานวิจัยนี้ แบ่งอุดมคติเกี่ยวกับคนรักออกเป็น การรับรู้อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

คะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากการตอบมาตราความคิดที่มีต่อคนรักในอุดมคติ มีลักษณะช่วงคำตอบ 1 ถึง 7 โดยที่ 1 หมายถึง ไม่ตรงที่สุด และ 7 หมายถึง ตรงที่สุด แบ่งเป็น อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

การรับรู้เกี่ยวกับคนรัก หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อคนรัก การรับรู้นี้เป็นผลรวมระหว่าง “ความจริงของคนรัก” และ “การสร้างภาพลวงตาของบุคคล” ในงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

คะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากการตอบมาตรความคิดที่มีต่อคนรัก มีลักษณะช่วงคำตอบ 1 ถึง 7 โดยที่ 1 หมายถึง ไม่ตรงที่สุด และ 7 หมายถึง ตรงที่สุด แบ่งเป็น การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

ความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อคนรักในการมีปฏิสัมพันธ์ และการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยพิจารณาว่าความสัมพันธ์นั้นตรงตามที่บุคคลนั้นคาดหวังหรือไม่ ในงานวิจัยนี้แบ่งความพึงพอใจในความสัมพันธ์ออกเป็น ความพึงพอใจของผู้หญิงและความพึงพอใจของผู้ชาย

คะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากการตอบมาตรความรู้สึกที่มีต่อความสัมพันธ์ มีลักษณะช่วงคำตอบ 1 ถึง 7 โดยที่ 1 หมายถึง ไม่จริงที่สุด และ 7 หมายถึง จริงที่สุด

การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่วไป หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อคู่รักของคนอื่น ๆ คะแนนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากการตอบมาตรความคิดที่มีต่อคนรักโดยทั่วไป มีลักษณะช่วงคำตอบ 1 ถึง 7 โดยที่ 1 หมายถึง ไม่ตรงที่สุด และ 7 หมายถึง ตรงที่สุด

การสร้างภาพลวงตาทางบวก หมายถึง การสร้างภาพในจินตนาการตามอุดมคติทางบวก และมี อุดมคติที่มาจากความประทับใจต่อคู่รักที่มีพื้นฐานมาจากความเป็นจริงของคนรัก โดยการสร้างภาพลวงตาทางบวกนั้นจะเน้นไปที่ข้อดีของคนรัก และมองข้ามข้อเสียของคนรัก ในงานวิจัยนี้ การสร้างภาพลวงตา เป็นคะแนนที่ได้จากสมการของผลต่าง ระหว่างตัวแปรการรับรู้ของบุคคล กับตัวแปรความจริงของคนรัก

ความจริงของคนรัก หมายถึง ลักษณะ การกระทำ หรือความคิด จริง ๆ ที่คนรักเป็นอยู่ แต่เราไม่สามารถมองเห็นความจริงนี้อย่างเดียวโดยไม่มีสิ่งเจือปนไม่ได้ ดังนั้นความจริงของคนรักจึงได้มาจากสมการของผลต่าง ระหว่างการรับรู้ของบุคคล กับการสร้างภาพลวงตาของบุคคล

ตัวแปรในการวิจัย

การวิจัยนี้มีตัวแปรที่ศึกษา 4 ตัวแปรหลัก ดังนี้

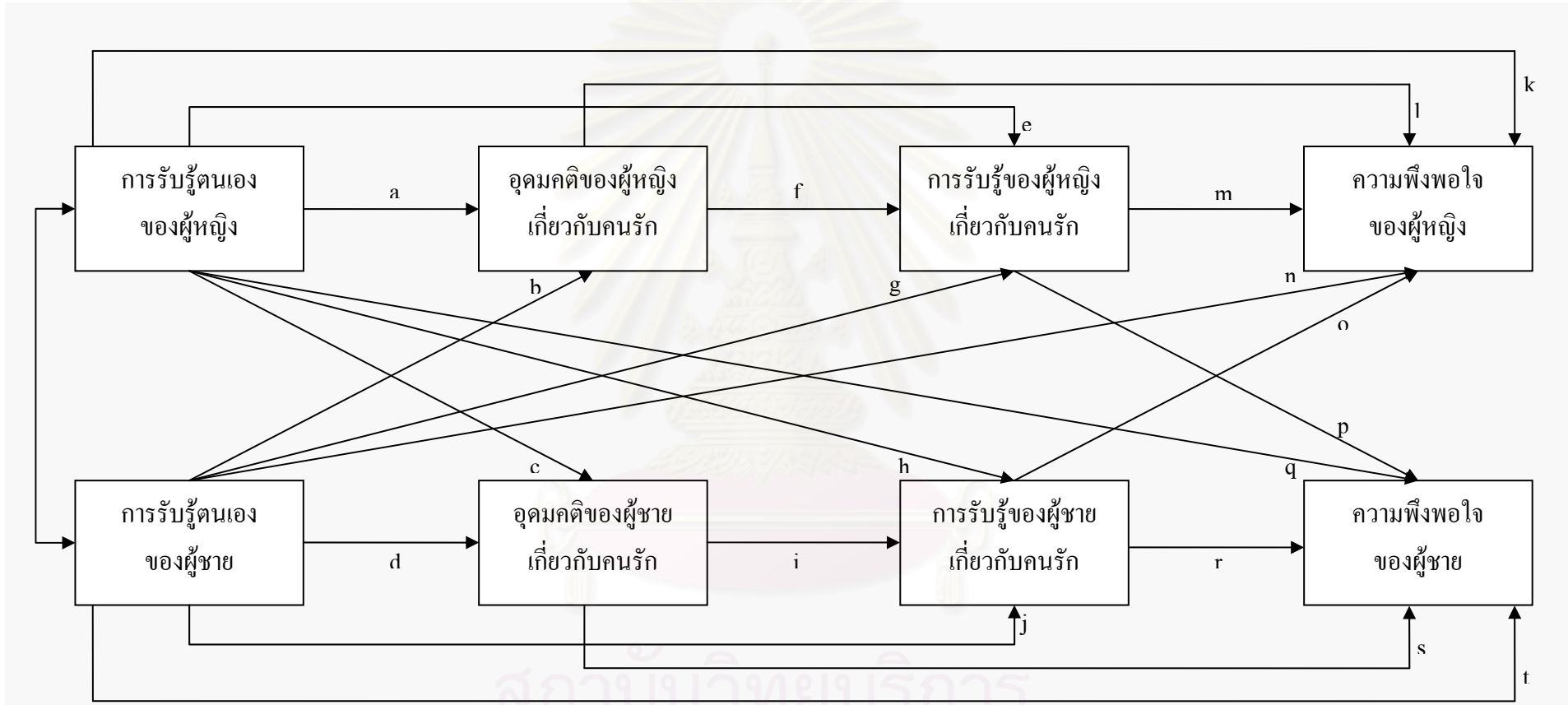
1. การรับรู้ตนเอง แบ่งเป็น
 - 1.1. การรับรู้ตนเองของผู้หญิง
 - 1.2. การรับรู้ตนเองของผู้ชาย
2. การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก แบ่งเป็น
 - 2.1. การรับรู้อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก
 - 2.2. การรับรู้อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
3. การรับรู้เกี่ยวกับคนรัก แบ่งเป็น
 - 3.1. การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก
 - 3.2. การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
4. ความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก แบ่งเป็น
 - 4.1. ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง
 - 4.2. ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพลของการสร้างภาพลวงตาทางบวกที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคู่สามีภรรยาหรือคู่รัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 7 โมเดลความพึงพอใจในความสัมพันธ์

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยศึกษาปัจจัยของการรับรู้ตนเอง (แยกออกเป็น การรับรู้ตนเองของผู้หญิงและการรับรู้ตนเองของผู้ชาย) อุดมคติของบุคคลเกี่ยวกับคนรัก (แยก ออกเป็นอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักและอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก) และ การรับรู้ของ บุคคลเกี่ยวกับคนรัก (แยกออกเป็นการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักและการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับ คนรัก) มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (แยกออกเป็นความพึง พอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงและความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากคู่รักที่ยัง มิได้สมรส ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 18 ถึง 30 ปี คบกันไม่ต่ำกว่า 2 เดือน และเป็นคู่รัก ที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (Heterosexual) จำนวน 300 คู่ (รวมเพศชาย และหญิง เท่ากับ 600 คน) ซึ่งมีรายละเอียดของจำนวนตัวอย่างจำแนกตามลักษณะพื้นฐานต่าง ๆ ดังตารางที่ 1

เหตุผลที่เลือกประชากรกลุ่มนี้ เนื่องจากเป็นวัยที่ทั้งชายและหญิงเริ่มที่จะรู้จักตนเองว่ามี จุดมุ่งหมายในชีวิตอย่างไร เป็นวัยที่พร้อมที่จะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ และมีความคิดตั้ง ตนเป็นหลักฐาน หรือคิดสนใจที่จะแต่งงานมีบ้านของตนเอง (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2541)

นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่ยังเกิดอุดมคติเกี่ยวกับคนรักและความสัมพันธ์อีกด้วย

ส่วนเหตุผลที่เลือกคู่รักที่ยังมิได้สมรสนั้น เพราะว่า คู่รักที่สมรสแล้วมักจะมีตัวแปรแทรกซ้อนที่นอกเหนือจากตัวแปรที่กำหนดไว้มากเกินไปที่จะควบคุมได้ เช่น ระยะเวลาการแต่งงาน การมีบุตร ฐานะทางสังคม และฐานะทางการเงิน เป็นต้น

ตารางที่ 1

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย (N = 600)

ลักษณะของตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	300	50.00
หญิง	300	50.00
รวม	600	100.00
2. อายุ		
18 ปี	37	6.20
19 ปี	68	11.30
20 ปี	86	14.30
21 ปี	97	16.20
22 ปี	63	10.50
23 ปี	49	8.10
24 ปี	50	8.30
25 ปี	36	6.00
26 ปี	28	4.70
27 ปี	19	3.20
28 ปี	14	2.30
29 ปี	7	1.20
30 ปี	30	5.00
ไม่ระบุ	16	2.70
รวม	600	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะของตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. สถานภาพในปัจจุบัน		
กำลังศึกษา	381	63.50
ทำงาน	171	28.50
กำลังศึกษาและทำงาน	17	2.80
อื่น ๆ	16	2.70
ไม่ระบุ	15	2.50
รวม	600	100.00
4. ระยะเวลาการคบกันของคู่รัก		
2 เดือน – 1 ปี	178	29.70
1 ปี 1 วัน – 2 ปี	128	21.30
2 ปี 1 วัน – 3 ปี	98	16.30
3 ปี 1 วัน – 4 ปี	60	10.00
4 ปี 1 วัน – 5 ปี	43	7.20
5 ปี 1 วัน – 6 ปี	19	3.20
6 ปี 1 วัน – 7 ปี	13	2.20
7 ปี 1 วัน – 8 ปี	7	1.20
8 ปี 1 วัน – 9 ปี	9	1.50
9 ปี 1 วัน – 10 ปี	10	1.60
10 ปี 1 วัน – 11 ปี	0	0.00
11 ปี 1 วัน – 12 ปี	3	0.50
ไม่ระบุ	32	5.30
รวม	600	100.00
5. การอยู่ร่วมกันของคู่รัก		
เคยอยู่ร่วมกัน	34	5.70
ไม่เคยอยู่ร่วมกัน	542	90.30
ไม่ระบุ	24	4.00
รวม	600	100.00

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยมาตรวัดการรับรู้มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. มาตรวัดการรับรู้ ประกอบด้วย
 - 1.1 มาตรวัดการรับรู้ตนเอง
 - 1.2 มาตรวัดการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก
 - 1.3 มาตรวัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก
 - 1.4 มาตรวัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป
2. มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง
3. มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการพัฒนามาตรวัด

ผู้วิจัยขออธิบายรายละเอียดของแต่ละมาตร ดังต่อไปนี้

1. มาตรวัดการรับรู้

มาตรวัดการรับรู้ เป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 7 ช่วง แบ่งออกเป็น 4 มาตรย่อย คือ มาตรวัดการรับรู้ตนเอง มาตรวัดการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก มาตรวัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก และมาตรวัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป ทั้ง 4 มาตรย่อย ใช้คำคุณศัพท์ที่เป็นลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของกลุ่มเหมือนกัน คือ ประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมดที่ได้ผ่านการคัดเลือกแล้วมาตรละ 35 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยนำโครงสร้างมาตรวัดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal qualities scale) ของ Murray และคณะ (1996a) ที่ได้พัฒนาไว้ จำนวน 22 ข้อ มาแปลเป็นภาษาไทย โดยแปลทั้งข้อกระทงทางบวก เช่น *ใจดี มีไหวพริบ และสุภาพ* เป็นต้น และข้อกระทงทางลบ เช่น *ห่างเหิน ขี้บ่น และชอบตัดสินผู้อื่น* เป็นต้น

1.2 ผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงเพิ่ม จำนวน 44 ข้อ รวมเป็น 66 ข้อ โดยได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของข้อกระทง และผ่านการตรวจความเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษา

1.3 ผู้วิจัยได้นำมาตรทั้ง 4 มาตรย่อย ซึ่งใช้คำคุณศัพท์ชุดเดียวกันจัดทำเป็นข้อกระทง 66 ข้อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 58 คน โดยการทำการเก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง

1.4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (*t*-test) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ จากร้อยละ 27 ของคะแนนรวมของกลุ่มทดลองใช้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อกระทงที่มีระดับนัยสำคัญต่ำกว่า .05 มีจำนวนดังนี้

1.4.1 มาตรวัดการรับรู้ตนเอง จำนวน 48 ข้อ

1.4.2 มาตรวัดการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก จำนวน 50 ข้อ

1.4.3 มาตรวัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก จำนวน 59 ข้อ

1.4.4 มาตรวัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป จำนวน 63 ข้อ

1.5 จากนั้นนำข้อกระทงที่ค่า *t* มีระดับนัยสำคัญต่ำกว่า .05 มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Corrected item-total correlation) ถ้าข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ต่ำกว่าค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$ ถือว่าข้อกระทงนั้นด้อยคุณภาพจึงตัดข้อกระทงนั้นทิ้ง ผลการวิเคราะห์พบดังนี้

1.5.1 มาตรวัดการรับรู้ตนเอง มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 47 ข้อ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .9212

1.5.2 มาตรวัดการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 48 ข้อ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .9476

1.5.3 มาตรวัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 58 ข้อ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .9487

1.5.4 มาตรวัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป มีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 61 ข้อ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .9732

(รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ก)

1.6 เนื่องจากมาตรทั้ง 4 มาตรย่อย ต้องมีจำนวนข้อกระทงเท่ากันจึงจะเปรียบเทียบกันได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดข้อกระทงของมาตรวัดการรับรู้ทั้ง 4 มาตรย่อย ให้มีจำนวนเท่า ๆ กัน โดยคัดเลือกเฉพาะคำคุณศัพท์ที่ผ่านเกณฑ์ข้างต้นตรงกันทั้ง 4 มาตรย่อย พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 35 ข้อ แบ่งเป็น ข้อกระทงที่มาจากมาตรวัดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

(Interpersonal qualities scale) ของ Murray และคณะ (1996a) จำนวน 15 ข้อ และ ข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ

1.7 ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่าง มาตรการรับรู้ (แบ่งออกเป็น มาตรการรับรู้ตนเอง มาตรการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก มาตรการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก และมาตรการรับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไป) กับมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่ง Murray และคณะ (1996a) พบว่า การรับรู้ตนเอง การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้เกี่ยวกับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งในงานวิจัยนี้ค้นพบผลตรงกัน คือ การรับรู้ตนเอง การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการเห็นคุณค่าในตนเอง ยกเว้นการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป กับการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีสหสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

1.7.1 นำทั้ง 5 มาตรการ ประกอบด้วย มาตรการรับรู้ตนเอง มาตรการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก มาตรการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก มาตรการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป และมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง มาเก็บกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเก็บข้อมูลจริงจำนวน 102 คน โดยทุกคนจะต้องทำทั้ง 5 มาตรการเหมือนกันหมด

1.7.2 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้แต่ละด้านกับการเห็นคุณค่าในตนเองพบผลดังนี้

- มาตรการรับรู้ตนเอง มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r = .314, p < .01$
- มาตรการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่, $r = .460, p < .001$
- มาตรการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่, $r = .343, p < .001$
- มาตรการรับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไป มีสหสัมพันธ์กับมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

การให้คะแนน มาตรวัดการรับรู้ทั้ง 4 มาตร มีข้อกระทงคำคุณศัพท์ ทิศทางบวก และ ทิศทางลบ โดยยึดหลักการให้คะแนน ดังนี้

ข้อกระทงคำคุณศัพท์ทางบวก มีระดับการให้คะแนน ดังนี้

1	คะแนน	หมายถึง	ไม่ตรงที่สุด
2	คะแนน	หมายถึง	ไม่ตรง
3	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างไม่ตรง
4	คะแนน	หมายถึง	ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน
5	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างตรง
6	คะแนน	หมายถึง	ตรง
7	คะแนน	หมายถึง	ตรงที่สุด

ข้อกระทงคำคุณศัพท์ทางลบ มีระดับการให้คะแนน ดังนี้

1	คะแนน	หมายถึง	ตรงที่สุด
2	คะแนน	หมายถึง	ตรง
3	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างตรง
4	คะแนน	หมายถึง	ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน
5	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างไม่ตรง
6	คะแนน	หมายถึง	ไม่ตรง
7	คะแนน	หมายถึง	ไม่ตรงที่สุด

2. มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 4 ช่วง ประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมดที่ได้ผ่านการคัดเลือกแล้ว จำนวน 24 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ทิศทาง คือทางบวก และทางลบ แต่ละทิศทางประกอบด้วย ข้อกระทง 12 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง และพัฒนาดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยนำโครงสร้างมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1979) ที่ ได้พัฒนาไว้ จำนวน 10 ข้อ มาแปลเป็นภาษาไทย โดยแปลทั้งข้อกระทงทางบวก 5 ข้อ เช่น

“โดยทั่วไปฉันรู้สึกพึงพอใจตนเอง” และข้อกระทงทางลบ 5 ข้อ เช่น “บางครั้งฉันคิดว่าฉันเป็นคนไม่เอาไหนเลย”

2.2 ผู้วิจัยสร้างข้อกระทงเพิ่ม จำนวน 22 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 11 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 11 ข้อ รวมกับข้อเดิม 10 ข้อ เป็น 32 ข้อ โดยได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา ของข้อกระทง และผ่านการตรวจความเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษา

2.3 ผู้วิจัยได้นำมาตรดังกล่าวไปทดลองใช้กับกลุ่มนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 58 คน โดยการทำการเก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง

2.4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อของ กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (t -test) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ จากร้อยละ 27 ของคะแนนรวม ของกลุ่มทดลองใช้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อกระทงที่มีระดับนัยสำคัญต่ำกว่า .05 มีจำนวน 25 ข้อ

2.5 จากนั้นนำข้อกระทงที่ค่า t มีนัยสำคัญต่ำกว่า .05 มาหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของข้อ อื่น ๆ (Corrected item-total correlation) ถ้าข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนน รวมของข้ออื่น ๆ ต่ำกว่าค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$ ถือว่าข้อกระทงนั้นคือยคุณภาพ จึงตัดข้อ กระทงนั้นทิ้ง ผลการวิเคราะห์พบว่า มีข้อกระทงจำนวน 25 ข้อที่ผ่านการคัดเลือก ได้ค่าแอลฟา เท่ากับ .9106 แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 12 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 13 ข้อ (รายละเอียดแสดง ในภาคผนวก ข)

2.6 ตรวจสอบความตรงของมาตรวัด โดย

2.6.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จากกลุ่มที่รู้จักสถานะอยู่แล้ว (Known Group) 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง เป็น นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองใช้ครั้งที่ 1 และไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และ กลุ่มที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ เป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 40 คน ให้สองกลุ่มนี้ทำมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.6.2 นำข้อมูลที่ได้มาทดสอบค่า t พบว่ามาตรนี้สามารถจำแนกคนที่ มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและคนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเอง ต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $t = 11.603, p < .001$ (โปรดดู ตารางที่ 2)

2.7 เนื่องจากมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเองจะต้องมีจำนวนข้อกระทงทางบวก และทางลบเท่ากันตามโครงสร้างมาตรเดิม ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดข้อกระทงให้มีข้อกระทงทั้ง 2 ทิศทาง

จำนวนเท่า ๆ กัน โดยตัดข้อกระทงทางลบซึ่งมีจำนวนข้อมากกว่าข้อกระทงทางบวก และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทง ต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ออก 1 ข้อ พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 24 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงจากมาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1979) 9 ข้อ และ ข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 15 ข้อ

ตารางที่ 2

การเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน (คน)	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
กลุ่มที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง	40	81.28	5.97	11.603	.0000
กลุ่มที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ	40	66.85	5.11		

การให้คะแนน มาตรการเห็นคุณค่าในตนเองมีข้อกระทงทิศทางบวก และทิศทางลบ โดยยึดหลักการให้คะแนน ดังนี้

ข้อกระทงคำคุณศัพท์ทางบวก มีระดับการให้คะแนน ดังนี้

1	คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
3	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วย
4	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อกระทงคำคุณศัพท์ทางลบ มีระดับการให้คะแนน ดังนี้

1	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วย
3	คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
4	คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. มาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก

มาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก เป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 7 ช่วง มีข้อกระทงทั้งหมดที่ได้ผ่านการคัดเลือกแล้ว จำนวน 23 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาดังต่อไปนี้

- 3.1. ผู้วิจัยนำมาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของ Murray และคณะ (1996a) ที่มีข้อกระทงจำนวน 3 ข้อ มาแปลเป็นภาษาไทย
- 3.2. นำข้อกระทงจากมาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของ วาริน เทพทยาน (2542) ที่มีทั้งหมด 17 ข้อ มาพัฒนาเป็นมาตรของผู้วิจัย จำนวน 10 ข้อ
- 3.3. ผู้วิจัยสร้างข้อกระทงเพิ่ม จำนวน 13 ข้อ รวมเป็นจำนวน 26 ข้อ แบ่งเป็น ข้อกระทงทางบวก 18 ข้อ เช่น “ความสัมพันธ์ระหว่างฉันและคนรักทำให้ฉันมีความสุขมาก” ข้อกระทงทางลบ 8 ข้อ เช่น “บ่อยครั้งที่ฉันคิดว่าไม่น่าจะมีความสัมพันธ์กับคนรักของฉัน” โดยได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของข้อกระทง และผ่านการตรวจความเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษา
- 3.4. ผู้วิจัยได้นำมาตรดังกล่าวไปทดลองใช้กับกลุ่มนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 58 คน โดยการทำการเก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง
- 3.5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อกระทงด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (t -test) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ จากร้อยละ 27 ของคะแนนรวมของกลุ่มทดลองใช้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อกระทงที่มีระดับนัยสำคัญต่ำกว่า .05 มีจำนวน 23 ข้อ
- 3.6. จากนั้นนำข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของข้อ อื่น ๆ (Corrected item-total correlation) ถ้าข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ต่ำกว่าค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$ ถือว่าข้อกระทงนั้นคือยคุณภาพ จึงตัดข้อกระทงนั้นทิ้ง ผลการวิเคราะห์พบว่า มีข้อกระทงจำนวน 23 ข้อที่ผ่านการคัดเลือก ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .9362 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ค)
- 3.7. ตรวจสอบความความสัมพันธ์ระหว่าง มาตรการวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก กับมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเองได้ผ่านการหาค่าความตรงของมาตรแล้ว และนอกจากนั้น มีงานวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) ที่พบว่า 2 ตัวแปรนี้มีสหสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

3.8. จากนั้นนำทั้ง 2 มาตราเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเก็บข้อมูลจริง จำนวน 102 คน โดยทุกคนจะต้องทำทั้ง 2 มาตรเหมือนกันหมด ผลการวิเคราะห์พบว่า มาตรวัดความพึงพอใจ ในความสัมพันธ์กับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r = .423, p < .001$

การให้คะแนน มาตรวัดความพึงพอใจมีข้อกระทงทิศทางบวก และทิศทางลบ โดยยึดหลักการให้คะแนน ดังนี้

ข้อกระทงทางบวก มีระดับการให้คะแนน ดังนี้

1	คะแนน	หมายถึง	ไม่จริงที่สุด
2	คะแนน	หมายถึง	ไม่จริง
3	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างไม่จริง
4	คะแนน	หมายถึง	จริงและไม่จริงพอ ๆ กัน
5	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างจริง
6	คะแนน	หมายถึง	จริง
7	คะแนน	หมายถึง	จริงที่สุด

ข้อกระทงทางลบ มีระดับการให้คะแนน ดังนี้

1	คะแนน	หมายถึง	จริงที่สุด
2	คะแนน	หมายถึง	จริง
3	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างจริง
4	คะแนน	หมายถึง	จริงและไม่จริงพอ ๆ กัน
5	คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างไม่จริง
6	คะแนน	หมายถึง	ไม่จริง
7	คะแนน	หมายถึง	ไม่จริงที่สุด

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาตรต่างๆที่จะใช้ในการพัฒนามารวมเข้าด้วยกันเป็นแบบสอบถามชุดเดียว (ตัวอย่างแบบสอบถามในภาคผนวก ง) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) และแบบเลือกตอบ ได้แก่ ชื่อ อายุ เพศ สถานภาพปัจจุบัน (แบ่งออกเป็นกำลังศึกษา ทำงาน และอื่น ๆ โปรดระบุ) เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่ได้ที่สะดวก สถานะความสัมพันธ์ (มีหรือไม่มีคนรัก) ระยะเวลาที่คบกัน และการอยู่ร่วมกัน

ตอนที่ 2 ประกอบด้วยมาตร 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตรวัดการรับรู้ ประกอบด้วย

- มาตรวัดการรับรู้ตนเอง
- มาตรวัดการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก
- มาตรวัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก
- มาตรวัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป

ชุดที่ 2 มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

ชุดที่ 3 มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคู่รักที่ยังมิได้สมรส ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 18 ถึง 30 ปี และเป็นคู่รักที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (Heterosexual) จำนวน 300 คู่ ได้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถามคู่รักแยกกันทำแบบสอบถามอย่างเป็นอิสระตามสถานที่และเวลาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการหวั่นการประเมินจากคู่รัก และผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการทำแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้ตัวอย่างที่เป็นคู่รักที่ผู้วิจัยรู้จักจากสถาบันการศึกษา หน่วยงาน และร้านค้าที่มีผู้มาใช้บริการจำนวนมาก ดังนี้

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
4. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
5. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
7. ร้าน McDonald's สาขาศูนย์การค้ามาบุญครอง
8. ศูนย์การค้ามาบุญครอง

9. บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด
10. บริษัท ไทยยูเนี่ยน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows และ โปรแกรมลิสเรล โดยแบ่งการทดสอบตามสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของคนรัก

- ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยแยกวิเคราะห์ ดังนี้
- ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย
- ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 2 บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวกมากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง

- ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าทีแบบจับคู่ โดยแยกวิเคราะห์ ดังนี้
- เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย
- เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจของผู้หญิงได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

- ทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมลิสเรล

สมมติฐานข้อที่ 4 ความพึงพอใจของผู้ชายได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของ
ผู้ชาย การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การ
รับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก แต่
ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยส่งผ่านอุดมคติ
ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการ
รับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักโดย
ส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก
- ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมลิสเรล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่องอิทธิพลของภาพดวงตาทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของ คู่รัก ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วนตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด พิสัยคะแนน ค่ามัชฌิมเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าที่ ของคะแนนการรับรู้ตนเอง จากมาตรวัดการรับรู้ตนเอง คะแนนการรับรู้คุณค่ามคติ เกี่ยวกับคนรัก จากมาตรวัดการรับรู้คุณค่ามคติเกี่ยวกับคนรัก คะแนนการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก จากมาตร วัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก คะแนนการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป จากมาตรวัดการรับรู้ที่มีต่อ คนรักของคนทั่ว ๆ ไป และคะแนนความพึงพอใจในความสัมพันธ์ จากมาตรวัดความพึงพอใจใน ความสัมพันธ์กับคนรัก ของเพศชายและเพศหญิง แสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3

คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด พิสัยคะแนน ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทีของตัวแปรที่ศึกษา จำแนกตามเพศ ($n = 300$)

ตัวแปร	เพศ	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	พิสัยคะแนน	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
การรับรู้ตนเอง	ชาย	129	240	35 – 245	180.53	19.28	-0.49
	หญิง	128	230	35 - 245	181.31	19.54	
การรับรู้คุณค่ามคติเกี่ยวกับคนรัก	ชาย	123	245	35 – 245	206.10	21.40	-2.70**
	หญิง	116	245	35 - 245	210.68	20.11	
การรับรู้เกี่ยวกับคนรัก	ชาย	94	245	35 – 245	189.42	24.38	-0.70
	หญิง	125	243	35 - 245	190.81	24.30	
การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป	ชาย	108	245	35 – 245	180.22	31.23	-0.11
	หญิง	103	244	35 - 245	180.48	29.19	
ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก	ชาย	56	161	35 – 245	127.63	18.47	2.48*
	หญิง	71	161	35 - 245	123.91	18.41	

* $p < .05$. ** $p < .01$.

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของเพศชายและเพศหญิง จะเห็นได้ว่าผู้หญิงมีคะแนนการรับรู้คุณค่ามคติเกี่ยวกับคนรักเฉลี่ย ($M = 210.68$) สูงกว่าผู้ชาย ($M = 206.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ชายมีคะแนนความพึงพอใจในความสัมพันธ์เฉลี่ย ($M = 127.63$) สูงกว่าผู้หญิง ($M = 123.91$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนคะแนนการรับรู้ตนเอง การรับรู้เกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป มีคะแนนมัชฌิมเลขคณิตของผู้หญิงสูงกว่าผู้ชาย แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของคนรัก

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง และระหว่างการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย แสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง และระหว่างการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย ($n = 300$)

ตัวแปร	การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก	การรับรู้ตนเองของผู้หญิง	การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก	การรับรู้ตนเองของผู้ชาย
การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก	1.00			
การรับรู้ตนเองของผู้หญิง	.40**	1.00		
การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก	.43**	.53**	1.00	
การรับรู้ตนเองของผู้ชาย	.56**	.29**	.39**	1.00

** $p < .01$.

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ พบว่า การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, $r = .40$, $p < .01$ และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, $r = .39$, $p < .01$

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวก มากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง

2.1 การวิเคราะห์ค่าที (*t*-test) แบบจับคู่ (Paired-Sample Test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง แสดงในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยใช้ค่าสถิติทีแบบจับคู่ (Paired-Sample *t*-Test)

ตัวแปร	<i>n</i> (คู่)	<i>r</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก	300	.40***	189.42	24.38	5.78***
การรับรู้ตนเองของผู้หญิง			181.31	19.54	

****p* < .001.

ผลการวิเคราะห์ค่าทีแบบจับคู่ พบว่า การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง มีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r = .404, p < .001$ และ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $t = 5.775, p < .001$ ซึ่งผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

2.2 การวิเคราะห์ค่าที (*t*-test) แบบจับคู่ (Paired-Sample Test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย แสดงในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยใช้ค่าสถิติทีแบบจับคู่ (Paired-Sample *t*-Test)

ตัวแปร	<i>n</i> (คู่)	<i>r</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก	300	.39***	190.81	24.30	7.30***
การรับรู้ตนเองของผู้ชาย			180.53	19.28	

****p* < .001.

ผลการวิเคราะห์ค่าที่แบบจับคู่ พบว่า การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย มีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r = .391, p < .001$ และ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $t = 7.296, p < .001$ ซึ่งผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจของผู้หญิงได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักโดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

สมมติฐานข้อที่ 4 ความพึงพอใจของผู้ชายได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักโดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักโดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก

ผลการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรลเพื่อทดสอบสมมติฐานทั้งข้อที่ 3 และข้อที่ 4 แสดงในตารางที่ 7 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของโมเดลความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ตัวแปรผล	อุดมคติของผู้หญิง เกี่ยวกับคนรัก (Y1)			การรับรู้ของผู้หญิง เกี่ยวกับคนรัก (Y2)			ความพึงพอใจของผู้หญิง (Y3)			อุดมคติของผู้ชาย เกี่ยวกับคนรัก (Y4)			การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับ คนรัก (Y5)			ความพึงพอใจของผู้ชาย (Y6)			
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
การรับรู้ตนเองของ ผู้หญิง (X1)	.466*	-	.466*	.373*	.084*	.457*	-.044	.413*	.369*	.135*	-	.135*	.225*	.039*	.264*	-.040	.262*	.223*	
การรับรู้ตนเองของ ผู้ชาย (X2)	-.015	-	-.015	.262*	-.003	.260*	-.158*	.328*	.170*	.404*	-	.404*	.372*	.116*	.488*	.019	.323*	.342*	
อุดมคติของผู้หญิง เกี่ยวกับคนรัก (Y1)	-	-	-	.181*	-	.181*	.045	.123*	.168*	-	-	-	-	-	-	-	-	.046*	.046*
การรับรู้ของผู้หญิง เกี่ยวกับคนรัก (Y2)	-	-	-	-	-	-	.677*	-	.677*	-	-	-	-	-	-	.253*	-	.253*	
อุดมคติของผู้ชาย เกี่ยวกับคนรัก (Y4)	-	-	-	-	-	-	-	.090*	.090*	-	-	-	.288*	-	.288*	-.091*	.174*	.082	
การรับรู้ของผู้ชาย เกี่ยวกับคนรัก (Y5)	-	-	-	-	-	-	.312*	-	.312*	-	-	-	-	-	-	.603*	-	.603*	

*p < .05.

- ความสัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นสาเหตุและผล โดยตัวแปรที่อยู่ต้นลูกศรเป็นสาเหตุ ตัวแปรที่อยู่ปลายลูกศรเป็นผล ↔ ความสัมพันธ์ที่มีต่อกันระหว่างตัวแปรที่ปลายลูกศรทั้งสองข้าง
- ตัวแปรสังเกตได้ DE อิทธิพลทางตรง (Direct Effects) IE อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects) TE ผลรวมอิทธิพล (Total Effects)
- GFI ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-Fit Index) RMR ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Squared Residual)
- AGFI ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit Index)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ค่าสถิติ

ไค-สแควร์ = 0.660, $p = .956$, GFI = .999, AGFI = .995, RMR = .00698

สมการ โครงสร้างตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6
R SQUARE	.214	.371	.573	.214	.447	.459

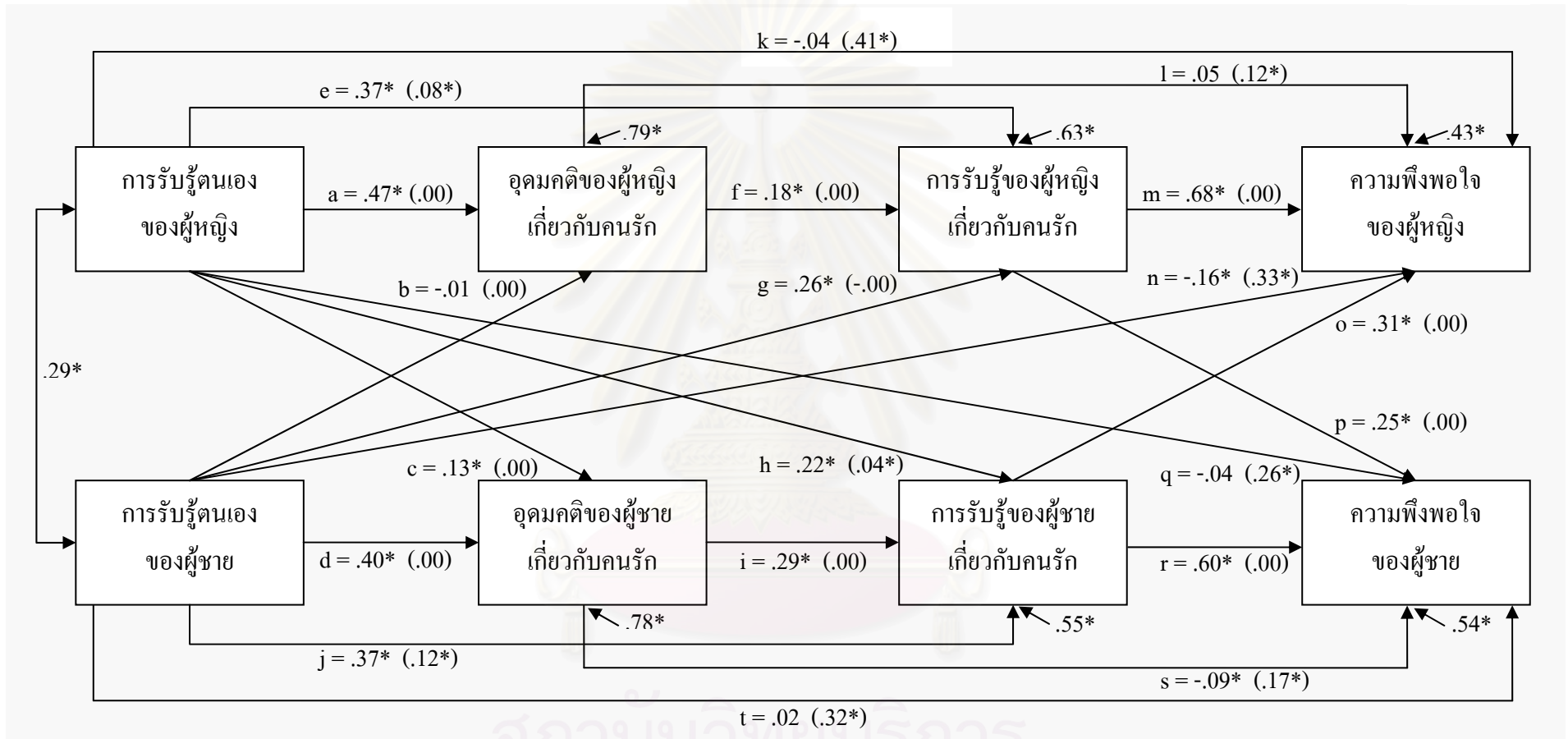
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	X1	X2
Y1	1.000							
Y2	.385	1.000						
Y3	.323	.713	1.000					
Y4	.111	.230	.239	1.000				
Y5	.180	.331	.439	.509	1.000			
Y6	.180	.418	.412	.272	.635	1.000		
X1	.462	.532	.418	.252	.404	.321	1.000	
X2	.119	.391	.276	.444	.564	.406	.287	1.000

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่ศึกษาที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ปรากฏในตารางที่ 7 ได้ผลการทดสอบไค-สแควร์ มีค่า 0.66, $p = .956$ ที่ $df = 4$, RMR = .00698, GFI = .995 และ AGFI = .995 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐานไม่มีค่าใดมีค่าเกิน ± 2.00 คือมีค่าสูงสุด เท่ากับ 0.741 และมีค่าต่ำสุด เท่ากับ -0.234

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังภาพที่ 8 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 มีดังนี้

3.1. เมื่อพิจารณาค่าผลรวมอิทธิพล (Total Effects) ของตัวแปรในโมเดลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าตัวแปรที่มีผลรวมอิทธิพลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงมากที่สุด คือ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก รองลงมาได้แก่ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลเท่ากับ .677, .369, .312, .170, .168, และ .090 ตามลำดับ

ภาพที่ 8 โมเดลแสดงอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ที่วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรล

หมายเหตุ - ตัวเลขที่แสดงนอกวงเล็บคือ อิทธิพลทางตรง ส่วนตัวเลขที่แสดงในวงเล็บคือ อิทธิพลทางอ้อม
 - * $p < .05$.

3.2. ตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ ในโมเดล คือ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก รองลงมาคือ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยมีค่าอิทธิพลทางตรง เท่ากับ .677, .312, และ -.158 ตามลำดับ ในขณะที่อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ตนเองของผู้หญิง มีค่าอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .045, และ -.044 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3. ตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ ในโมเดล คือ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง รองลงมาคือ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยมีค่าอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .413, .328, .123, และ .090 ตามลำดับ

3.4. เมื่อพิจารณาค่าผลรวมอิทธิพล อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง พบว่าการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก ส่งอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง โดยไม่มีอิทธิพลทางอ้อม แสดงว่าการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เป็นสาเหตุให้ผู้หญิงเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยตรง

3.5. การรับรู้ตนเองของผู้หญิง มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง ในส่วนอิทธิพลทางอ้อมนั้น การรับรู้ตนเองของผู้หญิงส่งผ่านอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงทั้งหมด 5 ทาง ดังนี้

3.5.1 ส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้หญิงมีค่าอิทธิพลทางตรงต่ออุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .466 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5.2 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้หญิงมีค่าอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .373 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5.3 ส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก ตามลำดับ โดยอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีค่าอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .181 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 3.5.4 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้หญิงมีค่า
อิทธิพลต่อการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .225 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05
- 3.5.5 ส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
ตามลำดับ โดยการรับรู้ตนเองของผู้หญิงมีค่าอิทธิพลทางตรงต่ออุดมคติของ
ผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .135 และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีค่า
อิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .288 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6. การรับรู้ตนเองของผู้ชาย มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความพึงพอใจใน
ความสัมพันธ์ของผู้หญิง ในส่วนอิทธิพลทางอ้อมนั้น การรับรู้ตนเองของผู้ชายส่งผ่านอิทธิพล
ทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงทั้งหมด 5 ทาง ดังนี้

- 3.6.1 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่า
อิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .262 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3.6.2 ส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคน
รัก ตามลำดับ โดยอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีค่าอิทธิพลทางตรงต่อ
การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .181 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05
- 3.6.3 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่า
อิทธิพลต่อการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .372 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05
- 3.6.4 ส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
ตามลำดับ โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่าอิทธิพลทางตรงต่ออุดมคติของ
ผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .404 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีค่าอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ของผู้ชาย
เกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .288 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3.6.5 ส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่า
อิทธิพลทางตรงต่ออุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ -.015 อย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7. อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังภาพที่ 8 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 มีดังนี้

4.1. เมื่อพิจารณาค่าผลรวมอิทธิพลของตัวแปรในโมเดลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย พบว่าตัวแปรที่มีผลรวมอิทธิพลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มากที่สุด คือ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก รองลงมาได้แก่การรับรู้ตนเองของผู้ชาย การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลเท่ากับ .603, .342, .253, .223, และ .046 ตามลำดับ ในขณะที่อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีค่าผลรวมอิทธิพลเท่ากับ .082 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2. ตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ ในโมเดล คือ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก รองลงมาคือ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยมีค่าอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .603, .253, และ -.091 ตามลำดับ ในขณะที่ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย และ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง มีค่าอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .019, และ -.040 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3. ตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มากที่สุดเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ ในโมเดล คือ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย รองลงมาคือ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยมีค่าอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ .323, .262, .174, และ .046 ตามลำดับ

4.4. เมื่อพิจารณาค่าผลรวมอิทธิพล อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย พบว่าการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก ส่งอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย โดยไม่มีอิทธิพลทางอ้อม แสดงว่าการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เป็นสาเหตุให้ผู้ชายเกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์โดยตรง

4.5. การรับรู้ตนเองของผู้ชาย มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย ในส่วนอิทธิพลทางอ้อมนั้น การรับรู้ตนเองของผู้ชายส่งผ่านอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายทั้งหมด 5 ทาง ดังนี้

- 4.5.1 ส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่า
อิทธิพลทางตรงต่ออุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .404 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 4.5.2 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่า
อิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .372 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05
- 4.5.3 ส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
ตามลำดับ โดยอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีค่าอิทธิพลทางตรงต่อการ
รับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .288 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05
- 4.5.4 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่า
อิทธิพลต่อการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ .262 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05
- 4.5.5 ส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคน
รัก ตามลำดับ โดยการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีค่าอิทธิพลทางตรงต่ออุดมคติ
ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก เท่ากับ -.015 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

4.6. การรับรู้ตนเองของผู้หญิง มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความพึงพอใจใน
ความสัมพันธ์ของผู้ชาย ในส่วนอิทธิพลทางอ้อมนั้น การรับรู้ตนเองของผู้หญิงส่งผ่านอิทธิพล
ทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายทั้งหมด 5 ทาง ดังนี้

- 4.6.1 ส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
- 4.6.2 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
- 4.6.3 ส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก
ตามลำดับ
- 4.6.4 ส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก
- 4.6.5 ส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคน
รัก ตามลำดับ

4.7. อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจใน
ความสัมพันธ์ของผู้ชาย โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก

เมื่อพิจารณาดารงเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกทั้งหมด โดยค่าสหสัมพันธ์คู่ที่มีค่ามากที่สุดเมื่อเทียบกับคู่อื่น ๆ คือค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง มีค่าเท่ากับ .713 รองลงมาคือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย มีค่าเท่ากับ .635 ส่วนค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก มีค่าเท่ากับ .111

ดังนั้นเมื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงในตารางที่ 7 และภาพที่ 8 แล้ว พบว่า มีอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวนทั้งสิ้น 15 ค่า จากที่คำนวณทั้งสิ้น 20 ค่า เส้นอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 15 ค่า คือ

1. การรับรู้ตนเองของผู้หญิงมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางบวกต่ออุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การรับรู้ตนเองของผู้ชายมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางบวกต่ออุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การรับรู้ตนเองของผู้ชายมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางลบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางลบต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง และ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
8. การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย และ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจ ในความสัมพันธ์ของผู้หญิงแล้วพบว่า อิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ตนเองของผู้หญิงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงมีคะแนนต่ำกว่า อิทธิพลทางอ้อมจากการรับรู้ตนเองของผู้หญิงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง ซึ่งส่งผ่านตัวแปรเชื่อมแทรก คือ อุดมคติของผู้หญิง เกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก ในทางเดียวกันกับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายแล้วพบว่า อิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ตนเองของผู้ชายต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายมีคะแนนต่ำกว่า อิทธิพลทางอ้อมจากการรับรู้ตนเองของผู้ชายต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย ซึ่งส่งผ่านตัวแปรเชื่อมแทรก คือ อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

สรุปผลการวิเคราะห์โมเดลที่แสดงอิทธิพลของการรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก ที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ปรากฏในภาพที่ 8 ดังที่ได้กล่าวไว้ตอนต้น

การวิเคราะห์เพิ่มเติม

จากวรรณกรรมอ้างอิงในบทที่ 1 มีประเด็นบางประการที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อตอบคำถามเหล่านี้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักของตน ดีกว่าที่บุคคลรับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไป

การวิเคราะห์ค่าที (t -test) แบบจับคู่ (Paired-Sample Test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระหว่างการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไปของผู้หญิง และระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไปของผู้ชาย ในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคน
 ทั้ง ๆ ไปของผู้หญิง และระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคน
 ทั้ง ๆ ไปของผู้ชาย โดยใช้ค่าสถิติแบบจับคู่ (Paired-Sample t-Test)

ตัวแปร	<i>n</i> (คู่)	<i>r</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก	300	.33***	190.81	24.30	5.73***
การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั้ง ๆ ไปของผู้หญิง			180.48	29.19	
การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก	300	.25***	189.42	24.38	4.61***
การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั้ง ๆ ไปของผู้ชาย			180.22	31.22	

*** $p < .001$.

ผลการวิเคราะห์ค่าที่แบบจับคู่ พบว่า การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า
 การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั้ง ๆ ไปของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $t = 5.725, p < .001$
 และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั้ง ๆ ไปของ
 ผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $t = 4.614, p < .001$

2. บุคคลมีการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก ดีกว่าที่รับรู้เกี่ยวกับคนรักของตนเอง

การวิเคราะห์ค่าที่ (*t*-test) แบบจับคู่ (Paired-Sample Test) เพื่อเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ย
 ระหว่าง อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และระหว่าง
 อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แสดงในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และระหว่าง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยใช้ค่าสถิติที่แบบจับคู่ (Paired-Sample *t*-Test)

ตัวแปร	<i>n</i> (คู่)	<i>r</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก	300	.39***	210.68	20.11	13.89***
การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก			190.81	24.30	
อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก	300	.51***	206.10	21.40	12.69***
การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก			189.42	24.38	

*** $p < .001$.

ผลการวิเคราะห์ค่าที่แบบจับคู่ พบว่า อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $t = 13.888, p < .001$ และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $t = 12.685, p < .001$

3. บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักของตน มากกว่าที่รับรู้ตนเอง

การวิเคราะห์ค่าที่ (*t*-test) แบบจับคู่ (Paired-Sample Test) โดยเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง และระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย แสดงในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้หญิง ระหว่าง การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก กับ การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยใช้ค่าสถิติที่แบบจับคู่ (Paired-Sample *t*-Test)

ตัวแปร	<i>n</i> (คู่)	<i>r</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>
การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก	300	.53***	190.81	24.30	7.61***
การรับรู้ตนเองของผู้หญิง			181.31	19.54	
การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก	300	.56***	189.42	24.38	7.38***
การรับรู้ตนเองของผู้ชาย			180.53	19.28	

*** $p < .001$.

ผลการวิเคราะห์ค่าที่แบบจับคู่ พบว่า การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $t = 7.612, p < .001$ และการรับรู้ของผู้ชาย เกี่ยวกับคนรักมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $t = 7.377, p < .001$

4. ผู้ชายรายงานว่าเคยอยู่ร่วมกันมากกว่าผู้หญิงรายงานว่าเคยอยู่ร่วมกัน

จำนวนการอยู่ร่วมกันของคู่รัก จากข้อมูลส่วนตัว ของเพศชายและเพศหญิง แสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11

จำนวนการอยู่ร่วมกันของคู่รัก จำแนกตามเพศ

		การอยู่ร่วมกันของคู่รัก			รวม
		เคยอยู่ร่วมกัน	ไม่เคยอยู่ร่วมกัน	ไม่ระบุ	
เพศ	ชาย	25	266	9	300
	หญิง	9	276	15	300
รวม		34	542	24	600

เมื่อพิจารณาการอยู่ร่วมกันของคู่รักพบว่า เพศชายรายงานว่าเคยอยู่ร่วมกัน 29 คน เป็นจำนวน มากกว่าเพศหญิงรายงานว่าเคยอยู่ร่วมกันซึ่งมีจำนวน 9 คน เพศชายรายงานว่าไม่เคยอยู่ร่วมกัน 266 คน เป็นจำนวน น้อยกว่าเพศหญิงรายงานว่าไม่เคยอยู่ร่วมกันซึ่งมีจำนวน 276 คน และ เพศชายไม่ระบุการอยู่ร่วมกัน 9 คน เป็นจำนวนน้อยกว่า เพศหญิงไม่ระบุการอยู่ร่วมกันซึ่งมีจำนวน 15 คน ผลเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีการเปิดเผยถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่าเพศหญิง

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางตรงและทางอ้อม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก จากการรับรู้ตนเอง การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลการวิเคราะห์ที่ได้ตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของคนรัก

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 นั่นคือ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณามนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป จะเห็นว่า เมื่อคนเราแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมา จะมีผลให้อีกฝ่ายรับรู้ถึงพฤติกรรมนั้น และอาจทำให้เกิดการกระทำที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่บุคคลนั้นทำขึ้น และยิ่งไปกว่านั้น ถ้าพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกบ่อยครั้ง จนทำให้อีกฝ่ายเกิดการรับรู้ว่าเป็นคนเช่นนั้นตามพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ท้ายที่สุดอีกฝ่ายก็มีลักษณะนั้นจริง ๆ เกิดปรากฏการณ์ความคาดหวังสร้างความจริง (Self-fulfilling) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) ที่กล่าวว่าบุคคลรับรู้คนรักอย่างไรก็จะมี การแสดงพฤติกรรมออกมาเช่นนั้น ทำให้เกิดการสะท้อนภาพไปสู่การรับรู้ตนเองของคนรัก และทำให้คนรักเกิดการรับรู้ที่ตนเองมีลักษณะเช่นนั้นตามไปด้วย ซึ่ง Murray และคณะ เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “การรับรู้ที่สอดคล้องกัน” (convergence) นอกจากบุคคลและคนรักจะมีการรับรู้ที่สอดคล้องกันแล้ว Murray และคณะ ยังเพิ่มเติมว่าการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักนี้จะเอนเอียงไปในทางบวกตามการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก

สมมติฐานข้อที่ 2 บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวก มากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง

ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือ ผู้หญิงรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวกมากกว่าที่ผู้ชายรับรู้ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ ผู้ชายรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวกมากกว่าที่ผู้หญิงรับรู้ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่มีคู่รัก มักจะคิดกับคนรักของตนในทางบวก และมักสร้างภาพลวงตาขึ้นมาว่าคนรักดีกว่าที่เขาเป็นจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) ที่กล่าวว่า ภรรยาต้องการที่จะเห็นสามีทางบวกให้เหมือนกับอุดมคติที่ตนตั้งขึ้น ซึ่ง Murray และคณะ (1996a; 1996b) เรียกเหตุการณ์นี้ว่า เกิดการสร้างภาพลวงตาทางบวก นอกจากนั้น ยังเสริมว่า การสร้างภาพลวงตาทางบวกนี้จะเน้นไปที่ข้อดีของคนรัก และมองข้ามข้อเสียของคนรักซึ่ง Knee และคณะ (2001) พบว่า การสร้างภาพลวงตาทางบวก จะทำให้บุคคลมองเห็นข้อดีของคนรัก ซึ่งตัวคนรักเองอาจมองไม่เห็น

แต่การจะสร้างภาพลวงตาได้นั้น Murray และคณะ (1996a) เพิ่มเติมว่า จะต้องเกิดมาจากมีความประทับใจต่อคนรักเป็นพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว และนำเอาความจริงของคนรักหรือสิ่งที่เรารับรู้คนรัก มาทำให้เกิดภาพลวงตาวามีมากขึ้น ดีขึ้น ถ้าเราพิจารณาในส่วนนี้ โดยดูจากผลการวิเคราะห์และความจริงของคู่รักที่ยังรักกันทุกคู่ก็จะประเมินคนรักมีข้อดีมาก คะแนนการรับรู้คนรักมากกว่าคะแนนการรับรู้ตนเองของคนรัก แต่คู่ใดที่ความรักเริ่มน้อยลง ก็จะทำให้คะแนนการรับรู้อีกฝ่ายต่ำลง และน้อยกว่าคนรักประเมินตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจของผู้หญิงได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่าน การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

สมมติฐานข้อที่ 4

ความพึงพอใจของผู้ชายได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก

ผู้วิจัยขออภิปรายสมมติฐานข้อที่ 3 และสมมติฐานข้อที่ 4 ร่วมกันดังนี้

โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ได้ผลการทดสอบไค-สแควร์ มีค่า 0.66 , $p = .956$ ที่ $df = 4$, $RMR = .00698$, $GFI = .995$ และ $AGFI = .995$ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐานไม่มีค่าใดมีค่าเกิน ± 2.00 คือมีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.741 และมีค่าต่ำสุด เท่ากับ -0.234

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง พบว่า การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก ส่งอิทธิพลทางตรงต่อความความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ หมายความว่าภาพลวงตาของผู้หญิงสามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ซึ่งการรับรู้คนรักในส่วนนี้ จะเป็นการมองเฉพาะส่วนที่ดีของคนรัก และมองข้ามส่วนที่เสียของคนรัก และมีความสุขเมื่อเห็นความดีของคนรัก โดยที่คนรักอาจมองไม่เห็นคุณสมบัติลักษณะนี้ในตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับคนรักของเพศชาย มีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Murray และคณะ นั่นคือ ภาพลวงตาของผู้ชายสามารถทำนายความพึงพอใจในความสัมพันธ์ได้ ซึ่งการรับรู้คนรักในส่วนนี้ จะควบคุมการรับรู้ของตนเกี่ยวกับความเป็นจริงของคนรักไว้ และมีความสุขเมื่อเห็นความดีของคนรัก โดยที่คนรักอาจมองไม่เห็นในตนเอง เช่นเดียวกับผู้หญิง

ส่วนอิทธิพลทางตรงที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงรองลงมา คือ การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Murray และคณะ ที่กล่าวว่า การรับรู้เกี่ยวกับคนรักของผู้ชาย ที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง เกิดปรากฏการณ์ความคาดหวังสร้างความจริง (Self-fulfilling) ทำให้อีกฝ่ายมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับที่ถูกคาดหวังไว้ นั่นคือ การรับรู้ของบุคคลที่มีต่ออีกฝ่าย จะแสดงออกมาทาง

พฤติกรรม น้ำเสียง สีหน้า ทำให้อีกฝ่ายได้รับรู้ว่าบุคคลนั้นคิดต่อตนเองเช่นไร ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า คู่รักโดยส่วนใหญ่ที่คบกัน มักเกิดขึ้นจากความรัก และมีความชอบพอให้แก่กันและกัน ดังนั้น ทั้งคู่จึงมีท่าทีต่อกันในทางบวก เช่นเดียวกับ การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเกิดปรากฏการณ์ความคาดหวังสร้างความจริง (Self-fulfilling) และทำให้อีกฝ่ายมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับที่ถูกคาดหวังไว้

แต่เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงอื่น ๆ ที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง พบว่า การรับรู้ตนเองของผู้หญิง และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการรับรู้ตนเองของผู้ชาย มีนัยสำคัญทางสถิติแต่ก็เป็นที่ไปในทางลบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) ที่พบเช่นเดียวกัน โดยให้เหตุผลของการรับรู้ตนเองที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ว่า บุคคลจะพึงพอใจในความสัมพันธ์ก็ต่อเมื่อเกิดการสร้างภาพลวงตาต่อคนรัก และมีการมองคนรักไปในทางบวก แต่ในอิทธิพลทางตรงนี้ ไม่ได้ผ่านการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้เกี่ยวกับคนรักก่อน ทำให้มีอิทธิพลน้อยลง ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์น้อย ส่วนอิทธิพลของการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักของผู้หญิงที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์นั้น พบว่า เมื่อมองอุดมคติเพียงอย่างเดียวโดยที่ไม่ผ่านการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก ซึ่งเป็นตัวเชื่อมแทรก จึงทำให้ไม่เกิดการสร้างภาพลวงตาทางบวก บนพื้นฐานความจริงของคนรัก ทำให้คะแนนการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักสูงมาก และเมื่อส่งอิทธิพลไปยังความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง ค่าที่ได้จึงต่ำลง และการรับรู้ตนเองของผู้ชายที่มีต่อความพึงพอใจของผู้หญิง มีนัยสำคัญทางสถิติทางลบเนื่องมาจาก ความจริงของผู้ชายนี้ยังไม่ผ่านการสร้างภาพลวงตาและมองคนรักทางบวก แต่เป็นสิ่งที่ผู้ชายเป็นอยู่จริง ค่าที่ได้จึงตรงกันข้าม นั่นคือ ผู้หญิงอาจรับไม่ได้กับข้อเสียซึ่งเป็นความจริงของผู้ชาย

ส่วนอิทธิพลทางตรงอื่น ๆ ที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย พบว่า การรับรู้ตนเองของผู้ชาย และการรับรู้ตนเองของผู้หญิง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก มีนัยสำคัญทางสถิติแต่ก็เป็นที่ไปในทางลบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) ที่พบเช่นเดียวกัน โดยให้เหตุผลของการรับรู้ตนเองที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ว่า บุคคลจะพึงพอใจในความสัมพันธ์ก็ต่อเมื่อเกิดการสร้างภาพลวงตาต่อคนรัก และมีการมองคนรักไปในทางบวก แต่ในอิทธิพลทางตรงนี้ ไม่ได้ผ่านการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้เกี่ยวกับคนรักก่อน ทำให้ผลที่ได้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์น้อย ส่วนการรับรู้ตนเองของผู้หญิงที่มีต่อความพึงพอใจของผู้ชาย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องมาจาก ความจริงของผู้ชายนี้ยังไม่ผ่านการสร้างภาพลวงตา คือมองคนรักทางลบ มากกว่ามองข้อดีของคนรัก และการ

รับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักของผู้ชายที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ มีนัยสำคัญทางสถิติทางลบเนื่องมาจาก เมื่อมองอุดมคติเพียงอย่างเดียวโดยที่ไม่ผ่านการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก ซึ่งเป็นตัวเชื่อมแทรก จึงทำให้ไม่เกิดการสร้างภาพลวงตาทางบวก บนพื้นฐานความจริงของคนรัก ทำให้คะแนนการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักสูงมาก และเมื่อส่งอิทธิพลไปยังความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย ค่าที่ได้จึงต่ำลง

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงแล้วพบว่า อิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ตนเองของผู้หญิงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงมีคะแนนต่ำกว่า อิทธิพลทางอ้อมจากการรับรู้ตนเองของผู้หญิงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิง ซึ่งส่งผ่านตัวแปรเชื่อมแทรก คือ อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก ในทางเดียวกันกับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายแล้วพบว่า อิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ตนเองของผู้ชายต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายมีคะแนนต่ำกว่า อิทธิพลทางอ้อมจากการรับรู้ตนเองของผู้ชายต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชาย ซึ่งส่งผ่านตัวแปรเชื่อมแทรก คือ อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แสดงว่าความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงและผู้ชายนั้น จะมีค่าสูงขึ้นต่อเมื่อผ่านการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และผ่านการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก

สรุปแล้วโดยภาพรวมอิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงและผู้ชาย มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เมื่อเกิดการรับรู้คนรักผ่านการสร้างภาพลวงตาทางบวกแล้ว จะทำให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์มากขึ้น ดังภาพที่ 10 การสร้างภาพลวงตาทางบวก คือ การมองคนรักผ่านการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก ซึ่งในที่นี้ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมแทรก จะทำใ้บุคคลเกิดการมองคนรักว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสีย และเกิดการบิดเบือนในการมองว่าคนรักดีมากกว่าที่คนรักเห็นตนเองเสียอีก อย่างที่ได้กล่าวไปแล้วนั่นเอง

อภิปรายผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

1. บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักของตน ดีกว่าที่บุคคลรับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไป

ผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมข้อที่ 1 พบว่า ผู้หญิงรับรู้เกี่ยวกับคนรักของตนดีมากกว่าที่รับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ ผู้ชายรับรู้เกี่ยวกับคนรักของตนดีมากกว่าที่รับรู้คนรักของคนทั่ว ๆ ไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

โดยทั่วไปแล้ว เมื่อบุคคลจะเลือกใครคนหนึ่งมาเป็นคนรัก บุคคลนั้นก็มักจะคิดว่า คนรักของตนดีกว่าคนอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Murray และคณะ (1996a) คือ บุคคลมักจะมองเห็นว่าคนรักของตนดีมากกว่าคนรักของคนทั่ว ๆ ไป แต่ผลการวิเคราะห์นี้ผู้วิจัยคิดว่าจะใช้ได้กับคู่รักที่กำลังรักกันอยู่เท่านั้น ส่วนคู่รักที่เริ่มอยู่ในระยะกลางแคลงใจ ผู้วิจัยคาดว่าอาจไม่เป็นไปตามผลการวิเคราะห์นี้

2. บุคคลมีการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก ดีกว่าที่รับรู้เกี่ยวกับคนรักของตนเอง

ผลวิเคราะห์เพิ่มเติมข้อที่ 2 พบว่า ผู้หญิงมีค่าเฉลี่ยของการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักของตนมากกว่าที่รับรู้เกี่ยวกับคนรักของตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และผู้ชายมีค่าเฉลี่ยของการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรักของตนดีกว่าที่รับรู้เกี่ยวกับคนรักของตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เมื่อพิจารณาถึงอุดมคติเกี่ยวกับคนรักของคนเราจะเห็นได้ว่า เรามักมีการตั้งอุดมคติเอาไว้สูง ในแบบที่เราชอบกับคนรักที่สมบูรณ์แบบ มีความสุขและพึงพอใจเมื่ออยู่ในความรัก แต่เมื่อมีคนรักจะพบว่า เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างอุดมคติที่เราสร้างขึ้นกับความจริงของคนรัก ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ Simpson และคณะ (2001) ที่กล่าวว่า ความไม่สอดคล้องที่ใหญ่ที่สุด คือ การรับรู้ที่ต่างกันระหว่างอุดมคติ กับการรับรู้คนรักและความสัมพันธ์ในปัจจุบัน หรือที่เราเรียกกันว่า ความจริงของคนรักและความสัมพันธ์

3. บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักของตน มากกว่าที่รับรู้ตนเอง

ผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมข้อที่ 3 พบว่า การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก สูงกว่า การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก สูงกว่า การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .001$

โดยทั่วไปแล้วจะพบว่า เมื่อบุคคลมีความรัก มักจะมอบความรักให้คนรักของตนมากกว่าให้ตนเอง จึงได้ยินข่าวเสมอ ๆ ว่า มีคนกรีดข้อมือฆ่าตัวตาย หรือทรمانตัวเอง เมื่อความรักของตนไม่ได้รับการตอบสนอง หรือให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับคนรัก โดยหวังว่าความรักของตนกับคนรักจะยืนยาว ประกอบกับผลของการวิจัยที่กล่าวว่าบุคคลจะรับรู้คนรักของตนในทางบวกมากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง ทำให้ยิ่งมองคนรักไปในทางบวกมากขึ้น เกิดมานั่งตา เกิดความเอนเอียงในการมองเห็น จนลืมมองและนึกถึงตนเอง

4. ผู้ชายรายงานที่เคยอยู่ร่วมกันมากกว่าผู้หญิงรายงานที่เคยอยู่ร่วมกัน

ผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมข้อที่ 4 พบว่า เพศชายรายงานที่เคยอยู่ร่วมกัน 29 คน เป็นจำนวนมากกว่าเพศหญิงรายงานที่เคยอยู่ร่วมกันซึ่งมีจำนวน 9 คน เพศชายรายงานที่ไม่เคยอยู่ร่วมกัน 266 คน เป็นจำนวน น้อยกว่าเพศหญิงรายงานที่ไม่เคยอยู่ร่วมกันซึ่งมีจำนวน 276 คน และ เพศชายไม่ระบุนการอยู่ร่วมกัน 9 คน เป็นจำนวนน้อยกว่า เพศหญิงไม่ระบุนการอยู่ร่วมกันซึ่งมีจำนวน 15 คน

จากการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากคู่รักที่ยังมิได้สมรส โดยให้ตอบแบบสอบถามทั้งฝ่ายชาย และหญิง เป็นคู่ ๆ ดังนั้นการรายงานว่าการอยู่ร่วมกันน่าจะเหมือนกัน และเท่ากัน แต่เมื่อทำการวิเคราะห์แล้วพบว่า การรายงานที่เคยอยู่ร่วมกันของเพศชาย และเพศหญิงไม่เท่ากัน โดยที่เพศชายรายงานที่เคยอยู่ร่วมกันมากกว่าที่ผู้หญิงรายงาน อาจเนื่องมาจากวัฒนธรรม และประเพณีของไทยที่ยังไม่ยอมรับการอยู่ด้วยกันก่อนสมรส จึงทำให้เพศหญิงจึงไม่กล้าตอบคำถามนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาพลวงตาทางบวกที่มีต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่รัก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักกับการรับรู้ตนเองของคนรัก
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสร้างภาพลวงตาที่มีต่อการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักกับการรับรู้ตนเองของคนรัก
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางตรงและทางอ้อม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ จากการรับรู้ตนเอง การรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรัก

สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานข้อที่ 1* การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเองของคนรัก
- สมมติฐานข้อที่ 2* บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวก มากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง
- สมมติฐานข้อที่ 3* ความพึงพอใจของผู้หญิงได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้หญิง โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักโดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก

สมมติฐานข้อที่ 4

ความพึงพอใจของผู้ชายได้รับอิทธิพลทางตรงจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก แต่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจาก การรับรู้ตนเองของผู้ชาย โดยส่งผ่านอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก โดยส่งผ่านการรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากคู่รักที่ยังมิได้สมรส ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 18 ถึง 30 ปี คบกันไม่ต่ำกว่า 2 เดือน และเป็นคู่รักที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (Heterosexual) จำนวน 300 คู่ (รวมเพศชาย และหญิง เท่ากับ 600 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. มาตรการรับรู้

มาตรการรับรู้ เป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 7 ช่วง แบ่งออกเป็น 4 มาตรการย่อย คือ มาตรการรับรู้ตนเอง มาตรการรับรู้อุดมคติเกี่ยวกับคนรัก มาตรการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก และมาตรการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป ทั้ง 4 มาตรการย่อย ใช้คำคุณศัพท์ที่เป็นลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของคู่รักเหมือนกัน คือ ประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมดที่ได้ผ่านการคัดเลือกแล้ว จำนวน 35 ข้อ

2. มาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

มาตรการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 4 ช่วง ประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมดที่ได้ผ่านการคัดเลือกแล้ว จำนวน 24 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ทิศทาง คือ ทางบวก และทางลบ แต่ละทิศทางประกอบด้วย ข้อกระทง 12 ข้อ

3. มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก

มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก เป็นมาตรประเมินค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 7 ช่วง มีข้อกระทงทั้งหมดที่ได้ผ่านการคัดเลือกแล้ว จำนวน 23 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคู่รักที่ยังมิได้สมรส ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 18 ถึง 30 ปี และเป็นคู่รักที่มีความรักกับเพศตรงกันข้าม (Heterosexual) จำนวน 300 คู่ ได้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยผู้วิจัยขอให้คู่รักแยกกันทำแบบสอบถามอย่างเป็นอิสระตามสถานที่และเวลาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการหวัดการประเมินจากคู่รัก และผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการทำแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทดสอบข้อมูล โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows และวิเคราะห์อิทธิพล (path analysis) จากโปรแกรมลิสเรล

ผลการวิจัย

1. การรับรู้ของผู้ชายและผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้ชายและผู้หญิงรับรู้เกี่ยวกับคนรักในทางบวกมากกว่าที่คนรักรับรู้ตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. โมเดลความพึงพอใจในความสัมพันธ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ได้ผลการทดสอบไค-สแควร์ มีค่า 0.66, $p = .956$ ที่ $df = 4$, RMR = .00698, GFI = .995 และ AGFI = .995 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐานไม่มีค่าใดมีค่าเกิน ± 2.00 คือมีค่าสูงสุด เท่ากับ 0.741 และมีค่าต่ำสุด เท่ากับ -0.234
4. การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และการรับรู้ตนเองของผู้ชายมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้หญิงอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การรับรู้ตนเองของผู้หญิง อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การรับรู้ของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรัก และอุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การรับรู้ตนเองของผู้ชาย อุดมคติของผู้ชายเกี่ยวกับคนรัก และ อุดมคติของผู้หญิงเกี่ยวกับคนรักมีอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะข้อดีของการสร้างภาพลวงตาทางบวกเพียงอย่างเดียว จึงควรมีการศึกษาข้อเสียของการสร้างภาพลวงตา
2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะคู่รักที่ยังไม่สมรส ดังนั้นควรศึกษาการสร้างภาพลวงตาทางบวกกับคู่แต่งงานด้วย ความเข้าใจในเรื่องนี้ อาจทำให้ลดเปอร์เซ็นต์การหย่าร้างลงได้
3. น่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างคู่รักที่ยังมิได้สมรส ที่เคยอยู่ร่วมกันมาก่อน กับ ยังไม่เคยอยู่ร่วมกัน ว่ามีความพึงพอใจในความสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างไร
4. ควรจะมีการศึกษาในส่วนภูมิภาคด้วย ทั้งนี้จะทำให้ผลการวิจัยมีความหลากหลาย และสามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในเรื่องเดียวกันในเขตกรุงเทพมหานคร
5. จากวรรณกรรมที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงน่าจะนำการเห็นคุณค่าในตนเองมาใส่ในโมเดลด้วย
6. จากวรรณกรรมพบว่า การมองโลกในแง่ดี (optimism) มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ตนเองและความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก ดังนั้นน่าจะมีการศึกษาต่อไปในประเทศไทย ว่าผลการวิจัยที่ได้จะสอดคล้องกับผลการวิจัยของต่างประเทศหรือไม่ อย่างไร
7. จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่า ผู้ชายและผู้หญิงมีคะแนนการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่วไป โดยเฉลี่ยใกล้เคียงกัน จึงน่าจะมีการศึกษาต่อไปว่าเหตุใดผลการวิเคราะห์จึงเป็นเช่นนี้
8. เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาข้อมูลในช่วงเวลาหนึ่ง จึงน่าจะมีการศึกษาข้อมูลในระยะยาวและต่อเนื่องด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

วาริน เทพายน. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ กับรูปแบบความรักของคู่รัก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ใคว์ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Baron, R. A., & Byrne, D. (1996). *Social psychology* (8th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Bradley, S. (2005). *The eight levels of love!* Retrieved on January, 25, 2005 from <http://www.bharatbhasha.com/psychology.php/2050>

Campbell, L., Simpson, J. A., Kashy, D. A., & Fletcher, G. J. O. (2001). Ideal standards, the self and flexibility of ideals in close relationships. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 27, 447-462.

Coopersmith, S. (1981). *The antecedents of self esteem*. San Francisco: Freeman.

Feldman, R. S. (1997). *Social psychology* (2nd ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.

Fletcher, G. J. O., Simpson, J. A., & Thomas, G. (1998). The role of ideals in early relationship development. *Journal of Research in Personality*, 26, 371-397.

- Fletcher, G. J. O., Simpson, J. A., & Thomas, G. (2000). Ideals, perceptions, and evaluations in early relationship development. *Journal of Personality and Social Psychology, 79*, 933-940.
- Fletcher, G. J. O., Simpson, J. A., Thomas, G., & Giles, L. (1999). Ideals in intimate relationships. *Journal of Personality and Social Psychology, 76*, 72-89.
- Hatfield, E., & Rapson, R. L. (1997). *Love and sex: Cross cultural perspectives*. Boston: Allyn and Bacon.
- Hendrick, S. S. (1995). *Close relationship: What couple therapist can learn*. Pacific Grove, CA: Brooks/Cole.
- Knee, C. R., Nanayakkara, A., Vietor, N. A., Neighbors, C., & Patrick, H. (2001). Implicit thesis of relationships: Who cares if romantic partners are less than ideal? *Personality and Social Psychology Bulletin, 27*, 808-819.
- Martin, K. (2004). *The optimistic personality and its effect on romantic relationship satisfaction*. Retrieved on September, 11, 2004 from <http://www.anselm.edu/internet/psych/theses/seniors2002/martin/Index.htm>
- Mauriac, F. (1984). *The desert of love*. Methuen: Carroll & Graf.
- Murray, S. L. (2001). Seeking a sense of conviction: Motivated cognition in close relationships. In G. J. O. Fletcher & M. S. Clark (Eds.), *Blackwell handbook of social psychology: Interpersonal processes* (pp. 107-126). Malden, Mass: Blackwell.
- Murray, S. L., & Holmes, J. G. (1993). Seeing virtues in faults: Negativity and the transformation of interpersonal narratives in close relationships. *Journal of Personality and Social Psychology, 65*, 707-722.

- Murray, S. L., & Holmes, J. G. (2000). Seeing the self through a partner's eyes: Why self-doubts turn into relationship insecurities. In A. Tesser, R. B. Felson, & J. M. Suls (Eds.). *Psychological perspectives on self and identity* (pp. 173-197). Washington, DC: American Psychological Association.
- Murray, S. L., Holmes, J. G., Dolderman, D., & Griffin, D. W. (2000). What the motivated mind sees: Comparing friends' perspectives to married partners' views of each other. *Journal of Experimental Social Psychology*, 36, 600-620.
- Murray, S. L., Holmes, J. G., & Griffin, D. W. (1996a). The benefits of positive illusions: Idealization and the construction of satisfaction in close relationship. *Journal of Personality and Social Psychology*, 70, 79-98.
- Murray, S. L., Holmes, J. G., & Griffin, D. W. (1996b). The self-fulfilling nature of positive illusions in romantic relationship: Love is not blind, but prescient. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71, 1155-1180.
- Murray, S. L., Holmes, J. G., Griffin, D. W., Bellaria, G. & Rose, P. (2001). The mismeasure of love: How self-doubt contaminates relationship beliefs. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 27, 423-436.
- Murray, S. L., Holmes, J. G., MacDonald, G., & Ellsworth, P. C. (1998). Through the looking glass darkly? When self-doubts turn into relationship insecurities. *Journal of Personality and Social Psychology*, 75, 1459-1480.
- Pines, A. M. (2000). *Falling in love: Why we choose the lovers we choose*. New York: Routledge.
- Rosenberg, M. (1979). *Conceiving the self*. New York: Basic Books.

- Rubin, Z. (1973). *Liking and loveing: An invitaion to social psychology*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Simpson, J. A., Fletcher, G. J. O., & Campbell, L. (2001). The structure and function of ideal standards in close relationships. In G. J. O. Fletcher & M. S. Clark (Eds.), *Blackwell handbook of social psychology: Interpersonal processes* (pp. 86-106). Malden, Mass: Blackwell.
- Taylor, S. E. (1989). *Positive illusions: Creative self-deception and the healthy mind*. New York: Basic Books.
- Taylor, S. E., & Brown, J. D. (1994). Positive illusions and well-being revisited: Separating fact from fiction. *Psychological Bulletin*, 116, 21-27.
- Taylor, S. E., Lener, J. S., Sherman, D. K., Sage, R. M., & McDowell, N. K. (2003). Are self-enhancing cognitions associated with healthy or unhealthy biological profiles? *Journal of Personality and Social Psychology*, 85, 605-615.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

(มาตรวัดการรับรู้)

ตารางที่ ก1

แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตรวัดการรับรู้ตนเองของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=15)		กลุ่มต่ำ (n=15)		t-value	p-value	48 ข้อ	47 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
1	+	5.80	0.86	4.87	1.30	2.315	.0140*	.4768	.4747	✓	ผ่าน
2	-	3.53	1.55	2.87	1.19	1.321	.0985	-	-	✗	ไม่ผ่าน
3	-	3.60	1.35	2.80	1.37	1.608	.0595	-	-	✗	ไม่ผ่าน
4	+	6.07	1.10	4.47	1.81	2.929	.0035**	.2685	.2607	✓	ไม่ผ่าน
5	+	5.47	0.74	4.80	1.01	2.054	.0245*	.2277	.2208	✓	ไม่ผ่าน
6	-	3.67	1.59	2.93	1.22	1.417	.0840	-	-	✗	ไม่ผ่าน
7	+	5.93	1.16	5.47	0.99	1.183	.1235	-	-	✗	ไม่ผ่าน
8	-	3.87	1.85	3.53	1.46	0.549	.2935	-	-	✗	ไม่ผ่าน
9	+	5.47	1.13	4.60	1.06	2.175	.0190*	.3315	.3243	✓	ผ่าน
10	-	2.40	1.64	2.33	1.45	0.118	.4535	-	-	✗	ไม่ผ่าน
11	-	3.73	1.91	2.80	1.52	1.482	.0750	-	-	✗	ไม่ผ่าน
12	+	4.93	1.75	4.07	1.16	1.597	.0610	-	-	✗	ไม่ผ่าน
13	-	1.47	0.74	3.13	1.36	-4.175	.0000***	.5619	-	✗	ไม่ผ่าน
14	+	5.33	0.98	4.47	1.51	1.871	.0360	.3652	.3745	✓	ผ่าน
15	+	5.87	0.92	4.47	1.19	3.617	.0005**	.4436	.4444	✓	ผ่าน
16	+	6.13	1.06	4.27	1.03	4.885	.0000***	.7264	.7343	✓	ผ่าน
17	-	5.93	0.96	4.60	0.83	4.070	.0000***	.3362	.3451	✓	ผ่าน
18	-	4.67	1.23	3.60	1.35	2.256	.0160*	.2231	.2301	✓	ผ่าน
19	+	5.47	0.92	4.67	1.05	2.228	.0170*	.4468	.4517	✓	ผ่าน
20	-	4.13	2.00	3.33	0.98	1.395	.0890	-	-	✗	ไม่ผ่าน

ตารางที่ ก1 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=15)		กลุ่มต่ำ (n=15)		t-value	p-value	48 ข้อ	47 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
21	+	4.53	1.68	3.20	1.47	2.307	.0145*	.2717	.2770	✓	ไม่ผ่าน
22	+	5.87	1.25	4.67	1.29	2.590	.0075**	.5665	.5618	✓	ผ่าน
23	+	6.07	0.80	4.53	0.92	4.888	.0000***	.7122	.7062	✓	ผ่าน
24	-	4.80	1.70	3.40	1.35	2.497	.0095**	.2763	.2868	✓	ผ่าน
25	+	5.33	1.45	3.80	1.08	3.286	.0015**	.4157	.4104	✓	ไม่ผ่าน
26	+	6.13	1.25	4.80	1.37	2.785	.0045**	.4405	.4287	✓	ไม่ผ่าน
27	-	4.20	2.21	3.47	1.41	1.084	.1440	-	-	✗	ไม่ผ่าน
28	+	6.27	0.96	4.93	1.28	3.226	.0015**	.5679	.5635	✓	ผ่าน
29	+	5.93	0.96	4.53	1.46	3.106	.0020**	.6417	.6417	✓	ผ่าน
30	-	4.80	1.57	3.27	1.16	3.043	.0025**	.3238	.3291	✓	ผ่าน
31	+	5.67	0.98	4.53	0.99	3.157	.0020**	.5454	.5416	✓	ไม่ผ่าน
32	+	6.33	0.82	5.13	0.99	3.621	.0005***	.4885	.4916	✓	ผ่าน
33	+	6.07	1.28	4.73	1.44	2.683	.0060**	.3199	.3264	✓	ผ่าน
34	+	6.40	0.63	4.53	1.19	5.374	.0000***	.6592	.6656	✓	ผ่าน
35	+	5.93	0.88	4.67	0.98	3.726	.0005***	.6275	.6271	✓	ผ่าน
36	+	5.47	1.64	4.40	0.99	2.157	.0200*	.3772	.3784	✓	ผ่าน
37	+	5.87	1.19	5.27	1.16	1.398	.0865	-	-	✗	ไม่ผ่าน
38	+	5.27	0.88	4.87	1.19	1.047	.1520	-	-	✗	ไม่ผ่าน
39	+	6.00	0.85	4.73	0.88	4.012	.0000***	.5520	.5562	✓	ผ่าน
40	+	5.20	1.74	3.47	1.68	2.772	.0050**	.4656	.4587	✓	ไม่ผ่าน
41	-	1.87	1.46	2.00	1.07	-0.286	.3885	-	-	✗	ไม่ผ่าน
42	-	4.87	1.64	4.13	1.36	1.334	.0965	-	-	✗	ไม่ผ่าน
43	+	5.47	1.55	4.53	1.60	1.623	.0580	-	-	✗	ไม่ผ่าน
44	+	6.07	1.22	5.13	0.92	2.366	.0125*	.4989	.5092	✓	ผ่าน
45	-	6.33	1.11	4.67	1.23	3.884	.0005***	.5005	.5058	✓	ผ่าน
46	+	6.07	0.88	4.73	0.80	4.335	.0000***	.5983	.6032	✓	ไม่ผ่าน
47	-	4.33	1.84	3.67	1.54	1.076	.1455	-	-	✗	ไม่ผ่าน
48	+	6.13	1.06	4.60	1.12	3.849	.0005***	.5669	.5699	✓	ผ่าน

ตารางที่ ก1 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=15)		กลุ่มต่ำ (n=15)		t-value	p-value	48 ข้อ	47 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
49	-	4.40	1.72	2.93	1.22	2.688	.0060**	.3022	.3082	✓	ผ่าน
50	-	5.07	1.49	2.87	1.64	3.847	.0005***	.3123	.3184	✓	ไม่ผ่าน
51	+	5.80	1.01	4.80	1.15	2.530	.0085**	.4701	.4749	✓	ผ่าน
52	+	6.33	0.82	4.87	1.30	3.696	.0005***	.6953	.6915	✓	ผ่าน
53	+	5.40	1.72	4.33	1.11	2.014	.0270*	.2631	.2571	✓	ไม่ผ่าน
54	+	5.87	1.36	4.60	1.12	2.788	.0045**	.3214	.3319	✓	ผ่าน
55	-	4.40	1.68	3.20	1.01	2.366	.0125*	.2703	.2697	✓	ผ่าน
56	-	4.53	1.77	3.67	1.29	1.534	.0680	-	-	✗	ไม่ผ่าน
57	-	6.20	0.86	4.13	1.25	5.283	.0000***	.5455	.5566	✓	ผ่าน
58	-	5.93	1.33	4.20	1.01	4.005	.0000***	.3360	.3478	✓	ผ่าน
59	-	6.40	0.99	4.73	1.44	3.703	.0005***	.3801	.3783	✓	ผ่าน
60	-	5.47	1.68	3.80	1.42	2.926	.0035**	.3260	.3338	✓	ผ่าน
61	+	6.40	0.74	5.00	1.25	3.729	.0005***	.6357	.6259	✓	ไม่ผ่าน
62	+	6.60	0.51	5.20	1.01	4.782	.0000***	.6573	.6536	✓	ผ่าน
63	+	5.60	1.33	4.73	1.39	1.476	.0755	-	-	✗	ไม่ผ่าน
64	+	5.40	1.06	4.53	1.30	2.003	.0255*	.3871	.3746	✓	ไม่ผ่าน
65	+	6.13	1.06	4.60	1.06	3.970	.0000***	.3637	.3626	✓	ไม่ผ่าน
66	+	6.33	0.90	4.73	1.03	4.524	.0000***	.5302	.5268	✓	ผ่าน
α								.9134	.9212		

หมายเหตุ : * $p < .05$. ** $p < .01$. *** $p < .001$. ค่าที่ (t-value) ที่ขีดเส้นใต้คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

48-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 48 ข้อกระทง

47-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 47 ข้อกระทง

35-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 35 ข้อกระทง

34-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 34 ข้อกระทง

ค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$

ตารางที่ ก2

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตรฐานวัดการรับรู้คุณคติเกี่ยวกับคนรัก ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=17)		กลุ่มต่ำ (n=15)		t-value	p-value	59 ข้อ	58 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
1	+	6.82	0.39	5.67	0.98	4.294	.0000***	.7205	.7195	✓	ผ่าน
2	-	6.06	1.39	3.87	0.99	5.071	.0000***	.4484	.4420	✓	ไม่ผ่าน
3	-	5.53	1.59	4.27	0.70	2.969	.0035**	.3228	.3155	✓	ไม่ผ่าน
4	+	5.76	0.83	4.60	0.99	3.626	.0005***	.3142	.3121	✓	ไม่ผ่าน
5	+	6.41	0.87	5.93	0.59	1.791	.0415*	.3172	.3211	✓	ไม่ผ่าน
6	-	6.71	0.47	5.07	1.28	4.690	.0000***	.6261	.6237	✓	ไม่ผ่าน
7	+	6.35	0.93	5.53	1.55	1.836	.0380*	.2820	.2790	✓	ไม่ผ่าน
8	-	5.71	1.76	4.87	0.83	1.686	.0510	-	-	✗	ไม่ผ่าน
9	+	6.47	0.87	5.87	0.83	1.992	.0280*	.4115	.4184	✓	ผ่าน
10	-	3.12	1.58	3.40	1.18	-0.567	.2875	-	-	✗	ไม่ผ่าน
11	-	6.59	0.87	5.60	0.99	3.013	.0025**	.5071	.5118	✓	ไม่ผ่าน
12	+	6.71	0.47	5.80	1.08	3.002	.0035**	.5170	.5305	✓	ไม่ผ่าน
13	-	1.29	0.77	2.67	1.33	-1.970	.0310*	-.4111	-	✗	ไม่ผ่าน
14	+	6.53	0.80	5.20	1.21	3.621	.0005***	.5609	.5641	✓	ผ่าน
15	+	6.82	0.53	5.93	0.80	3.759	.0005***	.3624	.3755	✓	ผ่าน
16	+	6.88	0.33	6.20	0.68	3.549	.0010***	.3108	.3272	✓	ผ่าน
17	-	6.82	0.53	5.73	1.16	3.339	.0015**	.6457	.6503	✓	ผ่าน
18	-	6.76	0.56	5.20	0.86	5.995	.0000***	.6858	.6807	✓	ผ่าน
19	+	5.94	1.20	5.07	0.70	2.474	.0085**	.3562	.3563	✓	ผ่าน
20	-	6.35	1.00	5.07	0.96	3.705	.0005***	.4885	.4895	✓	ไม่ผ่าน
21	+	4.71	1.57	3.87	1.13	1.715	.0485*	.2284	.2215	✓	ไม่ผ่าน
22	+	6.94	0.24	6.00	0.65	5.259	.0000***	.6133	.6191	✓	ผ่าน
23	+	6.82	0.73	5.60	0.74	4.719	.0000***	.5558	.5605	✓	ผ่าน

ตารางที่ ก2 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=17)		กลุ่มต่ำ (n=15)		t-value	p-value	59 ข้อ	58 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
24	-	6.41	0.87	4.80	1.08	4.667	.0000***	.4921	.4869	✓	ผ่าน
25	+	5.88	1.11	4.93	0.80	<u>2.796</u>	.0045**	.3827	.3819	✓	ไม่ผ่าน
26	+	6.24	1.56	6.07	0.88	0.369	.3575	-	-	✗	ไม่ผ่าน
27	-	5.82	1.38	4.87	1.25	2.048	.0245*	.2703	.2720	✓	ไม่ผ่าน
28	+	6.71	0.59	6.00	0.85	2.770	.0050**	.4321	.4312	✓	ผ่าน
29	+	6.53	0.87	5.53	1.13	2.813	.0045**	.4730	.4784	✓	ผ่าน
30	-	5.88	1.45	4.93	0.96	2.147	.0200*	.2870	.2904	✓	ผ่าน
31	+	6.82	0.39	5.60	0.83	<u>5.227</u>	.0000***	.6166	.6202	✓	ไม่ผ่าน
32	+	6.06	0.97	5.27	0.80	2.507	.0090**	.2815	.2904	✓	ผ่าน
33	+	7.00	0.00	6.00	0.76	<u>5.123</u>	.0000***	.6557	.6551	✓	ผ่าน
34	+	7.00	0.00	6.27	0.96	<u>2.955</u>	.0050**	.5860	.5941	✓	ผ่าน
35	+	6.94	0.24	5.80	0.56	<u>7.304</u>	.0000***	.6508	.6482	✓	ผ่าน
36	+	6.94	0.24	6.20	0.56	<u>4.744</u>	.0000***	.5194	.5185	✓	ผ่าน
37	+	6.88	0.33	5.40	0.99	<u>5.553</u>	.0000***	.5888	.5925	✓	ไม่ผ่าน
38	+	6.82	0.53	5.60	0.99	<u>4.294</u>	.0000***	.5678	.5648	✓	ไม่ผ่าน
39	+	6.76	0.56	5.60	0.99	<u>4.034</u>	.0005***	.5570	.5510	✓	ผ่าน
40	+	6.12	1.05	4.47	1.51	3.628	.0005***	.4233	.4155	✓	ไม่ผ่าน
41	-	2.59	1.84	2.87	0.99	<u>-0.542</u>	.2965	-	-	✗	ไม่ผ่าน
42	-	6.59	1.46	5.87	1.25	1.493	.0730	-	-	✗	ไม่ผ่าน
43	+	7.00	0.00	5.80	1.32	<u>3.520</u>	.0015**	.5380	.5452	✓	ไม่ผ่าน
44	+	7.00	0.00	5.73	1.10	<u>4.461</u>	.0005***	.6633	.6723	✓	ผ่าน
45	-	7.00	0.00	5.60	1.35	<u>4.010</u>	.0005***	.6649	.6729	✓	ผ่าน
46	+	6.76	0.44	5.27	0.88	<u>5.954</u>	.0000***	.6099	.6065	✓	ไม่ผ่าน
47	-	6.59	0.94	4.53	1.06	5.815	.0000***	.5806	.5816	✓	ไม่ผ่าน
48	+	6.94	0.24	5.40	0.99	<u>5.901</u>	.0000***	.7103	.7130	✓	ผ่าน
49	-	6.71	0.77	5.00	1.13	5.027	.0000***	.6542	.6537	✓	ผ่าน
50	-	6.71	0.77	5.07	1.16	<u>4.633</u>	.0000***	.6146	.6113	✓	ไม่ผ่าน
51	+	6.76	0.56	5.67	0.98	<u>3.832</u>	.0005***	.6767	.6771	✓	ผ่าน

ตารางที่ ก2 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=17)		กลุ่มต่ำ (n=15)		t-value	p-value	59 ข้อ	58 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
57	-	6.82	0.39	5.47	1.06	<u>4.682</u>	.0000***	.5180	.5202	✓	ผ่าน
58	-	6.71	0.59	5.67	1.23	<u>2.976</u>	.0040**	.4251	.4271	✓	ผ่าน
59	-	6.76	0.44	5.60	0.99	<u>4.225</u>	.0000***	.5295	.5244	✓	ผ่าน
60	-	6.82	0.39	4.93	1.22	<u>5.731</u>	.0000***	.5845	.5846	✓	ผ่าน
61	+	6.76	0.56	5.87	0.92	3.388	.0010***	.5039	.5053	✓	ไม่ผ่าน
62	+	6.88	0.33	5.80	0.86	<u>4.573</u>	.0000***	.6254	.6267	✓	ผ่าน
63	+	6.47	0.94	5.40	0.91	3.257	.0015**	.3711	.3674	✓	ไม่ผ่าน
64	+	6.24	1.03	5.80	0.86	1.284	.0145*	-	-	✗	ไม่ผ่าน
65	+	6.65	0.79	5.73	0.70	3.445	.0010***	.4396	.4389	✓	ไม่ผ่าน
66	+	6.76	0.66	5.67	0.82	4.193	.0000***	.5632	.5634	✓	ผ่าน
α								.9451	.9487		

หมายเหตุ : * $p < .05$. ** $p < .01$. *** $p \leq .001$. ค่าที่ (t-value) ที่ขีดเส้นใต้คำนวณโดยแยกความแปรปรวน 59-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 59 ข้อกระทง 58-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 58 ข้อกระทง 35-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 35 ข้อกระทง 34-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 34 ข้อกระทง ค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$

ตารางที่ ก3

แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตรวัดการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับคนรัก ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ที่เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=11)		กลุ่มต่ำ (n=10)		t-value	p-value	50 ข้อ	48 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
1	+	3.36	1.03	5.10	1.10	2.722	.0070**	.4825	.4928	✓	ผ่าน
2	-	4.55	1.97	3.50	1.72	1.291	.1060	-	-	✗	ไม่ผ่าน
3	-	5.00	1.61	2.00	0.94	5.133	.0000***	.6950	.6982	✓	ไม่ผ่าน
4	+	4.64	1.43	4.40	1.71	0.344	.3675	-	-	✗	ไม่ผ่าน
5	+	5.64	1.12	4.50	1.43	2.035	.0280*	.3345	.3351	✓	ไม่ผ่าน
6	-	4.45	2.02	2.60	1.58	2.329	.0155*	.3448	.3459	✓	ไม่ผ่าน
7	+	5.55	1.75	4.40	1.35	1.665	.0560	-	-	✗	ไม่ผ่าน
8	-	5.82	1.17	2.90	1.37	5.268	.0000***	.6490	.6389	✓	ไม่ผ่าน
9	+	5.45	1.21	4.30	1.49	1.952	.0330*	.2488	.2511	✓	ผ่าน
10	-	1.91	1.04	2.80	1.23	-1.795	.0445*	-.2616	-	✗	ไม่ผ่าน
11	-	5.64	1.91	3.00	1.63	3.380	.0015**	.5946	.5865	✓	ไม่ผ่าน
12	+	6.00	1.79	3.80	1.69	2.892	.0045**	.5873	.5928	✓	ไม่ผ่าน
13	-	1.73	1.10	3.50	1.43	-3.193	.0025**	-.5537	-	✗	ไม่ผ่าน
14	+	5.91	1.14	4.80	1.14	2.235	.0190*	.4000	.4081	✓	ผ่าน
15	+	6.36	0.92	3.80	1.32	5.205	.0000***	.5823	.5802	✓	ผ่าน
16	+	6.36	0.81	4.40	1.26	4.280	.0000***	.5729	.5887	✓	ผ่าน
17	-	6.73	0.65	3.90	1.29	6.457	.0000***	.6083	.6146	✓	ผ่าน
18	-	5.45	1.97	4.00	1.63	1.832	.0415*	.3699	.3646	✓	ผ่าน
19	+	5.45	1.21	3.90	0.74	<u>3.582</u>	.0010***	.5525	.5622	✓	ผ่าน
20	-	5.18	1.94	2.80	1.40	3.197	.0025**	.5984	.5902	✓	ไม่ผ่าน
21	+	3.64	1.63	3.70	1.57	-0.091	.4640	-	-	✗	ไม่ผ่าน
22	+	6.36	0.67	5.10	1.10	3.208	.0025**	.5140	.5097	✓	ผ่าน
23	+	6.55	0.69	5.20	1.32	2.977	.0040**	.4722	.4805	✓	ผ่าน

ตารางที่ ก3 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสัมพัทธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=11)		กลุ่มต่ำ (n=10)		t-value	p-value	50 ข้อ	48 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
24	-	6.18	0.87	3.70	1.25	5.311	.0000***	.6148	.6181	✓	ผ่าน
25	+	3.91	1.58	4.60	1.71	-0.962	.1740	-	-	✗	ไม่ผ่าน
26	+	5.90	1.22	4.10	1.29	3.306	.0020**	.4257	.4280	✓	ไม่ผ่าน
27	-	6.00	0.89	3.00	1.15	6.692	.0000***	.6610	.6602	✓	ไม่ผ่าน
28	+	5.91	1.04	4.80	0.79	2.723	.0065**	.3034	.2973	✓	ผ่าน
29	+	5.82	0.87	4.90	1.10	2.128	.0235*	.3606	.3696	✓	ผ่าน
30	-	5.45	1.51	2.70	1.42	4.301	.0000***	.5952	.5947	✓	ผ่าน
31	+	5.64	1.29	4.80	1.32	1.472	.0785	-	-	✗	ไม่ผ่าน
32	+	6.00	0.89	4.20	1.48	3.340	.0025**	.4639	.4707	✓	ผ่าน
33	+	6.55	0.82	4.50	1.51	3.911	.0005***	.5655	.5676	✓	ผ่าน
34	+	6.64	0.50	4.50	0.97	6.230	.0000***	.5524	.5534	✓	ผ่าน
35	+	6.09	1.22	5.00	0.82	2.380	.0140*	.3873	.3918	✓	ผ่าน
36	+	6.45	0.93	4.70	0.95	4.267	.0000***	.5254	.5319	✓	ผ่าน
37	+	5.82	1.08	4.90	1.29	1.778	.0455*	.2703	.2769	✓	ไม่ผ่าน
38	+	6.09	0.94	5.00	1.05	2.503	.0110*	.4635	.4705	✓	ไม่ผ่าน
39	+	6.27	0.90	4.90	1.10	3.135	.0025**	.4942	.5010	✓	ผ่าน
40	+	5.45	1.86	4.90	1.20	0.802	.2165	-	-	✗	ไม่ผ่าน
41	-	2.45	1.44	2.40	1.35	0.089	.4650	-	-	✗	ไม่ผ่าน
42	-	5.73	1.49	3.70	1.34	3.269	.0020**	.4672	.4549	✓	ไม่ผ่าน
43	+	6.27	1.27	4.50	1.78	2.646	.0080**	.3332	.3285	✓	ไม่ผ่าน
44	+	6.55	0.69	5.00	1.05	4.018	.0005***	.5001	.5113	✓	ผ่าน
45	-	6.64	0.50	3.80	1.03	8.119	.0000***	.6574	.6562	✓	ผ่าน
46	+	5.91	1.14	5.20	1.23	1.374	.0925	-	-	✗	ไม่ผ่าน
47	-	5.36	1.86	4.50	1.58	1.141	.1190	-	-	✗	ไม่ผ่าน
48	+	6.27	1.01	4.80	1.03	3.303	.0020**	.5584	.5676	✓	ผ่าน
49	-	4.82	1.40	3.00	1.25	3.127	.0030**	.4034	.4029	✓	ผ่าน
50	-	4.18	1.89	3.50	1.51	0.908	.1875	-	-	✗	ไม่ผ่าน
51	+	5.55	1.04	4.40	1.43	2.117	.0240*	.3819	.3817	✓	ผ่าน

ตารางที่ ก3 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ				t-value	p-value	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n=58)		ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=11)		กลุ่มต่ำ (n=10)				50 ข้อ	48 ข้อ		
		M	SD	M	SD						
52	+	6.18	0.98	5.10	0.99	2.507	.0155*	.3837	.3976	✓	ผ่าน
53	+	5.09	1.22	5.10	1.20	-0.017	.4930	-	-	✗	ไม่ผ่าน
54	+	6.27	1.19	4.30	1.16	3.839	.0005***	.5695	.5731	✓	ผ่าน
55	-	6.18	0.98	5.60	0.97	7.141	.0000***	.7018	.7030	✓	ผ่าน
56	-	6.27	0.65	5.30	1.16	11.279	.0000***	.7332	.7350	✓	ไม่ผ่าน
57	-	6.18	1.25	5.40	1.26	7.786	.0000***	.8026	.8051	✓	ผ่าน
58	-	5.64	1.12	4.70	1.57	4.759	.0000***	.6432	.6506	✓	ผ่าน
59	-	5.27	1.10	5.40	1.17	4.997	.0000***	.6002	.5964	✓	ผ่าน
60	-	6.36	0.67	5.40	1.35	<u>5.779</u>	.0000***	.6328	.6236	✓	ผ่าน
61	+	6.18	0.98	5.60	0.97	1.367	.0940	-	-	✗	ไม่ผ่าน
62	+	6.27	0.65	5.30	1.16	2.405	.0135*	.4152	.4175	✓	ผ่าน
63	+	6.18	1.25	5.40	1.26	1.423	.0855	-	-	✗	ไม่ผ่าน
64	+	5.64	1.12	4.70	1.57	1.587	.0645	-	-	✗	ไม่ผ่าน
65	+	5.27	1.10	5.40	1.17	-0.256	.4005	-	-	✗	ไม่ผ่าน
66	+	6.36	0.67	5.40	1.35	<u>2.038</u>	.0315*	.3289	.3299	✓	ผ่าน
α								.9394	.9476		

หมายเหตุ : * $p < .05$. ** $p < .01$. *** $p \leq .001$. ค่าที่ (t-value) ที่ขีดเส้นใต้คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

50-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 50 ข้อกระทง

48-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 48 ข้อกระทง

35-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 35 ข้อกระทง

34-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 34 ข้อกระทง

ค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$

ตารางที่ ก4

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตรการวัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 66 ข้อ

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=58)			ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ที่เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=13)		กลุ่มต่ำ (n=13)		t-value	p-value	63 ข้อ	62 ข้อ	61 ข้อ		
		M	SD	M	SD							
1	+	5.77	0.73	4.92	0.76	2.905	.0040**	.3591	.3432	.3396	✓	ผ่าน
2	-	5.00	1.15	3.46	0.78	3.987	.0005***	.4737	.4822	.4872	✓	ไม่ผ่าน
3	-	4.08	1.55	3.08	1.44	1.702	.0505	-	-	-	✗	ไม่ผ่าน
4	+	5.38	0.77	4.69	1.11	1.850	.0385*	.2391	.2011	-	✗	ไม่ผ่าน
5	+	6.08	0.28	4.15	0.90	<u>7.372</u>	.0000***	.6485	.6358	.6362	✓	ไม่ผ่าน
6	-	6.00	1.00	3.77	1.30	4.902	.0000***	.6087	.6136	.6133	✓	ไม่ผ่าน
7	+	6.23	0.73	4.38	0.77	6.303	.0000***	.6417	.6004	.5964	✓	ไม่ผ่าน
8	-	5.31	1.11	3.38	1.50	3.713	.0005***	.5358	.5416	.5428	✓	ไม่ผ่าน
9	+	5.92	0.64	4.15	0.99	5.421	.0000***	.5968	.5773	.5730	✓	ผ่าน
10	-	3.15	1.41	3.00	1.00	0.322	.3755	-	-	-	✗	ไม่ผ่าน
11	-	6.23	0.73	3.15	1.72	<u>5.930</u>	.0000***	.6950	.6780	.6784	✓	ไม่ผ่าน
12	+	5.77	1.09	3.15	1.07	6.173	.0000***	.6700	.6320	.6336	✓	ไม่ผ่าน
13	-	1.77	0.60	4.77	0.93	-9.801	.0000***	-.7271	-	-	✗	ไม่ผ่าน
14	+	5.85	0.90	4.54	1.13	3.272	.0015**	.4295	.3936	.3886	✓	ผ่าน
15	+	6.08	0.64	4.08	1.26	5.115	.0000***	.5957	.5537	.5504	✓	ผ่าน
16	+	6.23	0.60	3.92	0.86	7.924	.0000***	.7141	.7036	.7043	✓	ผ่าน
17	-	6.46	0.66	4.23	0.44	<u>10.148</u>	.0000***	.6826	.6761	.6752	✓	ผ่าน
18	-	6.23	0.73	0.54	1.20	6.931	.0000***	.6919	.6950	.6998	✓	ผ่าน
19	+	5.31	1.03	4.31	0.63	<u>2.982</u>	.0035**	.3336	.3409	.3381	✓	ผ่าน
20	-	6.00	1.00	3.00	1.29	6.624	.0000***	.6530	.6537	.6564	✓	ไม่ผ่าน
21	+	4.69	0.95	3.54	1.66	<u>2.173</u>	.0215*	.2577	.2200	.2160	✓	ไม่ผ่าน
22	+	6.15	0.55	4.46	0.66	7.076	.0000***	.5707	.5613	.5622	✓	ผ่าน
23	+	6.15	0.69	4.69	1.11	4.036	.0000***	.5530	.5285	.5303	✓	ผ่าน

ตารางที่ ก4 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=58)			ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=13)		กลุ่มต่ำ (n=13)		t-value	p-value	63 ข้อ	62 ข้อ	61 ข้อ		
		M	SD	M	SD							
25	+	5.31	0.63	4.62	0.87	2.324	.0145*	.2982	.2973	.2905	✓	ไม่ผ่าน
26	+	6.00	0.82	4.08	1.32	4.466	.0000***	.6054	.5908	.5889	✓	ไม่ผ่าน
27	-	5.77	0.93	3.31	1.11	6.139	.0000***	.7492	.7353	.7405	✓	ไม่ผ่าน
28	+	6.23	0.60	5.00	0.91	4.064	.0000***	.5136	.5040	.5045	✓	ผ่าน
29	+	5.92	0.86	4.00	0.82	5.839	.0000***	.6466	.6325	.6373	✓	ผ่าน
30	-	5.77	1.24	3.08	0.95	6.220	.0000***	.7024	.7020	.7007	✓	ผ่าน
31	+	5.84	0.90	4.38	0.51	<u>5.108</u>	.0000***	.6108	.5955	.5936	✓	ไม่ผ่าน
32	+	5.08	1.50	3.69	1.25	2.558	.0085**	.4539	.4335	.4293	✓	ผ่าน
33	+	6.31	0.75	3.46	1.51	<u>6.097</u>	.0000***	.7893	.7542	.7509	✓	ผ่าน
34	+	6.31	0.75	3.54	1.13	7.374	.0000***	.8176	.7781	.7746	✓	ผ่าน
35	+	6.23	0.73	3.61	1.04	7.419	.0000***	.7920	.7981	.7881	✓	ผ่าน
36	+	6.62	0.51	3.62	1.04	9.323	.0000***	.7871	.7877	.7893	✓	ผ่าน
37	+	5.85	0.90	4.46	0.78	4.204	.0000***	.4971	.5015	.5004	✓	ไม่ผ่าน
38	+	6.08	0.64	3.92	1.04	6.368	.0000***	.7622	.7642	.7613	✓	ไม่ผ่าน
39	+	6.15	0.69	3.85	0.38	10.607	.0000***	.7829	.7854	.7844	✓	ผ่าน
40	+	5.23	1.42	3.69	1.25	2.928	.0035**	.4788	.4796	.4725	✓	ไม่ผ่าน
41	-	2.77	1.09	2.46	1.33	0.645	.2625	-	-	-	✗	ไม่ผ่าน
42	-	6.46	0.78	2.62	1.12	10.171	.0000***	.7913	.7977	.7951	✓	ไม่ผ่าน
43	+	6.15	0.90	3.00	1.29	7.229	.0000***	.7571	.7591	.7588	✓	ไม่ผ่าน
44	+	6.08	0.76	4.46	0.78	5.363	.0000***	.5096	.4982	.4981	✓	ผ่าน
45	-	6.23	0.60	3.92	1.19	6.255	.0000***	.6570	.6677	.6724	✓	ผ่าน
46	+	5.69	0.48	3.92	0.49	9.262	.0000***	.6638	.6370	.6350	✓	ไม่ผ่าน
47	-	5.54	0.97	2.92	1.26	5.949	.0000***	.6631	.6640	.6673	✓	ไม่ผ่าน
48	+	6.08	0.64	4.31	0.48	7.967	.0000***	.6997	.6817	.6794	✓	ผ่าน
49	-	6.23	0.73	3.46	1.05	7.825	.0000***	.7521	.7465	.7517	✓	ผ่าน
50	-	6.00	1.00	3.15	1.14	6.755	.0000***	.7786	.7784	.7814	✓	ไม่ผ่าน
51	+	6.08	0.64	3.77	0.83	7.924	.0000***	.7731	.7738	.7757	✓	ผ่าน
52	+	5.92	0.76	4.69	0.75	4.154	.0000***	.5460	.5352	.5342	✓	ผ่าน

ตารางที่ ก4 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=58)			ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์	ข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์เหมือนกัน (35 ข้อ)
		กลุ่มสูง (n=13)		กลุ่มต่ำ (n=13)		t-value	p-value	63 ข้อ	62 ข้อ	61 ข้อ		
		M	SD	M	SD							
53	+	5.54	0.66	4.46	0.66	4.159	.0000***	.4537	.4317	.4260	✓	ไม่ผ่าน
54	+	5.46	1.27	4.08	0.86	3.259	.0015**	.4691	.4692	.4739	✓	ผ่าน
55	-	4.92	1.44	3.31	1.03	3.286	.0015**	.5243	.5278	.5316	✓	ผ่าน
56	-	4.38	1.39	3.23	1.09	2.357	.0135*	.4066	.4025	.4059	✓	ไม่ผ่าน
57	-	6.15	0.80	3.31	1.03	7.859	.0000***	.7816	.7861	.7911	✓	ผ่าน
58	-	6.46	0.52	3.00	1.15	<u>9.859</u>	.0000***	.8295	.8321	.8347	✓	ผ่าน
59	-	6.15	0.69	3.62	1.04	7.318	.0000***	.8014	.7993	.8011	✓	ผ่าน
60	-	5.85	0.90	3.23	1.17	6.406	.0000***	.7384	.7299	.7313	✓	ผ่าน
61	+	6.08	0.95	5.00	0.82	3.092	.0025**	.4882	.4847	.4816	✓	ไม่ผ่าน
62	+	6.31	0.63	5.08	0.95	3.881	.0005***	.4953	.4939	.4905	✓	ผ่าน
63	+	5.85	0.69	5.15	0.90	2.205	.0185*	.3244	.3254	.3220	✓	ไม่ผ่าน
64	+	5.77	0.83	4.38	0.51	5.125	.0000***	.5321	.5354	.5344	✓	ไม่ผ่าน
65	+	6.15	0.55	4.77	0.93	4.622	.0000***	.5390	.5397	.5411	✓	ไม่ผ่าน
66	+	6.15	0.69	4.62	0.65	5.855	.0000***	.6653	.6663	.6703	✓	ผ่าน
α								.9707	.9728	.9732		

หมายเหตุ : * $p < .05$. ** $p < .01$. *** $p < .001$. ค่าที่ (t-value) ที่ขีดเส้นใต้คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

63-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 63 ข้อกระทง

62-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 62 ข้อกระทง

61-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 61 ข้อกระทง

35-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 35 ข้อกระทง

34-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 34 ข้อกระทง

ค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$

ภาคผนวก ข

ตารางที่ ข1

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทบมาตรฐานวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 32 ข้อ

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทบกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=55)	ข้อที่ผ่าน การวิเคราะห์ ทั้งหมด
		กลุ่มสูง (n=15)		กลุ่มต่ำ (n=18)		t-value	p-value		
		M	SD	M	SD			27 ข้อ	
1	+	3.53	0.52	2.78	0.65	3.654	.0005***	.6134	ผ่าน
2	-	2.93	0.70	1.94	0.54	4.570	.0000***	.6342	ผ่าน
3	+	3.73	0.46	2.89	0.47	5.191	.0000***	.5398	ผ่าน
4	+	3.60	0.51	3.11	0.47	2.867	.0035**	.4012	ผ่าน
5	-	3.27	0.59	2.44	0.78	3.339	.0010***	.5729	ผ่าน
6	-	3.73	0.59	2.44	0.62	6.085	.0000***	.6163	ผ่าน
7	+	2.93	1.01	2.94	0.54	<u>-0.036</u>	.4860	-	ไม่ผ่าน
8	-	3.00	0.65	1.83	0.71	4.879	.0000***	.6131	ผ่าน
9	-	3.87	0.35	2.83	0.38	7.998	.0000***	.7497	ผ่าน
10	+	3.60	0.51	2.89	0.68	3.357	.0010***	.7001	ผ่าน
11	+	3.33	0.49	2.83	0.38	<u>3.225</u>	.0015**	.2841	ผ่าน
12	+	3.73	0.46	3.00	0.49	4.435	.0000***	.4115	ผ่าน
13	+	3.53	0.52	2.89	0.47	<u>3.713</u>	.0005***	.5655	ผ่าน
14	-	3.40	0.63	2.78	0.55	3.028	.0025**	.5783	ผ่าน
15	-	3.47	0.83	2.89	0.47	<u>2.385</u>	.1130	-	ไม่ผ่าน
16	-	3.73	0.46	2.78	0.55	5.366	.0000***	.7166	ผ่าน
17	-	3.73	0.59	3.00	0.91	2.684	.0060**	.3801	ผ่าน
18	-	2.33	0.72	1.89	0.32	<u>2.202</u>	.0520	-	ไม่ผ่าน
19	+	4.00	0.00	3.28	0.57	<u>5.333</u>	.0000***	.5370	ผ่าน
20	+	3.80	0.41	3.56	0.62	<u>1.356</u>	.0925	-	ไม่ผ่าน
21	+	3.33	0.62	3.22	0.81	0.436	.3330	-	ไม่ผ่าน

ตารางที่ ข1 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n=55)	ข้อที่ผ่าน การวิเคราะห์ ทั้งหมด
		กลุ่มสูง (n=15)		กลุ่มต่ำ (n=18)		t-value	p-value		
		M	SD	M	SD			27 ข้อ	
22	+	2.93	0.70	2.55	0.62	1.645	.0550	-	ไม่ผ่าน
23	+	3.53	0.52	3.00	0.34	<u>3.420</u>	.0010***	.3859	ผ่าน
24	-	2.60	0.91	2.28	0.83	1.065	.1475	-	ไม่ผ่าน
25	-	3.60	0.63	2.83	0.51	3.842	.0005***	.4065	ผ่าน
26	-	3.40	0.63	2.44	0.86	3.583	.0005***	.3773	ผ่าน
27	-	3.73	0.59	3.11	0.58	3.028	.0025**	.3091	ผ่าน
28	-	2.93	1.03	2.06	0.54	2.971	.0035**	.4262	ผ่าน
29	-	3.60	0.63	2.50	0.71	4.665	.0000***	.7180	ผ่าน
30	+	3.27	0.59	2.61	0.61	3.118	.0020**	.5450	ผ่าน
31	+	3.40	0.83	2.44	0.51	<u>3.893</u>	.0005***	.5006	ผ่าน
32	+	3.07	0.70	2.56	0.62	2.226	.0165*	.3720	ผ่าน
α								.9106	

หมายเหตุ : * $p < .05$. ** $p < .01$. *** $p \leq .001$. ค่าที่ (t-value) ที่ขีดเส้นใต้คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

27-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 27 ข้อกระทง

ค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ตารางที่ ค1

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที จากการวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation, CITC) ของข้อกระทงมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก ของการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 จำนวน 26 ข้อ

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (n=58)	ข้อที่ผ่าน การวิเคราะห์ ทั้งหมด
		กลุ่มสูง (n=10)		กลุ่มต่ำ (n=10)		t-value	p-value		
		M	SD	M	SD			23 ข้อ	
1	+	6.70	0.48	4.60	1.43	4.400	.0005***	.8064	ผ่าน
2	+	5.90	0.74	4.00	1.25	4.146	.0005***	.6626	ผ่าน
3	+	6.20	0.79	4.10	1.10	4.905	.0000***	.6130	ผ่าน
4	+	5.80	0.79	3.70	0.67	6.397	.0000***	.7042	ผ่าน
5	+	6.80	0.63	4.60	1.17	5.218	.0000***	.7233	ผ่าน
6	-	6.30	0.67	4.10	1.60	4.017	.0005***	.6164	ผ่าน
7	+	6.30	0.82	3.90	1.20	5.223	.0000***	.8006	ผ่าน
8	-	5.50	1.27	3.40	1.65	3.194	.0025**	.4922	ผ่าน
9	-	4.30	1.64	3.40	1.26	3.176	.0930	-	ไม่ผ่าน
10	+	5.80	0.63	4.90	1.45	1.800	.0445*	.3879	ผ่าน
11	+	6.00	0.94	4.70	0.82	3.284	.0020**	.6006	ผ่าน
12	-	6.80	0.42	3.40	1.17	8.621	.0000***	.7879	ผ่าน
13	-	6.10	1.10	3.90	1.73	3.395	.0015**	.5544	ผ่าน
14	+	6.40	0.52	4.10	1.10	5.983	.0000***	.8624	ผ่าน
15	+	6.60	0.70	3.80	1.03	7.099	.0000***	.8852	ผ่าน
16	+	6.90	0.32	4.40	1.26	6.063	.0000***	.7298	ผ่าน
17	+	4.70	2.00	3.60	1.43	1.414	.0875	-	ไม่ผ่าน
18	-	5.00	2.62	3.00	1.83	1.681	.0550	-	ไม่ผ่าน
19	+	6.50	0.97	3.90	1.52	4.549	.0000***	.7063	ผ่าน
20	+	5.20	1.14	2.80	1.69	3.733	.0010***	.4583	ผ่าน
21	+	6.40	0.97	4.00	1.05	5.308	.0000***	.7067	ผ่าน

ตารางที่ ค1 (ต่อ)

ที่	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (n =58)	ข้อที่ผ่าน การวิเคราะห์ ทั้งหมด
		กลุ่มสูง (n=10)		กลุ่มต่ำ (n=10)		t -value	p -value		
		M	SD	M	SD			23 ข้อ	
22	+	5.90	1.85	3.50	0.85	3.723	.0010***	.5791	ผ่าน
23	+	6.40	1.26	5.00	1.63	2.143	.0230*	.3711	ผ่าน
24	+	6.20	1.03	4.90	1.91	1.892	.0400*	.2593	ผ่าน
25	-	6.70	0.48	5.80	0.79	3.077	.0030**	.4984	ผ่าน
26	-	6.80	0.42	5.80	1.23	2.433	.0165*	.4527	ผ่าน
α								.9362	

หมายเหตุ : * $p < .05$. ** $p < .01$. *** $p \leq .001$. ค่าที่ (t -value) ที่ขีดเส้นใต้คำนวณโดยแยกความแปรปรวน
23-item คือ ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 23 ข้อกระทง
ค่าวิกฤติของ $r(58, .05) = .2240$

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเกี่ยวกับความรัก

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความรัก ข้อมูลจากแบบสอบถามจะใช้เป็นส่วนหนึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวสิรินรัตน์ ศรีสรवल สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน โปรดอ่านคำชี้แจงอย่างละเอียด และตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน โดยผู้วิจัยรับรองว่าคำตอบของท่านจะเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใด ๆ กับตัวท่านทั้งสิ้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านในช่องว่างข้างล่างนี้ หรือทำเครื่องหมาย ✓ ใน ที่ตรงกับตัวท่าน

- ชื่อ _____ นามสกุล _____
- อายุ _____ ปี
- เพศ ชาย หญิง
- ปัจจุบันท่าน กำลังศึกษา คณะ _____ มหาวิทยาลัย _____
ระดับ _____ ชั้นปีที่ _____
 ทำงาน ตำแหน่ง _____ แผนก/ฝ่าย _____
ทำงานมาเป็นเวลา _____ ปี สถานที่ทำงาน _____
 อื่น ๆ โปรดระบุ _____
- เบอร์โทรศัพท์ติดต่อที่สะดวก _____
- ในปัจจุบันท่านมีคนรัก (แฟน) หรือไม่ มี ไม่มี
- ท่านกับคนรักในปัจจุบันคบกันแล้วกี่ครั้งมานานาน _____ ปี _____ เดือน
- ท่านกับคนรักในปัจจุบันเคยอยู่ร่วมกันมาก่อนหรือไม่ เคย ไม่เคย

ตัวอย่างมาตรวัดการรับรู้

ความคิดที่มีต่อตนเอง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ล้อมรอบหมายเลขที่ท่านคิดว่าตรงกับลักษณะของท่านมากที่สุด
 1= ไม่ตรงที่สุด 2= ไม่ตรง 3= ค่อนข้างไม่ตรง 4= ตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน 5= ค่อนข้างตรง 6= ตรง 7= ตรงที่สุด

1	ใจดี	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
2	ไม่คำนึงถึงผู้อื่น	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
3	ฉลาด	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
4	มีไหวพริบ	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
5	ไม่เอาใจใส่	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
6	มีเหตุผล	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
7	เข้าใจความรู้สึกผู้อื่น	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
8	ห่างเหิน	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
9	ขี้อ่อน	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง
10	อบอุ่น	ไม่ตรง	1	2	3	4	5	6	7	ตรง

หมายเหตุ มาตรวัดการรับรู้ตนเองที่ใช้จริงแบ่งออกเป็น 4 มาตรย่อย คือ มาตรวัดการรับรู้ตนเอง
 มาตรวัดการรับรู้คุณค่าเกี่ยวกับคนรัก มาตรวัดการรับรู้เกี่ยวกับคนรัก
 และมาตรวัดการรับรู้ที่มีต่อคนรักของคนทั่ว ๆ ไป แต่ละมาตรมี 35 ข้อ

หากผู้ใดสนใจมาตรวัดการรับรู้ตนเองนี้ สามารถติดต่อได้ที่...

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศัคนางค์ มณีศรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างมาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

ความรู้สึกที่มีต่อตนเอง

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับตัวท่านมากที่สุด โดยในแต่ละข้อมีตัวเลือก ดังนี้

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = เห็นด้วย 4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	1	2	3	4
1 โดยทั่วไปฉันรู้สึกพึงพอใจตนเอง	1	2	3	4
2 บางครั้งฉันคิดว่าฉันเป็นคนไม่เอาไหนเลย	1	2	3	4
3 ฉันรู้สึกว่าฉันมีคุณลักษณะที่ดีหลายอย่าง	1	2	3	4
4 ฉันสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีเท่ากับคนอื่น	1	2	3	4
5 ฉันรู้สึกว่าฉันมีสิ่งให้น่าภูมิใจไม่มากนัก	1	2	3	4
6 บางครั้งฉันรู้สึกว่าฉันเป็นคนที่ไม่ไร้ประโยชน์	1	2	3	4
7 ฉันอยากมีความรู้สึกลับถึงตนเองให้มากกว่านี้	1	2	3	4
8 สรุปแล้วฉันรู้สึกว่าตนเองค่อนข้างล้มเหลว	1	2	3	4
9 ฉันมีเจตคติที่ดีต่อตัวเอง	1	2	3	4
10 ถึงฉันจะทำอะไรผิด เพื่อน ๆ ก็จะเข้าใจฉัน	1	2	3	4

หมายเหตุ มาตรวัดการเห็นคุณค่าในตนเองที่ใช้จริงมี 24 ข้อ

หากผู้ใดสนใจมาตรวัดการรับรู้ตนเองนี้ สามารถติดต่อได้ที่...

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคณางค์ มณีศรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก

ความรู้สึกที่มีต่อความสัมพันธ์

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด โดยมีตัวเลือก ดังนี้
 1 = ไม่จริงที่สุด 2 = ไม่จริง 3 = ค่อนข้างไม่จริง 4 = จริงและไม่จริงพอๆกัน 5 = ค่อนข้างจริง 6 = จริง 7 = จริงที่สุด

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	จริงและไม่จริงพอๆกัน	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
	1	2	3	4	5	6	7
1 ความสัมพันธ์ระหว่างฉันและคนรักทำให้ฉันมีความสุขมาก	1	2	3	4	5	6	7
2 คนรักของฉันมีลักษณะตรงตามที่ฉันต้องการ	1	2	3	4	5	6	7
3 คนรักของฉันเข้าใจความต้องการของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
4 ความสัมพันธ์ระหว่างฉันกับคนรักเป็นไปตามที่ฉันคาดหวังไว้ตั้งแต่ต้น	1	2	3	4	5	6	7
5 ฉันเชื่อใจคนรักของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
6 บ่อยครั้งที่ฉันคิดว่าฉันไม่น่าจะมีความสัมพันธ์กับคนรักของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
7 ฉันมั่นใจว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักมีความมั่นคง	1	2	3	4	5	6	7
8 ฉันมักมีความขัดแย้งกับคนรักของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
9 ฉันมักทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับคนรักของฉัน	1	2	3	4	5	6	7
10 ฉันภูมิใจในคนรักของฉัน	1	2	3	4	5	6	7

หมายเหตุ มาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรักที่ใช้จริงมี 23 ข้อ

หากผู้ใดสนใจมาตรวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของคู่นี้ สามารถติดต่อได้ที่...

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักินางค์ มณีศรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

DATE: 3/12/2004
TIME: 15:08

L I S R E L 8.30

BY

Karl G. J" reskog & Dag S" rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2000
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file D:\GLE.SPL:

PATH ANALYSIS
DA NI=8 NO=300 MA=KM
LA
S_TOTAL I_TOTAL P_TOTAL R_TOTAL MS_TOTAL MI_TOTAL MP_TOTAL MR_TOTAL
KM
1
0.462 1
0.532 0.389 1
0.418 0.334 0.713 1
0.287 0.119 0.391 0.276 1
0.251 0.266 0.230 0.250 0.443 1
0.404 0.210 0.432 0.441 0.564 0.512 1
0.321 0.198 0.419 0.587 0.406 0.279 0.636 1
SD
19.540 20.105 24.303 18.406 19.281 21.401 24.384 18.465
SE
2 3 4 6 7 8 1 5/
MO NY=6 NX=2 BE=FU,FI GA=FU,FI TD=SY,FI TE=SY,FI
FR GA(1,1) GA(2,1) GA(3,1) GA(4,1) GA(5,1) GA(6,1)
FR GA(1,2) GA(2,2) GA(3,2) GA(4,2) GA(5,2) GA(6,2)
FR BE(2,1) BE(3,1) BE(3,2) BE(6,2)
FR BE(5,4) BE(6,4) BE(6,5) BE(3,5)
FR TE(6,3) TE(4,1) TE(5,2)
PD
OU SE TV EF MI RS SS ND=3

PATH ANALYSIS

Number of Input Variables 8
Number of Y - Variables 6
Number of X - Variables 2
Number of ETA - Variables 6
Number of KSI - Variables 2
Number of Observations 300

PATH ANALYSIS

Covariance Matrix to be Analyzed

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	1.000					
P_TOTAL	0.389	1.000				
R_TOTAL	0.334	0.713	1.000			
MI_TOTAL	0.266	0.230	0.250	1.000		
MP_TOTAL	0.210	0.432	0.441	0.512	1.000	
MR_TOTAL	0.198	0.419	0.587	0.279	0.636	1.000
S_TOTAL	0.462	0.532	0.418	0.251	0.404	0.321
MS_TOTAL	0.119	0.391	0.276	0.443	0.564	0.406

Covariance Matrix to be Analyzed

	S_TOTAL	MS_TOTAL
S_TOTAL	1.000	
MS_TOTAL	0.287	1.000

PATH ANALYSIS

Parameter Specifications

BETA

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	0	0	0	0	0	0
P_TOTAL	1	0	0	0	0	0
R_TOTAL	2	3	0	0	4	0
MI_TOTAL	0	0	0	0	0	0
MP_TOTAL	0	0	0	5	0	0
MR_TOTAL	0	6	0	7	8	0

GAMMA

	S_TOTAL	MS_TOTAL
I_TOTAL	9	10
P_TOTAL	11	12
R_TOTAL	13	14
MI_TOTAL	15	16
MP_TOTAL	17	18
MR_TOTAL	19	20

PHI

	S_TOTAL	MS_TOTAL
S_TOTAL	21	
MS_TOTAL	22	23

PSI

Note: This matrix is diagonal.

I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
24	25	26	27	28	29

PATH ANALYSIS

Number of Iterations = 10

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

BETA

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	0.181 (0.050) 3.591	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	0.045 (0.040) 1.118	0.677 (0.050) 13.509	- -	- -	0.312 (0.061) 5.145	- -
MI_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MP_TOTAL	- -	- -	- -	0.288 (0.047) 6.081	- -	- -
MR_TOTAL	- -	0.253 (0.061) 4.143	- -	-0.091 (0.046) -1.972	0.603 (0.058) 10.352	- -

GAMMA

	S_TOTAL	MS_TOTAL
I_TOTAL	0.466 (0.054) 8.681	-0.015 (0.054) -0.276

P_TOTAL	0.373 (0.053) 6.978	0.262 (0.048) 5.463
R_TOTAL	-0.044 (0.054) -0.819	-0.158 (0.054) -2.906
MI_TOTAL	0.135 (0.054) 2.518	0.404 (0.054) 7.543
MP_TOTAL	0.225 (0.046) 4.940	0.372 (0.049) 7.589
MR_TOTAL	-0.040 (0.057) -0.694	0.019 (0.058) 0.325

Covariance Matrix of Y and X

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	1.000					
P_TOTAL	0.385	0.999				
R_TOTAL	0.323	0.712	0.998			
MI_TOTAL	0.110	0.230	0.238	0.996		
MP_TOTAL	0.180	0.331	0.438	0.508	1.001	
MR_TOTAL	0.180	0.418	0.411	0.272	0.636	1.000
S_TOTAL	0.462	0.532	0.418	0.251	0.404	0.321
MS_TOTAL	0.119	0.391	0.276	0.443	0.564	0.406

Covariance Matrix of Y and X

	S_TOTAL	MS_TOTAL
S_TOTAL	1.000	
MS_TOTAL	0.287	1.000

PHI

	S_TOTAL	MS_TOTAL
S_TOTAL	1.000 (0.082) 12.186	
MS_TOTAL	0.287 (0.060) 4.754	1.000 (0.082) 12.186

PSI

Note: This matrix is diagonal.

I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
0.786 (0.064) 12.205	0.628 (0.051) 12.223	0.426 (0.041) 10.479	0.783 (0.064) 12.233	0.554 (0.045) 12.235	0.541 (0.048) 11.320

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
0.214	0.371	0.573	0.214	0.447	0.459

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
0.214	0.345	0.202	0.214	0.382	0.210

Reduced Form

	S_TOTAL	MS_TOTAL
I_TOTAL	0.466 (0.054)	-0.015 (0.054)

	8.681	-0.276
P_TOTAL	0.457 (0.049) 9.337	0.260 (0.049) 5.301
R_TOTAL	0.369 (0.054) 6.827	0.170 (0.054) 3.144
MI_TOTAL	0.135 (0.054) 2.518	0.404 (0.054) 7.543
MP_TOTAL	0.264 (0.048) 5.536	0.488 (0.048) 10.245
MR_TOTAL	0.223 (0.054) 4.140	0.342 (0.054) 6.355

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 4
 Minimum Fit Function Chi-Square = 0.660 (P = 0.956)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 0.659 (P = 0.956)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 0.0)

Minimum Fit Function Value = 0.00221
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.988

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.229
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.229 ; 0.229)
 ECVI for Saturated Model = 0.242
 ECVI for Independence Model = 3.327

Chi-Square for Independence Model with 28 Degrees of Freedom = 972.262

Independence AIC = 988.262
 Model AIC = 64.659
 Saturated AIC = 72.000
 Independence CAIC = 1025.892
 Model CAIC = 215.180
 Saturated CAIC = 241.336

Normed Fit Index (NFI) = 0.999
 Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.025
 Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.143
 Comparative Fit Index (CFI) = 1.000
 Incremental Fit Index (IFI) = 1.003
 Relative Fit Index (RFI) = 0.995

Critical N (CN) = 6018.482

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.00698
 Standardized RMR = 0.00699
 Goodness of Fit Index (GFI) = 0.999
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.995
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.111

PATH ANALYSIS

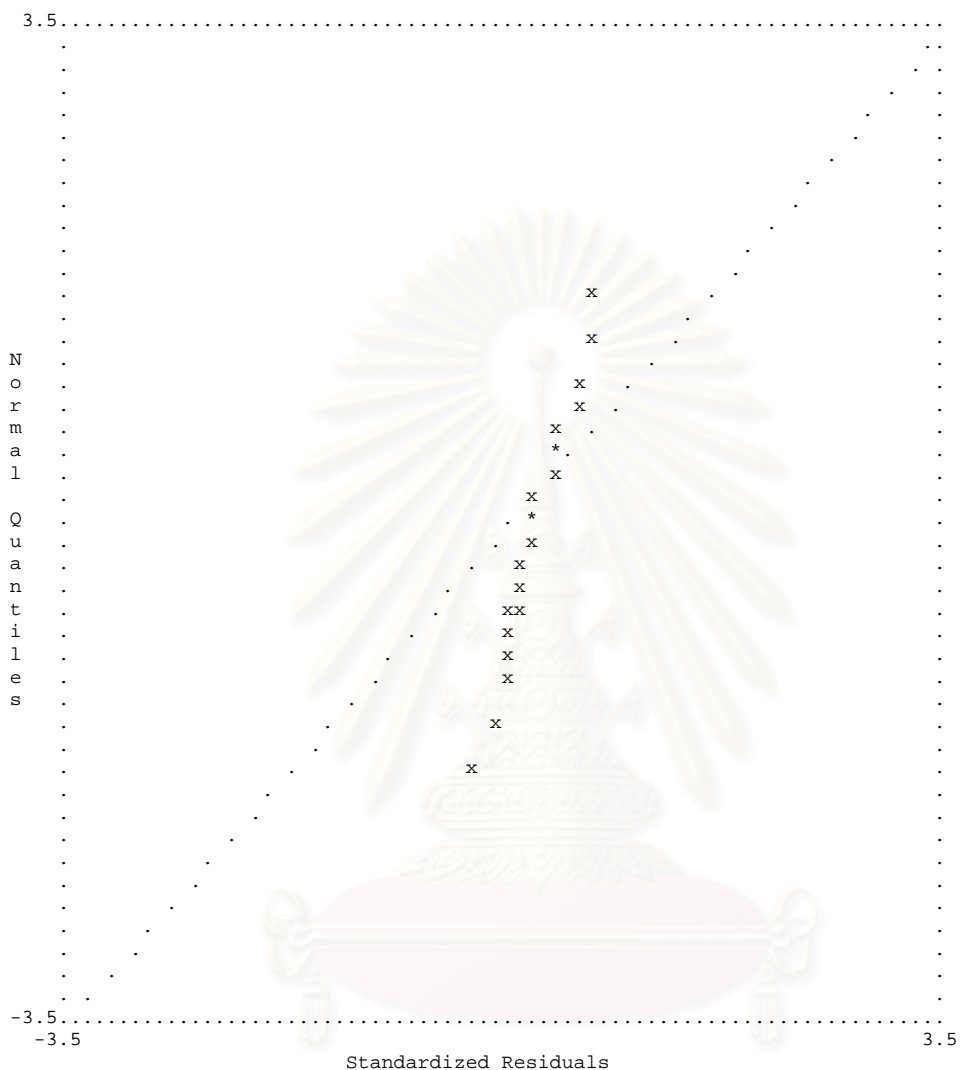
Fitted Covariance Matrix

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	1.000					
P_TOTAL	0.385	0.999				
R_TOTAL	0.323	0.712	0.998			
MI_TOTAL	0.254	0.230	0.238	0.996		
MP_TOTAL	0.180	0.430	0.438	0.508	1.001	
MR_TOTAL	0.180	0.418	0.586	0.272	0.636	1.000
S_TOTAL	0.462	0.532	0.418	0.251	0.404	0.321
MS_TOTAL	0.119	0.391	0.276	0.443	0.564	0.406

6|6
7|44

PATH ANALYSIS

Qplot of Standardized Residuals

PATH ANALYSIS

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for BETA

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	-	-	0.560	0.440	0.560	0.162
P_TOTAL	-	-	0.054	0.003	0.054	0.034
R_TOTAL	-	-	-	0.099	-	0.099
MI_TOTAL	0.440	0.000	0.054	-	-	0.000
MP_TOTAL	0.548	0.038	-	-	-	0.038
MR_TOTAL	0.000	-	0.000	-	-	-

Expected Change for BETA

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	-	-	0.157	0.101	0.049	0.024
P_TOTAL	-	-	-0.110	-0.003	-0.034	-0.038
R_TOTAL	-	-	-	0.015	-	-0.167
MI_TOTAL	0.100	0.000	0.014	-	-	-0.001
MP_TOTAL	0.038	0.033	-	-	-	0.130
MR_TOTAL	0.001	-	0.012	-	-	-

Standardized Expected Change for BETA

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	0.157	0.101	0.049	0.024
P_TOTAL	- -	- -	-0.110	-0.003	-0.034	-0.038
R_TOTAL	- -	- -	- -	0.015	- -	-0.167
MI_TOTAL	0.100	0.000	0.014	- -	- -	-0.001
MP_TOTAL	0.038	0.033	- -	- -	- -	0.130
MR_TOTAL	0.001	- -	0.012	- -	- -	- -

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MI_TOTAL	0.440	0.003	0.099	- -	- -	- -
MP_TOTAL	0.548	0.091	0.099	- -	- -	- -
MR_TOTAL	0.000	0.000	- -	- -	- -	- -

Expected Change for PSI

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MI_TOTAL	0.079	-0.002	0.012	- -	- -	- -
MP_TOTAL	0.030	-0.039	-0.029	- -	- -	- -
MR_TOTAL	0.000	-0.002	- -	- -	- -	- -

Standardized Expected Change for PSI

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MI_TOTAL	0.079	-0.002	0.012	- -	- -	- -
MP_TOTAL	0.030	-0.039	-0.029	- -	- -	- -
MR_TOTAL	0.000	-0.002	- -	- -	- -	- -

Modification Indices for THETA-EPS

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	0.000	0.000	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MI_TOTAL	- -	0.055	0.099	- -	- -	- -
MP_TOTAL	0.441	- -	0.099	0.099	0.099	- -
MR_TOTAL	0.000	0.000	- -	- -	- -	- -

Expected Change for THETA-EPS

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	-0.002	0.007	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MI_TOTAL	- -	-0.008	0.011	- -	- -	- -
MP_TOTAL	0.023	- -	-0.029	-0.034	0.094	- -
MR_TOTAL	0.000	-0.002	- -	- -	- -	- -

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
S_TOTAL	0.572	0.041	0.099	0.002	0.335	0.000
MS_TOTAL	0.581	0.056	0.099	0.049	0.179	0.000

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
S_TOTAL	-0.114	0.042	-0.276	0.004	-0.044	-0.001

MS_TOTAL	-0.063	0.020	-0.047	0.030	0.180	0.006
----------	--------	-------	--------	-------	-------	-------

Modification Indices for THETA-DELTA

	S_TOTAL	MS_TOTAL
S_TOTAL	0.357	
MS_TOTAL	0.198	0.074

Expected Change for THETA-DELTA

	S_TOTAL	MS_TOTAL
S_TOTAL	0.178	
MS_TOTAL	0.060	-0.089

Maximum Modification Index is 0.58 for Element (2, 1) of THETA DELTA-EPSILON

PATH ANALYSIS

Standardized Solution

BETA

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	-	-	-	-	-	-
P_TOTAL	0.181	-	-	-	-	-
R_TOTAL	0.045	0.677	-	-	0.313	-
MI_TOTAL	-	-	-	-	-	-
MP_TOTAL	-	-	-	0.287	-	-
MR_TOTAL	-	0.253	-	-0.091	0.603	-

GAMMA

	S_TOTAL	MS_TOTAL
I_TOTAL	0.466	-0.015
P_TOTAL	0.373	0.262
R_TOTAL	-0.044	-0.158
MI_TOTAL	0.135	0.405
MP_TOTAL	0.225	0.372
MR_TOTAL	-0.040	0.019

Correlation Matrix of Y and X

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	1.000					
P_TOTAL	0.385	1.000				
R_TOTAL	0.323	0.713	1.000			
MI_TOTAL	0.111	0.230	0.239	1.000		
MP_TOTAL	0.180	0.331	0.439	0.509	1.000	
MR_TOTAL	0.180	0.418	0.412	0.272	0.635	1.000
S_TOTAL	0.462	0.532	0.418	0.252	0.404	0.321
MS_TOTAL	0.119	0.391	0.276	0.444	0.564	0.406

Correlation Matrix of Y and X

	S_TOTAL	MS_TOTAL
S_TOTAL	1.000	
MS_TOTAL	0.287	1.000

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
	0.786	0.629	0.427	0.786	0.553	0.541

Regression Matrix Y on X (Standardized)

	S_TOTAL	MS_TOTAL
I_TOTAL	0.466	-0.015
P_TOTAL	0.458	0.260
R_TOTAL	0.370	0.170
MI_TOTAL	0.135	0.405
MP_TOTAL	0.264	0.488
MR_TOTAL	0.223	0.342

PATH ANALYSIS

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on Y

	S_TOTAL	MS_TOTAL
	-----	-----
I_TOTAL	0.466 (0.054) 8.681	-0.015 (0.054) -0.276
P_TOTAL	0.457 (0.049) 9.337	0.260 (0.049) 5.301
R_TOTAL	0.369 (0.054) 6.827	0.170 (0.054) 3.144
MI_TOTAL	0.135 (0.054) 2.518	0.404 (0.054) 7.543
MP_TOTAL	0.264 (0.048) 5.536	0.488 (0.048) 10.245
MR_TOTAL	0.223 (0.054) 4.140	0.342 (0.054) 6.355

Indirect Effects of X on Y

	S_TOTAL	MS_TOTAL
	-----	-----
I_TOTAL	- -	- -
P_TOTAL	0.084 (0.025) 3.319	-0.003 (0.010) -0.275
R_TOTAL	0.413 (0.052) 7.984	0.328 (0.052) 6.263
MI_TOTAL	- -	- -
MP_TOTAL	0.039 (0.017) 2.327	0.116 (0.025) 4.734
MR_TOTAL	0.262 (0.047) 5.609	0.323 (0.048) 6.723

Total Effects of Y on Y

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	0.181 (0.050) 3.591	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	0.168 (0.052) 3.206	0.677 (0.050) 13.509	- -	0.090 (0.022) 4.071	0.312 (0.061) 5.145	- -
MI_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MP_TOTAL	- -	- -	- -	0.288 (0.047) 6.081	- -	- -
MR_TOTAL	0.046 (0.017) 2.755	0.253 (0.061) 4.143	- -	0.082 (0.053) 1.544	0.603 (0.058) 10.352	- -

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 0.862

Indirect Effects of Y on Y

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	0.123 (0.035) 3.491	- -	- -	0.090 (0.022) 4.071	- -	- -
MI_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MP_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MR_TOTAL	0.046 (0.017) 2.755	- -	- -	0.174 (0.033) 5.304	- -	- -

PATH ANALYSIS

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on Y

	S_TOTAL	MS_TOTAL
I_TOTAL	0.466	-0.015
P_TOTAL	0.458	0.260
R_TOTAL	0.370	0.170
MI_TOTAL	0.135	0.405
MP_TOTAL	0.264	0.488
MR_TOTAL	0.223	0.342

Standardized Indirect Effects of X on Y

	S_TOTAL	MS_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -
P_TOTAL	0.084	-0.003
R_TOTAL	0.414	0.328
MI_TOTAL	- -	- -
MP_TOTAL	0.039	0.116
MR_TOTAL	0.262	0.323

Standardized Total Effects of Y on Y

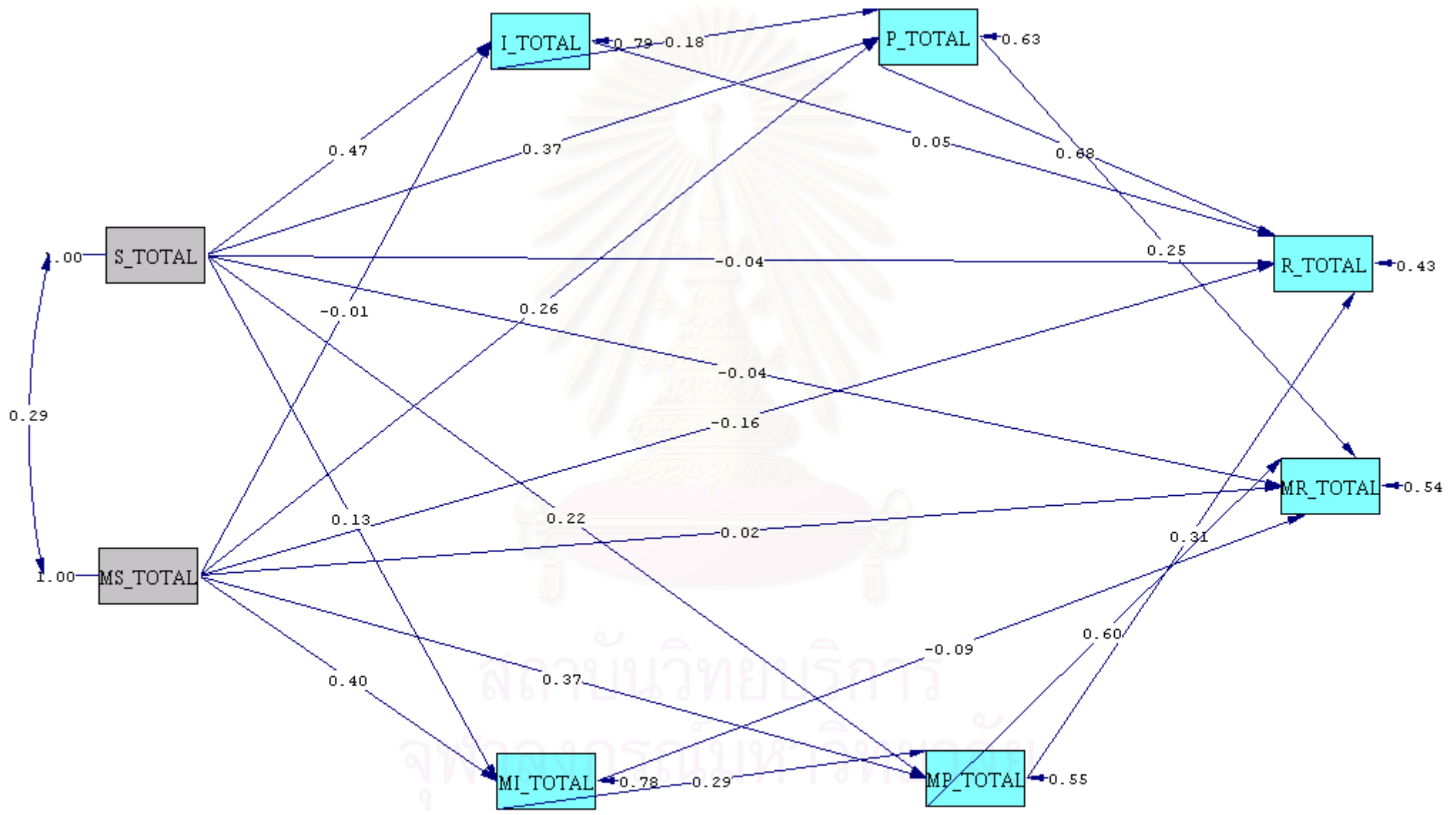
	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	0.181	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	0.168	0.677	- -	0.090	0.313	- -
MI_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MP_TOTAL	- -	- -	- -	0.287	- -	- -
MR_TOTAL	0.046	0.253	- -	0.082	0.603	- -

Standardized Indirect Effects of Y on Y

	I_TOTAL	P_TOTAL	R_TOTAL	MI_TOTAL	MP_TOTAL	MR_TOTAL
I_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
P_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
R_TOTAL	0.123	- -	- -	0.090	- -	- -
MI_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MP_TOTAL	- -	- -	- -	- -	- -	- -
MR_TOTAL	0.046	- -	- -	0.173	- -	- -

The Problem used 23456 Bytes (= 0.0% of Available Workspace)

Time used: 0.063 Seconds

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสิรินรัตน์ ศรีสรवल เกิดเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2523 ที่จังหวัดชลบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต เอกจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปีการศึกษา 2545 (เกียรตินิยมอันดับ 2) และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย